کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

Ketabton.com

لیکوال: محمد نعیم وردک

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتـــاب نـوم : کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)

مـــضـــمـــون: ادبي کیسې

لــــیکــــوال: محمد نعیم وردګ

مخ پاڼه(فسبوک): نعیم جان بوډا

انــــلاین چارې: انجنیر صفت الله فضلي

کــــــــــال: ۱۴۰۱ هـ.ش

ketabton.com - The Digital Library

ـــــ پیل ـــــ

{ زنـــچو }

زن چـو کلمـه مـې لـه ماشـومتوبه، وخـت ناوخـت ډېـره تـر غـوږو تېـره ېـږه کېـده، ان دجومـات پـه تبـۍ د سـپينږيرو لـه خـولې رانيـولې، دځوانـانو ترهجـرو چـې يـو بـل تـه بـه يـې دبېغيرتـۍ د سـمبول پـه حيـث كارولـه؛ حتـا دځينـو خبـرو، يـا د ځينو كارونو په كولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره كوله.

خـو بيـا هـم تـر ډېـره وختـه يـې پـوره پـه معنـا نـه پوهېـدم، صـرف دومـره اخـذ مـې تـرې كـوو، دچـا پـه بـاب بـه چـې زنچـو نـوم واخيسـتل شـو، تـر پامـه بـه مـې يـو قسـم بـې غيرتـه، يـا دځينـو پـه اصـطلاح دوس راغلـو، نـور بـه مـې چـې هـر وخـت دا سـړی لېـدو، دنمـوړي دمشـرۍ او شخصـيت پـه انـدازه خيـال بـه مـې نـه پـرې راتلـوو. څـه سـر مـو خـوږوم، دلـس يولسـو كـالو پـه عمـر وم؛ چـې كشـر كاكـا تـه مـو واده وكـړو؛ كاكـا مـې هـم دخپلـې ښـځې سـره، داصـيلو غيرتـي پښـتانو مېـړو دمعيـار خـلاف يعنـي زنچـويي ژونـد پيـل كـړو، هـېڅ سياسـت يـې نـه ورسـره سـاتلو، تـل بـه يـې ټـوكې ورسـره كـولې، سـره خنـدل بـه يـې؛ هـر راز او مشـوره بـه يـې ورسـره كولـه، د هـر قسـم اشـتيباهاتو او وران كـارۍ پـه مقابـل كـې بـه يـې ښنـه ورتـه كولـه، يـوه ورځ يـې لغـت نكـړه، نـه يـې يـوه څپـړاخـه تـرې تېـره كـړه، بـرعكس لا بـه يـې د انـدک نـاروغۍ لـه وجـې ډاكتـر تـه روانـه كـړې

ketabton.com - The Digital Library

وه، څـه وخـت بـه يـې چـې زړه شـو، دپـلار کـره يـې دتلـو اجـازه ورکولـه او همداسـې دکـور پـه زنانـه يـې کـارونو کـې بـه ورسـره مـخ او اسـتر ؤ، لکـه د اطـاقونو جـارو کـول، لوښـي مينځـل، حتـا يـوه ورځ مـې وليـدو ښـځې يـې خانـه ټکاني کوله، ډوډۍ ده پخه کړه.

خلاصـه د کاکـا دې قسـم بېغيرتـه سياسـت غـوره کولـو مـې عمـه ګـانو تـه خونـد نـه ورکـوو؛ اګـر چـې کاکـا مخکـې لـه واده او وروسـته لـه واده دخپـل بهـر کـارونو سـربېره دکـور پـه کـارونو کـې د عمـه ګـانو سـره مـې هـم پـوره مرسـته کولـه؛ هـر پسـرلی دخانـه ټکـانۍ پـه وخـت سـيند کـې دقـالينو مينځـل دکاکـا پـه غـاړه وو؛ د درنـدو کـاليو؛ بسـترو؛ المـاريو ايسـتل، ننسـتل او همداسـې دضرورت په وخت کې به کاکا دايم حاضر وو، څه غاړې بندي کړم.

خـو دخپلـې ښـځې پـه وړانـدې يـې دکاکـا داسـې رويـش تـر مـا، زمـا تـر مـور، انا؛ خويندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکـا نـه يـوازې دا چـې د ښـځې سـره همکـاري کولـه، بلکـې يورانـو، نـدرورانو او يـا هـم د کـور نـورو فـرد غـړو تـه يـې پـه خـاص درنـاوي هـم نـه وه قايلـه کـړې، چـې دا هـم داصـيل غيرتـي مېـړه مهمـه ځانګېړنـه وه؛ خـو متصـفانه زمـا کاکـا کـې يـې کمـی وو؛ همـدا کمـی سـبب شـو پـه کاکـا د زنچـو نـوم سـور شـو، آشـپزخانه کـې هلتـه او دلتـه بـه دښـځو لـه خـوا ګـپ پـرې جـوړ وو؛ پسـې خنـدل

ketabton.com - The Digital Library

بـه یـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـین حـال کـې دکاکـا او ښـځه سـره یـې یـو قسـم د ډېـر قـوي تضـاد بـوی هـم تـرې راتلـوو؛ امـا کاکـا تـر ډېـره ځـان نـه پوهـو؛ دښـځې سـربېره یـې دکـور دټولـو غـړو سـره دپخـوا پـه څېـر عـادي ژونـد او مینـه کولـه. خـو دا چـې پـه مقابـل لـوري کـې دپخـوا پـه شـان نـه جـذبې ده، کـرار کـرار یـې دکاکـا فکـري مسـیر هـم بـدل کـړو؛ لـه دې وروسـته دکـورنۍ دښـځو تـر مـنځ لـه زنچـو پرتـه دکاکـا بـل نـوم چـا نـه پېژنـدو؛ د زن چـو ښـځه؛ دزن چـو بـوټ، دزن چـو زوی، دزنچـو لـور؛ زن چـو راغلـو، زن چـو لاړو او همداسې.

لنـډه دا چـې، دې حالـت یـونیم، دوه کالـه نـور هـم دوم وکـړو، بلاخېـره کاکـا بېـل شـو، ځـان تـه ژونـد یـې بېـل کـړو. لـه دې وروسـته نـو دکـور ځـوان زه شـوم، پـه دې وخـت کـې بـه مـې کلـه کلـه د کـورنۍ لخـوا د واده خبـره هـم یـادې ده؛ خـو ددې خبـرې پـه یادېـدو سـره بـه زمـا پـه زړه کـې دخوشـحالۍ تـر څنـګ دا خبـره هـم تـاو شـوه؛ چـې زه بایـد ډېـر بیـدار وم؛ ترڅـو لکـه کاکـا زنچـو مـې نکـړي، هسـې نـه پـه مـا بانـدې هـم د زن چـو نـوم سـور شـي، هـر ځـای دکـور دښـځو پـس پسـک او خنـداګانې وي، کـور کـې زمـا هـم هـر څـه د زنچـو پـه نـوم یـادېږي، خلاصـه ورځ تـر بلـې دواده خبـره ګرمېـده، ان تـر دې چـې یـوه ورځ راغلـه، دا زېـری هـم رابانـدې وشـو، بـره کـلا کـې دسـرمعلم فـاروق کشـره لـور (ښـاپېرۍ

ketabton.com - The Digital Library

يـــې راتـــه وکـــړه؛ ډېـــر خوشـــحاله شـــوم، واقعـــاً بـــې جـــوړې ښـــکلې، او بـــاادب نجلـــۍ وه؛ مـــا ليســـه کـــې ليـــدلې وه، زه چـــې لـــه ليســـې فارغېـــدم؛ دا لســـم صـــنف کـــې وه. خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې خبـــره بـــل خـــوا لاړ نشـــي، راځـــم دکيســـې دوام تـــه، نجلـــۍ يـــونيم کـــال نـــامزادې دپـــلار پـــه کـــور کېناســـته؛ پـــس لـــه يـــونيم کـــال نـــه مـــو د واده مراســـم ونيـــول، ميلمـــانو تـــه د غرمـــې تـــر ډوډۍ وروکولـــو وروســـته شـــپږ، اوه مـــوټره نارينـــه او ښـــځې پـــه نـــاوې پســـې پـــه ورا ورغلـــو، د ښـــاپيرۍ کـــورنۍ او دوســـتانو مـــو پـــه خـــورا اخـــلاص ميلمـــه پالنـــه وکـــړه، کـــه څـــه هـــم ډوډۍ مـــو خـــوړلې وه، امـــا دوئ د دوهـــم ځـــل لپـــاره بيـــا رابانـــدې وخـــوړه، چـــای مـــو وڅښـــو، ښـــې خوشـــحاله شـــيبې مـــو تېـــرې کـــړې، خـــو لـــه بـــده مرغـــه دې اخيـــر کـــې چـــې د راوتلـــو پـــه حـــال کـــې و، دروازې تـــه نـــژدې وم، خـــو لا راوتلـــی نـــه وم، چـــې تـــر شـــاه مـــې دخوينـــدو او عمـــه ګـــانو دنـــاوې دخوينـــدو او کاکـــا د لورګـــانو ســـره جنـــګ شـــو، پـــوه نشـــوم چـــې جنـــګ پـــه څـــه وو، خـــو چـــغ او پـــوغ يـــې ډېـــر جـــګ شـــو، شـــاوخوا خلـــک يـــې پـــه بـــامو راودرول؛ بلاخېـــره دنرانـــو پـــه ګوابنـــېدو جنـــګ خـــلاص شـــو، نـــاوې مـــو راويســـتله مـــوټرو کـــې راســـواره شـــو؛ پـــه لارو بـــه دنـــاوې دسلګيو غـږ کلـه، کلـه لـږ ډېـر جـګ شـو، زمـوږ ښـځو بـه پټکـه پـرې وکـړه واپـس بـه يـې غلـې کـړه؛ بلاخيـره خپـل کورتـه راوسـېدو؛ نـور نـو زمـا ټـول تمرکـز پـه دې وو؛ چـې بايـد ډېـر هوښـيار اوسـم، تـر څـو داسـې کـوم عمـل سـر رانـه ونـه

ketabton.com - The Digital Library

وهــي، چــې د زنځوګــانو لــور تــه مــې کــې کــاږي او دا مــې هــم اورېــدلي و، چــې هــر وخــت بــه لــه اولــه قــدم پــوخ ايــږدي، کــه يــو ځــل ورخ ابــو درنــه يــوړو، بيــا يــې نشــې راټنګــولی، همــدا و، چــې دښــاپېری پــه وړانــدې مــې ســر لــه لمــړی شــپې د چنګيــز پــه شــان خــورا بــې ترحمــه، تنــد او تــريخ دريــځ غــوره کــړو، کــه څــه هــم پورتــه مــې يادونــه کــړې ښــاپېری پــه ښــکلا، حيــا، انســانيت کــې جــوړه نــه درلــوده؛ امــا دلتــه مــا پــه ټــول تــوان کوشــش کولــو چــې خپــل ربښــتيني احساســات پــټ کــړم؛ د دروغجنــو حرکــاتو پــه مــټ ښــاپېری تــه يــې ځــان زمــا لــه ديــدګاه هســې يــو پــه پــزو را بــار وښــيم؛ هــري خبــرې تــه بــه مــې يــې رد او غــوانښ مــاتونکی جــواب ورکــوو؛ پــه عــين حــال کــې مــې لحظــه پــه لحظــه دا هڅــه هــم کولــه چــې د ښــاپېری پــه وړانــدې لــه ترينګلــی جــدي سياســته مــې دکــورنۍ نــور غــړي هــم خبــر شــي؛ تــر څــو چــې غيــرت او مېړانــه مــې وســتايي؛ نــو ځکــه مــې دهــر ځــل ښــاپېری تهديــدونکو، رټــونکــو الفــاظو ســره غــبږ جګــه وو. ښــاپېری هــم وخــت ناوخــت لــه هــري موقــع نــه پــه اســتفاده کوښــښ کــوو؛ چــې وضــيعت مــې بــدل کــړي، پــه شــونډ مــې موســکا راولــي، خــو دا چــې زه لــه ماشــومتوبه د زنځــو نامــه نــه وبريــدم، او دځــان تــري ژغورلــو پــه لټــه کــې وم، ددغــې ســاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې ويل:

- فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کانې دې اوبه زېښنلي وي.

ketabton.com - The Digital Library

خلاصــه؛ نجلـۍ تـر کالـ يـونيم کالـ پـورې پـه دې هڅـه کـې وه؛ بلاخيـره نامېـده شـوه، کـرار کـرار يـې لـه دې هڅـې لاس واخيســتلو؛ پـه دې وخــت کـې نـو زمـا او دې بچـې سـربېره يـې دټـول کـور خـدمت هـم ور پـه غـاړه وو، د يورانـو، نـدرورانو لېـورو او کـلا د يـوه ډلـه ماشـومانو پـه نـوکرۍ کـې سـر پـه تـلاق اوښـته، د کـور دښـځو ورتـه جـوړ کـړې قـانون لـه مخـې پـه هـرو څلـورو مياشـتو کـې بـه يوځـل دشـپږو شـپو لپـاره دپـلار کـور تـه تللـه، خـو دا شـپږ شـپې بـه يـې هـم پـه مـوږ تـر شـپږو مياشـتو ډېـرې وغمبېـدې، نـه بـه مـو پـاکې جـامې وې، نـه بـه لوښــې لرګــې پــه ځــای وو، نــه بــه ډوډۍ پــه وخــت وه؛ ګيلاسـونه بـه پـه برنـډو رغړېـدل، حتـا دا شـپږ ورځـې بـه مـو بسـترې هـم شـپه، ورځ هـوارې پرتـې وې، ماخوسـتن بـه پـرې ننتلـو، سـهار بـه تـرې جګېـدو؛ شـپږ شـپې پـس بـه چـې ښـاپېرۍ راغلـه، هـر څـه بـه سـم شـول، دکـور نظـام بـه دپخـوا پـه څېـر شـو؛ دې او بچيـانو بـه يـې دپـلار پـه کـور کـې څـه نـوې جـامې هـم پيـداکړې وې؛ لنـډه دا چـې ښـاپېرۍ شـپږ کالـه پـه پـورتني چاوکـاټ کـې تېتـه وچلېـده، پـس لـه شـپږو کـالونو يـې يوقسـم رواني تکليـف پيـداکړو او سـر بـه يـې ربړېـدو کلـه، کلـه بـه يـې يـو لاس او خولـه هـم کږېـدل، خـو بيـا هـم ښـه وه، څـه زمـا ، څـه د کـور د نـورو غړيـو دفشـار او تهديـد پـه زور يـې تـر خپـل مخکنـي مسـوليته رسـېدګي کولـه، ان تـر دې چـې يـو کالـ بـل هـم تېرشـو، اګـر چـې يوځـل يـې دپـلار کـره

ketabton.com - The Digital Library

دشـپو پـه وخـت کـې پـلار دوا هـم پـرې کـړې وه، خـو ښـه نشـوه مـرض یـې لا پسـې زیـات شـو؛ نـور یـې نـو دکـور تـر ټولـو چـارو پخـوا غونـدې پـه وخـت او منظمـه رسـیدګي نشـوای کـولی، کـه څـه هـم دتهدیـداتو فشـار د مخکـې پـه پرتلـه څـو چنـده پـرې زیـات شـو؛ هـر چـا بـه دمکرجنـې ګیـدړې نـاره پسـې کولـه، خـو ګیـدړې بیـا هغسـې منـډه ونـه کـړه، حتـا لـه خپلـو ماشـومانو یـې هـم لاس واخیسـتلو، ببـر سـرونه، خیـرن پیـرن بـه ګرځېـدل، کامـلاً یـې پـه وړانـدې تغیـر وکـړو، هغـه خبـرې تـرې ولاړې، څنګـه چـې مخکـې بـه یـې د کـور د نـورو کـارونو سـره سـره دخپلـو ماشـومانو نظافـت، تربیـه، او صـحت تـه پـام کـوو، لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده بـه یـې الـف، ب، ت... ورتـه ښـودل، سـپاره بـه یـې ورتـه ویلـه؛ یعنـي کـاملاً یـې رنـګ بـدل کـړو، مـوږ لـه هـرې لارې کوشـش کـوو، چـې ببرتـه یـې مخکنـي حالـت تـه وګرځـوو، یـوه بـه ویـل ډاکتـر تـه بـه یـې بوځـو، بـل بـه ویـل نـه مکـر کـوي ناروغـه نـه ده، چـا یـو څـه ویـل، چـا بـه بـل څـه؛ خـو تـر څـو چـې یـوې ټـول منـوونکې پریکـړې تـه رسـېدو ډېـرې شـپې ورځـې نـورې هـم تېـرې شـوې لا تېرېـدې، تـر دې چـې یـوه ورځ مـوږ ټـول پـه برنـډه ناسـت وو، چـای مـو څښـلو، ګپـه مـو جـوړه وه، ښـاپیری تـر برنـډه لانـدې د ونـې بـېخ کـې لوښـې مینځـل، یـو وخـت دلوښـو شـرنګو او پرونـګ جـګ شـو؛ چـې ور ومـو کتـل ښـاپیری دلوښـو مـنځ کـې راړنګـه وه، سـر یـې ونـې تـه ورڅېرمـه؛ دغـوږو

ketabton.com - The Digital Library

اوبــو ډنــډ کــې اېښــی و. ورتــرف مــې کــړل؛ پــه غبــږ کــې مــې راواخیســته، پــه برنــډه مــې واچــوه، ختــې مــې یــې لــه مــخ نــه پــاکې کــړې، مــور مــې غــږ وکــړو: یخــې ابــوه پــرې واچــوئ، ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي! دمــور د امــر ســره ســم څــو کــوزې اوبــه مــو پــرې واچــوې، لنــده خوشــته مــو کــړه، خــو راپــه حــال نشــو، لا یــې پــه خولــه ســپین کــپ ودرېــدو، رنــګ یــې تــور او شــین کېــدو؛ بلــه چــاره نــه وه، زمــوږ ګونــډي ډاکتــر ادریــس تــه مــې زنــګ ووهلــو؛ خیــر د یوســي ډاکتــر پــه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ یې ولېده وېل یې:

– وضــعیت یــې ښــه نــه دی، عاجــل یــې یــوې مجهــزې شــېفاخانې تــه ورســوئ؛ مبایــل مــې تیــار لاس کــې وو؛ د داود اســتاذ نمبــر مــې اوکــې کــړه؛ موضــع مــې ورســره شــریکه کــړه؛ کــور یــې ودان پنځــه دقیقــې نــه وې وتلــې چــې لــه مــوټر ســره یــې راورســېدو؛ زر، زر یــې چــوکۍ چپــه کــړې، مــا تــر ښــاپېرۍ غبــږ لانــدې کــړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانــه پــایوازې لپــاره مــې دکاکــا ښــځې تــه غــږ وکــړو؛ دکاکــا ښــځه لــه یــوې خــوا دشــېفاخانو پــه قــانون او رواج پوهېــده؛ بــل خــوا یــې کــابلۍ ژبــه فارســي زده وه. اګــر چــې ماســره ببخــي نــه وه جــوړه، مګــر ښــاپېرۍ ډېــره پــه ګرانــه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

ketabton.com - The Digital Library

لمړي سر کې يې چې کيسه ذکر شوه، دا مې دهمغه زنچو کاکا ښځه وه؛ ما به کاکا ناوې ورته ويل. خو په هر حال راځم خپلې خبرې ته؛ موټر حرکت وکړو، کاکا ناوې دښاپرۍ سر په خپل زنګانه تکيه کړو، زه يې هم تر څنګ ناست وم؛ تر دښتې ټوپ تېر شو، دوراني ته نارسيده موټر جمف وکړو؛ دښاپېرۍ له سره تاو ټيکرې وښويدو؛ په ککره کې يې ديوې روپۍ په اندازه يا څه زيات دسر سپين پوست ښکاره شو، ويښته ترې ختلي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل وويل:

- دا کار ستا دی؟

ومې ويل:

- نه، خدايزده چا پرې شکولي؛ دکاکا ښځې خپل پلو ور پورته کړو؛ اوښکې يې پاکې کړې، نور يې غږ ونکړو.

لنډه دا چې ساعت، نيم ساعت وروسته کابل ته ورسېدو؛ د دارلمان په سرک پراته د استقلال روغتون عاجل شبهې ته مو ور دننه کړه، ډاکترانو عاجل خپلې څېړنې پيل کړې؛ يوې ډاکترې چې اوکسيجن ورته بسته کول، کاکا ناوې ته مې يې مخ ور واړوه کړل يې:

- مور دې ده؟

ketabton.com - The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترڅــو دمعاینـــاتو نتیجــه راځـــي مـــریض مـــو دعاجـــل بســـتر پـــنځم اطـــاق تـــه یوســـوئ، د ډاکتـــر د امـــر مطـــابق پـــنځم اطـــاق تـــه ولاړو؛ ښـــاپېرۍ مـــو لـــه تـــذکرې نـــه چپرکـــټ تـــه پورتـــه کـــړه، مـــا دچفرکـــټ لـــه یـــوې، کاکـــا نـــاوې لـــه بلـــې خـــوا دښـــاپېرۍ تـــر خنـــګ لـــږ لـــږ ځانونـــه ورتکیـــه کـــړل، ښـــاپېرۍ لا همغســـې بـــې حالـــه پرتـــه وه، پـــه تنـــدي یـــې ځـــاځکی ځـــاځکی خـــولې ولاړې وې، کاکـــا نـــاوې خپـــل دســـکول تـــه لاس کـــړو، کاغـــذي دســـمال یـــې راوښـــکو، دښـــاپېرۍ خـــولې یـــې پـــرې وچـــې کـــړې، تقریبـــاً یـــونیم ســـاعت ووتـــو؛ ماښـــام وو؛ غوښـــتل مـــې بهـــر چېرتـــه لمـــونځ وکـــړم؛ چـــې راجـــګ شـــوم پـــه وره کـــې ډاکتـــر پـــه مخـــه راغلـــو دری څلور ورقې کاغذ؛ یو دکېږۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

ketabton.com - The Digital Library

– پــه خواشــنۍ ســره مــريض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه يــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خــدای ج شــته د ډکتــر خبــرو ســخت بــد تــاثير رابانــدې وکــړو، واپــس راتــاو شــوم، چــې کتــل مــې دکاکــا ښــځې خپــل اننګــی دښــاپېرۍ پــه اننګــي ايښــی وو، ژړا يې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ يې کولې،

زما په ليدو يې سر راپورته کړو، ووېل:

– اوس دې زړه ښه شو؟ په خويندو او عمه ګانو دې هم زېرې وکړه!

غــږ مــې ونــه کــړو، پتــه خولــه لــه اطاقــه تــرې راووتلم؛ کــور تــه مــې زنــګ وکــړ؛ د ډاکتــر خبــره مــې ورتــه وکــړه؛ تــر څــو دجنــازې تيــاري ونيســي، خلاصــه همغــه د ډاکتــر خبــره شــوه؛ دشــپې تــر يولســو بجــو ژونــدۍ وه، پــه يولســو بجــو يــې درې څلــور ســلګۍ وکــړې، ښــاپېرۍ ختمــه شــوه، لنــډه بــه يــې وايــم، ســهار وختــي مــو جنــازه دکــور پــه لــوري بــار کــړه؛ ترڅــو رســېدلو دجنــازې ټــول ترتيبــات نيــول شــوي وو؛ دښــاپېرۍ پلارګنــۍ هــم رارســېدلي وه، بلاخېــره جنــازه وشــوه، دښــاپېرۍ جســد مــو يــې خپلــې پلارګنــۍ تــه تسليم کــړو، مــوټر پــه روانېــدو وو؛ پــه جنــازه پســې راغلــې ښــځې زمــوږ لــه دروازې وتلــې ژړل يــې، دښــاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

ketabton.com - The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راتولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـوږ مېلمانــه هــم کــرار کـرار ولاړل، تــر یــوې هفتــې مــې دومـره پـام نـه وو. پـس لــه یــوې هفتــې مــې ورځ تــر بلــې زیــات د ښــاپېرۍ کمــی احساســه وو، د زمــان پــه تېرېــدو ســره، هغــه دکــورنۍ نجینــې چــې ښــاپېرۍ مــې تــرې قربــان کــړه، ځینــې یــې واده شــوې خپــل خــوارۀ ژوندونــه یــې پیــل کــړل؛ څــه یــې چــې پــاتې وې، هغــو پــه مــخ بــل پوســت هــوار کــړو، دښــاپېرۍ د وخــت اخــلاق او نزاکــت یــې پــاتې نــه شــو، حتــا تــر دې چــې د (شــیرین آغــا) پــه ځــای بــه یــې (شــین آغــا) غــږ راپســې کولــو؛ بلاخیــره خبــره ان تــر دې راورســېده چــې د مهمانخــانې تــر څنــګ یــونیم اطــاق تــه یــې د خپلــو وړو یتیمــانو ســره را بېــل کــړم، اتــې مــې بلکــل چــا پــه طــرف هــم نــه راکتــل، هــر څــه یــې راپرېښــودل، دځــان سربېره، د واړو بچیــانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاسـو بـاور وکـړئ، هغـه بوټـان مــې چــې ښــاپېرۍ بـه پـه هـرو دوه درې ورځـو کـې یــو ځــل رنګــول، نــیم، نــیم مــن خــاورې مــې پکــې کشــکولې؛ دجــامو وطــو خــو مــې لــه ســره نــه پېژنــدو، هغــه بچیــانو مــې چــې ســپېږې وکــړې؛ او همداســې ډېــرې نــورې کیســې چــې دلتــه یــې یــادول مناســب نــه ګــنم شــرم دی، تیــره بــه پــرې کېــږدو. خــو صــحیح عقــل مــې هغــه ورځ ســر تــه راغلــو چــې حــاوېلۍ مــنځ کــې

ketabton.com - The Digital Library

ناســت وم، د زوی لــه مــرداری ډک پــارتوګ مــې مينځلــو ، هــاخوا کړکــۍ تــه مــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبې وې.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ په نشه کې تيښه }

يـوې نجلـۍ تـه مـې سـترګک ووهلـو، البتـه پـه داسـې حـال کـې چـې دځينـو نـورو ورځـو پـه شـان دا ځـل هـم لـه دنـدې وختـي کـور تـه راغلـم، خپـل کـورنی مـوټر کـرولا مـې د ټکسـي پـه حسـاب، ښـار تـه د چلولـو لپـاره ويسـتلو، پـه لمـړي قـدم کـې مـې لـه خپلـې اسـتادګاه (کارتـه سـخي) لـه چـاراهي يـو دربـس پورتـه کـړو، د دارلامـان پـه سـمه کـې د کيـور روغتـون پـه مخکـې مـې ښـکته کـړو، ددې تـر ښـکته کولـو وروسـته مـې د بـل دربـس منـدلو پـه پـار مـوټر د همـدې روغتـون تـر مـخ د سـرک پـه څنـډه ودرولـو، لـه مـوټر نـه ښـکته شـوم، څـو لحظـې يـې تـر څنـګ ولاړ وم، واپـس د مـوټر پـه سـيټ کـې کيناسـتم، شيشـه مـې ټيټـه کـړه، څـه وخـت وروسـته مـې هـاخوا د روغتـون د دروازې تـر څنـګ دېوالـ تـه د پنډو ناسـتو ښـځو او نـرو مينـځ کـې يـوې ډېـرې ښـکلې نجلـۍ تـه پـام شـو، چـې سـترګې يـې راکـې خښـې کـړې وې، کـه څـه هـم تـور عربـي حجـاب يـې کـړی و، سـر تـر پايـه ټولـه پکـې پټـه وه، يـوازې دوې سـترګې يـې ښـکارېدې، خـو يـوازې همـدې دوه غټـو غټـو، تـور او سـپينو پـاکو بـاڼورو سـترګو يـې د ټـول بـدن د خـورا ښـکلا نماينـه ګـي کولـه، دبلګـې پـه بڼـه، د ډاکتـر نجيـب الله د واکمـۍ پـه محالـ مـو کـه کومـه مسـتنده ويـديو کـې د ميـرمن ښـاپيرۍ نغمـې سـترګې ليـدلې وي؟ يعنـي هغـه وخـت چـې پـه جـوش د

ketabton.com - The Digital Library

ځــوانۍ کــې وه، ممکــن دا یــې څــه ناڅــه پــه ځــای تشــبه وي، خــو پــه هــر حــال، تــر ډېــره مــې ځــان نــه پــرې پوهولــو، صــرف دســترګو تــر کونجــو مــې ښارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د څــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر ځنــګ تېــره شــوه، وړانــدې لــه یــوې کراچــۍ نــه یــې د لســو کــه پنځــو روپیــو څــه شــی راواخیســتل، واپــس راوګرځېــده، بیــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر څنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه خپــل ځــای یــې کیناســته، خــو لا یــې هــم د یــوې ثانیــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار یــې زمــا وینــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخیــره مــخ مــې ورواړو نیــغ پــه نیــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــي پــه وســیله یــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو ښــارلم، تــر څــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بیــا تــر نظــر لانــدې ونیــولم، چــې بیــا بــه مــې وروکتــل، دتیــر ځــل پــه شــان بــه یــې بیــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګویــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بیخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــړ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــې ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر څــو زه یــې ونــه وینــم چــې ماتــه یــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخیســتلو، تــر ډېــره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

ketabton.com - The Digital Library

مــوټر پــه شيشــه کې مــې تــر تقيـب لانـدې وه، کلـه چـې ښـه راکـې غرقـه شـوه، زر مــې مــخ وروا ړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې يــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځـل ســره د ســترګکه نجلـۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېـره يــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حيــران حيــران يــې راتــه کتـل، ډېـر وروســته يــې خپـل نظـر ورټـول کـړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور يــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقيبولــه چــې بيــا هــم راګــوري يــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جريــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــوڼې لــږ راګوښــه شــوه، د يــوې شــيبې لپــاره يــې دېخــوا پښــه نيــولې وه، ټــول خلـک يـې تـر مـخ کـړل، دا لـه اخيـره پسـې شـوه، پـه دې سـره ماتـه هـم ښـه موقـع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســيده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــيم، درى متــرو پـه انـدازه لـرې وه، لـه شـانه مـې غـاړه پسـې تـازه کـړه، پرلـه پسـې مـې بـل ټـوخى پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقريبــاً د نــيم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حـال کــې چــې زه تــر جويچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســيټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پيــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودرېــده، ښــه پــه جــرات او حوصــيله يــې کــړل: قربــان دې شــم

ketabton.com - The Digital Library

زمـا ورور يـې ولاړ شـه خپـل کـار دې وکـړه، فکـر کـړم زمـا لـه درتـه کتلـو دې غلـط برداشـت وکـړو، خـو داسـې نـه ده، تاتـه پـه کتلـو ځکـه سـترګو واکـه رانـه واخيسـتو، تېـر کـال همـدا شـپې ورځـې مـې کـټ مـټ، سـتا پـه قـد، سـتا پـه رنـګ روغـن، سـتا پـه ځيـره يـو ورور شـهيد شـو، همـدا يـو ورور مـې لـرو، نـورې يـې سـترګې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، ژړا پـرې زور شـوه، خبـرې تـرې ولاړې، د حجـاب پيڅکـه يـې ورپورتـه کـړه، تختـه يـې سـترګو تـه ونيولـه، يـوه شـيبه ځـای پـه ځـای ولاړه وه، غټـې غټـې سـلګۍ يـې وهلـې، کـه څـه هـم ښځـنه مـې هـم تـرې وغوښـتله، خـو خـدايزده سـتونی يـې سـلګيو بنـد کـړی و، کـه وايـې نـه وربـدل؟ غـږ يـې ونکـړو، بلاخيـره پـه همـدې سـلګيو سـلګيو کـې يـې مـخ رانـه واړو روانـه شـوه، چـې واقعـت شـي زه يـې هـم ډېـر سـخت بـې خونـده کـړم، هـېڅ ځمکـې ځـای نـه راکولـو، سـربيره ددې چـې لـه نجلـۍ سـره د مصـروفيت پـه جريـان کـې مـې د مـوټر د خرابـۍ پـه بهانـه دوه درې دربسـه هـم ځـواب کـړي و، خـو لـه دې وروسـته هـم نـور کـار خونـد نـه راکولـو، اتـې لـه هـر څـه تېـر شـوم، مـوټر مـې راوګرځولـو، ښښـه مـې پـرې ټينګـه کـړه، پـه يـوه ټـاپ کـې د دارالمـان لـه سـاحې راووتلـم، مسـتقيماً کـور تـه راغلـم، څـه مـې پـه نجلـۍ زړه بـد و، څـه مـې د خپلـو هېوادوالـو خوينـدو مينـدو پـه وړانـدې دداسـې پسـت او بـې غيرتـه چلنـد اختيـارولو بانـدې خجالـت وم، ځـان مـې د

ketabton.com - The Digital Library

خــورا چيتهــي انســانانو لــه جملــې محسوســولو، تــر ډېــره وختــه مــې د خــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پــس لـــه دوه نیمـــو کـــالونو د ســـعودي عربســـتان لـــه ســـتړې او ســـختې مـــزودۍ کـــور تـــه راغلـــم، ولـــې څنګـــه مـــې چـــې طمعـــه لرلـــه، دکـــورنۍ لـــه خـــوا مـــې هســـې هرکلـــی ونـــه شـــو، د هیچـــا پـــه خولـــه موســـکا او څېـــره کـــې مـــې خوشـــحالي ونـــه لیـــده، د مجبـــورۍ لـــه مخـــې صـــرف هغـــه ســـتړي مشـــي او ځینـــو یـــې پـــه لنـــډو کـــې وریســـې دوهمـــه دودیـــزه د حـــال احوالـــ پوښـــتنه هـــم وکـــړه، نـــور یـــو قســـم خاموشـــه خاموشـــي کـــور کـــې خـــوره وه، څـــه پیســـې او تـــوحفې مـــې چـــې راوړې وې، هـــم خـــاص اســـتقبال یـــې ونشـــو، بلخـــوا مـــې میـــرمن (هـــوا) هـــم ډېـــره ســـخته ناروغـــه وه، کېـــډه یـــې پړســـېدلې وه، پښـــو کـــې یـــې هـــم لـــړ، لـــړ پړســـوب ښـــکارېدو، وضـــعیت یـــې پـــوره خـــراب و، امـــا زه پـــه ټـــول کـــې د کـــور عمـــومي اوضـــا تـــه فکـــر وړی وم، کلـــه بـــه مـــې پـــه ځـــان شـــک شـــو، چـــې ګویـــا مـــا خـــو بـــه هـــم داســـې کـــوم عمـــل نـــه وي کـــړی؟ ترڅـــو کـــورنۍ مـــې لـــه مـــا خپـــه وي، یـــا بـــه مـــې زړه کـــې راتېـــره شـــوه، هســـې نـــه نـــژدې دوســـتانو کـــې څـــوک مـــړه وي، لـــه مـــا بـــه خبـــره پټـــه وي، هـــوا مـــې ډېـــره وپوښـــتله هـــېڅ راز یـــې پـــه لاس رانـــه کـــړو، اصـــلاً د نـــاروغۍ لـــه وجـــې یـــې خبـــرې نشـــوی کـــولی، خـــو عـــین حـــال کـــې دومـــره ناروغـــه هـــم نـــه راتـــه ښـــکارېده، داســـې شـــک کېـــدو، لکـــه لـــه مـــا چـــې څـــه پټـــوي، یـــا کلکـــه رانـــه مـــروره وي، لنـــډه دا چـــې تـــر یـــوې شـــپې زیـــات مـــې دا وضـــعیت ونشـــوی زغملـــی، جـــګ

ketabton.com - The Digital Library

شــوم د کــورنۍ ددې خاموشــۍ او خفګــان د علــت پوښــتلو او يــو ښــه ډاکتــر تــه د هــوا د بولــو د مشــورې پــه پــار مــې دمــور ځنــګ تــه ورغلــم، دې تــه مخــامخ پوشــتۍ تــه کيناســتم، مــور مــې لــه خپلــې مخــې نــه د منــو قــاب راوښــويو، کــړل يــې: منــه پوچــه کــړه، يــوه مــې تــرې راپورتــه کــړه! د منــې خوړلــو پــه محــال مــې ورته کړل:

– مــورې! ددې کــور اوضــاء بېخــي تغيــر کــړی، د هــر يــوه پــه څېــره او ســترګو کــې خــورا خفګــان او مايوســي ښــکاري، خيــرت خــو دی؟ پــه دې ســره مــې د مــور رنــګ تــور او شــين شــو، څــو لحظــې ســاه نيــولې وه، بلاخيــره زمــا نــه د پټ کــړي، ډک زړه بــړاس تــه يــې مخــه ورکــړه، پــه چيغــو چيغــو ژړا يــې پيــل وکــړو، لپه لپه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

– افــرين پــه مــورډ کــې چــې تــر اوســه ژونــدي يــو، ولــې خريمــې دې څــه درتــه ونــه وېل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

– نــه چيــرې وايــي، هغــو بــه تاتــه هــم لــه شــرمه ځــان پــه مکــر او مريضــۍ وهلــی وي؟ پســې زياتــه يــې کــړه: د پــلار او نيکــه درنــه دروازه يــې دې پــه غولــو ولړلــه، دوســت او دښــمن تــه يــې ســپک او ســپاند کــړو، بيــا يــې آســمان طــرف تــه د لاســونو پــه لپــه کولــو ســره کــړل: يــا الله ج اســمان راوارتيــږې، نــور ژونــد نــه

ketabton.com - The Digital Library

غــوارو، پــه کومــو ســترګو بــه پــه دې کلــي کــور کــې ژونــد کــوو، پــه کومــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيــران ورتــه ناســت وم، همــدې وخــت کــې مــې کشــر ورور جمــال د مــور چيغــې او فريــاد اورېــدلی و، اتــاق تــه يــې ســر رادننــه کــړو، مــور تــه يــې کــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بيا يې ماته مخ راوړو:

– لالکــه! تــه راځــه بېــرون تــه، مــور پرېــږده چــې بېګــاه يــې هــم فشــار ډېــر لــوړ و. پســې ورجــګ شــوم، مخــامخ اتــاق تــه ننوتلــو، مخکــې تــر کيناســتلو مــې ورتــه کړل:

– و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

– مــا کــور کــې وېلــي و، چــې دوې درې شــپې لالــک تــه مــه وايــئ، ترڅــو لــږ دمــه يــې جــوړه شــي، ولــې دا چــې تاســو يــې ســر راپورتــه کــړی، کــه رښــتيا شــي د پټېــدو هــم نــه ده، لــه تېــرو دوه مياشــتو راپــه دې خــوا دې د ښــځې (هــوا) ټيمنــګ بــدل شــوي و، ټولــه ورځ بــه پــه خپــل اتــاق ننــوتلې وه، نــه د کــور پــه کيســه کــې وه، نــه د ژونــد، حتــا ډوډۍ تــه بــه هــم نــه راتللــه، چــې څــوک بــه مــې ورولېــږل، بهانــه بــه يــې ورتــه وکــړه، چــې زه مريضــه يــم، نــه يــې خــورم، نــور بــه

ketabton.com - The Digital Library

مــې غــږ ونکـړو، زړه کـې مــې وېـل: څـه خیـر چــې وږې شــي، هغــه آشــپزخانه ده، وبــه یــې خـــوري، شــپې ورځـــې وې همداســـې تېرېـــدې، ان تـــر دې چـــې ســـتا لـــه راتلــو نــه څــو ورځــې مخکــې مــې یــوه هندوانــه راوړه، پتنــوس کــې مــې ټــوټې کــړه، خدیجــه مــې ورولېږلــه مــور تــه یــې هــم غــږ وروکــړو، دې تــه هــم ورغلــه ترڅــو راشــي هندوانــه وخــوري، خدیجــه واپــس زر تــرې راغلــه پــه ورخطــایې ســره یــې وېــل: ورینــداري ژړل وېــل یــې ګېــده مــې خــوږېږي، پړســوب یــې هــم پیــداکړی، د هنــدوانې یــوه ټوټــه مــې نیمــه لاس کــې وه، نیمــه خولــه کــې، د خــولې مــې تېــره کــړه، د لاس مــې ببرتــه پتناســه کــې وچولــه، ســم د لاســه راجــګ شــوم، مــور تــه مــې کــړل: ځانونــه مــو تیــار کــړئ، ترڅــو ډاکتــر تــه ولاړ شــو، پــه منــډه مــې مــوټر راوســتلو د جــانیخیلو کلنیــک تــه د رســېدو ســره ســم مــې ډاکتــر مرتضــا راپیــداکړو، بــې نمبــره یــې ننیســـتلو، معاینــه خانــه کــې دری، څلــور ډاکتــران و، لمــړی یــې تبــه او فشــار وکتــل، بیــا یــې د وینــې او تلــویزونې معاینــاتو پــارچې راکــړې، د وینــې نتجــه لا نــه وه راوتلــې، یــوازې د تلــویزونې معاینــاتو نتجــه مــې ډاکتــر تــه راوړه، تــر کتلــو وروســته یــې کــړل: نــاروغ مــو حمــل لــري، ډېــرې ښــځې د حمــل پــه څلورمــه، پنځمــه میاشــت دا ډول دردونــه تجروبه کوي، دوا درته لیکم، ددې سره ښه کېږي.

ketabton.com - The Digital Library

دا خبـره نـه وه، ماوېـل چـې بـرق ونيـولم، تـر سـترګو مـې اوه رنګـه سـپرغي بـاد شـول، نـور نـه پـه دوا پسـې وګرځېـدو، نـه ډاکتـر پسـې، يـو قسـم دېوالـ پـه دېوالـ لـه کلينـک نـه راووتلـم، ډرېـور تـه مـې غـږ وکـړو، مـوټر يـې راچالانـد کـړو، دا لا هنـوز هـم چونګېـده نازونـه او د سـختو ناروغـانو تمثيـل يـې کولـو، فقـط سـيټ تـه مـې ورتېلـه کـړه، پـه مخـه راغلـو، لـه همغـې ورځـې مـو پـه کـور مـاتم جـوړ دی، نـه د چـا ډوډۍ زړه تـه کېـږي، نـه د چـا پـه شـونډو يـوه خبـره راځـي، نـه مـو لـه کـور وتلـو تـه زړه کېـږي، داسـې انګيـرو لکـه ټـول خلـک چـې زمـوږ دروازې تـه پـه مـوږ پـورې د خنـدلو لپـاره راټـول وي، چکـې وهـي، کـه څـه هـم تـر اوسـه بهـر نـور څـوک نـه دي خبـر، صـرف کلينيـک کـې نـور ډاکټـران خـو خيـر مـوږ نـه پېژنـي، نـه پـوه شـول چـې دا حمـل يـې لـه چانـه اخيسـتی؟ يـوازنی کـس چـې مـوږ او تاسـو ښـه پـه رسـميت پېژنـي او لـه دې پېښـې خبـر شـو، هغـه ډاکتـر مرتضـا دی، کـه نـور هـېڅ نـه وي، خپلـې ښـځې تـه خـو يـې هـرو مـرو وايـي، ښـځه يـې چـې خبـره شـوه، هغـه سـبا لسـو نـورو ښـځو تـه وايـي، مياشـت کـې ټـول ولـس خبرېـږي، چـې بېخـي خبـر هـم نشـي، زه فکـر نکـړم د چـا وجـدان يـې دې ومنـي، ترڅـو دداسـې خريمـه پـه وړانـدې دې چوپـه خولـه پـاتې شـي، پـه بسـته حرامـوني يـې دې سـترګې پټـې کـړي؟ دا چـې سـتا د راتلـو غـږ و او سـتا ښـځه ده، مـوږ هـم سـتا راتلـو تـه منتظـر شـو، نـور تـه پـوهېږې او کـار

ketabton.com - The Digital Library

دې، په همدې حال يې زغمې؟ طلاق ورکوي، د پلار کره يې ورشړې؟ او که ماته اختيار راکوې چې د برش مرمۍ يې ترسينه وباسم؟ ترڅو د کورنۍ نام، ننګ او نښان مو هم په خپل ځاى پاتې شي، مور هم په هر مجلس کې، سر ټيټې نه اوسو. لکه ومو چې کړو، پاتې ژوند هم همداسې د نر په شان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يو ناڅاپه د ورور له خولې دداسې عجايبو اورېدلو په ځواب کې حيران بريان پاتې شوم، په ټول بدن مې لکه مېږيان چې ګرځي، غوږونو کې مې په تکراري بڼه يو قسم کړنګ، کړنګ آوازونه کېدل، نور مې هم وضعيت خورا غيرې نرمال لوري ته ولاړو. په عيني وخت کې جمال د ځواب رانه اورېدو په پار دوې سترګې خولې ته رانيولې وې، خو زه ونه توانيدم، چې دده دهيلې سره سم زر ځواب ورکړم او يا هم سم د لاسه د يادو کړو دريو نسخو نه يې يوه ورته انتخاب کړم، تر ډېره همداسې خاموش او فکر کولو کې پاتې شوم، دلته زما د ورخطايۍ، غوسه او غيرې نرمال وضعيت نه، شيطان ته هم موقع په لاس ورغله، د پراخه او سالم فکر کولو په ځاى مې يې فکري مسير د هوا په وړاندې منفي خطسير ته برابر کړو، زړه کې يې راوچول: افسوز په ما څومره ګرانه وه؟ څومره باور مې پرې لرلو؟ ترڅو به مې چې اول دې ته وانخيستل ځان ته مې هيڅ شى نه اخيستل، د عربو په

ketabton.com - The Digital Library

ښــكلو او ځوانــو ښــځو، نجينــو پســې بــه مــې ددې لپــاره كتــل، چــې پــه تــن ښايســـته جــامې، بــوټ، څپلــۍ، ســاعت، د ســكول... يــې صـــحيح كـــړم، ترڅـــو د تللــو پــه وخــت يــې هــوا تــه هــم واخلــم، مګــر دا دومــره كمصــله وختلــه، چــې نــه يـــې زمـــا كـــورنۍ او دروازې تـــه وكتـــل، نـــه يـــې خپـــل درانـــه مـــور، پـــلار همدارنګــه تــل تــر تلــه درنــې، بــاعزت كــورنۍ تــه وكتــل او نــه يــې هــم پخپلــه پــه مـــا زړه وســـوځېدو، چـــې د عربـــو پـــه ســـختو ســـرو ګرميـــو كـــې مـــې ددې لپـــاره د ښــه ژونــد او ښــه راتلــونكې جوړولــو پــه پــار شــپه، ورځ پــه ځــان يــو كــړي وه، لــه ســهار نــه تــر بېګـــا مــې درنــې، درنــې مــزدورۍ كــولې، همداســې پرلــه پســې مــې يـــې پـــه وړانـــدې د نفـــرت او كركـــې وسوســـې پـــه زړه راوربـــدې، د عصـــبانيت لـــور تــه تللــم، همــدا و، چــې تــر يــوې ښــې شــيبې چــوف پــاتې كېــدو وروســته مــې د جمال په ځواب كې ورغبرګه كړه:

– افســـوز زښـــته زياتـــه رابانـــدې ګرانـــه وه، كـــه ټـــول كـــور تـــه يـــې اور وراچـــولی وای، زه بـــه بيـــا هـــم ددې پـــه طـــرف ولاړ وم، ولـــې بيـــا هـــم كـــه ښځـــي تـــر زغـــم اوښـــتې وی، هـــر كلـــه چـــې د خاونـــد او ښـــځې تـــرمنځ تـــر كـــور دننـــه ســـتونزو، فكـــري مخـــالفتونو، تـــاوتريخوالي يـــا نـــورو مشـــكيلاتو لـــه كبلـــه خبـــره يـــو د بـــل تـــر زغملـــو واوړي، پـــه هغـــه صـــورت كـــې يـــې ښـــه حـــل لاره، پـــه اســـلامي شـــرعي طريقــه د دواړو جــانبو د ټولــو حقوقــو پــه مرعــات كولــو ســره طــلاق دی، امــا د

ketabton.com - The Digital Library

داسـې کمصـل انسـان چـې لـه بـاور او ښـو نـه دې سـوء اسـتفاده وکـړي، تـا هـم سـپک کـړي دوسـت او دښـمن تـه دې ټيـټ سـترګی کـړي، کـورنۍ دې هـم سـپکه کـړي، ان خپلـې دروازې مـور پـلار او ورونـو تـه هـم ونـه ګـوري، د سـپي پـه مـرګ بايـد مـردار شـي، پـه مردارېـدو سـره يـې، لـه خلکـو اخيسـتی عـزت واپـس ورتـه راوګرځـول شـي، زه درسـره موافـق يـم، دېـرش مرمـۍ يـې ولـې کـه شـپيته، مګـر د کـوم چـا سـره يـې چـې مـردار خـورګي کـړې، څـوک دی؟ څـه رنګـه يـې ددې لـوړې کـلا او دې دومـره کـور نـه پـټ تـر خپلـې بسـترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بـس تـه تـرې خـلاص يـې داسـې بـه يـې ټکـي پـه ټکـي درتـه پـرې ووايـم، خپـل ديـن بـه يـې ليـدلی وي، زمـا بـه يـې نـه وي ليـدلی، تـه صـرف راتـه کينـه غـوږ ورته ونيسه.

لنـډه بـه يـې وايـم، جمـال ښېخـي بېتابـه او احساسـاتي و، زمـا د اجـازه ورکولـو سـره سـم د همـدې ورځـې پـه، ماسښـين مـو يـې کـاظم مامـا تـه زنـګ وکـړو، ورته کړل يې:

- مامـا د مـور مـې دا دوې ورځـې فشـار يـو څـه لـوړ شـوی، دواه هـم خـوري نـه پـرې لګـي، مـا ډېـر ورتـه ووېـل چـې يـوه شـپه ستاسـو کـره درشـي، ترڅـو

ketabton.com - The Digital Library

وکړځــي، لــږ بــه يــې وينــه جريــان پيــداکړي، څــه بــه يــې فکــر پــه بلــه شــي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته يو زنګ ورته وکړه!

نمــوړې مامــا مــې پــه مــور ګــران و، د زنــګ ورتــه راکولــو ســره مــې مــور پــه وېښــتو ګمــنځ راوخيســته دتلــو تابعــه يــې ونيولــه، جمــال خديجــه او منــوره هــم پســې اشــتهفنۍ کــړې، پــه دې ســره يــې ښــه زمينــه مســاعده کــړه، کــور يــوازې زه، جمــال او هــوا پــاتې شــو، جمــال مــازيګر بالاخــانې تــه وختلــو تــر ډېــره يــې ټــک او ټــوک راتلــو، چــې کتــل مــې د څــاه د ربټونــو نــه يــې د وهلــو لپــاره دوې متروکــې جــوړې کــړې وې، راښــکته شــو، ماښــام تــر لمانځــه وروســته يــې ډوډۍ راوخيســتله، زمــا زړه تــه نــه کېــده، خــو بيــا هــم يــو دوې ګــولې مــې وخــوړه، دســترخوان يــې ټــول کــړو، د دېــوال خواتــه يــې واچولــو قــاب او کاســه يــې لــه پاســه پــرې کېښــودل، ســم لــه واره پورتــه شــو، لاس يــې ورجــګ کــړو، د المــارۍ لــه ســره يــې تفانچــه او يــو غــټ برچــې تــه ورتــه چــاقو هــم راوخيســتل، نــور يــې ماتــه کــړل: لالکــه! راځــه ددې پــه خانــدان کــې......... چــې دا خريمتــوب او مســتي يــې اوس تــر........ پــرې وباســم، ډېــر پــوچ ښــکنځل يــې وکــړل، پســې زياتــه يــې کــړه: څــو بيــا بلــه رنــډۍ د خپلــو کورنيــو د عــزت ســره داســې لــوبې ونکــړي، نــه چاتــه داســې د بــې غيرتــه فکــر ونکــړي. لــه څــه وبلــو پرتــه زړه نــا زړه پســې ورپورتــه شــوم، ســترګې مــې لــه اوښــکو راډکــې شــوې، چــون يــو خــوا مــې

ketabton.com - The Digital Library

تـر دې دمـه چـرګ نـه و وژلـی، نـه مـې یـې جرئـت لرلـو، انسـان خـو پرېـږده، ولـې نـن د مجبـورۍ لـه مخـې سـل سـلنه کلـک ورتـه وتـړل شـوم، بلخـوا لـه دې واقعـې هـاخوا هـوا د بـې جـوړې ځـوانۍ لرلـو عـلاوه، ډېـره مینـه ناکـه او بـا وفـا نجلـۍ وه، د ورسـره تیـر کـړي ژونـد پـه لـړ کـې راسـره کـړې نیکـۍ او راکـړې مینـې یـوه، یـوه صـحنه یـې ذهـن تـه راتللـه، واقعـاً لـه نـورو انسـانانو نـه جـلا خـوار ښایسـته ځـانګړنې، مثبـت فکـر او پراخـه حوصـیله الله ج ورکـړي و، همدارنګـه پـه لمانځـه، اوداسـه کـې ډېـره تکـړه وه، حتـا د سـهار د لمانځـه پـه محـال بـه یـې لـه ماسـره هـم تـل لانجـه وه، خـدای ج شـته زه د سـهار پـه لمانځـه کـې ټمبـل یـم، لـه خوبـه نشـم بیداریـدی، هـوا بـه بـار بـار وېـل جـګ شـه، اوبـه مـې درتـه تیـارې کـړې اودس وکـړه، جـګ شـه ناوختـه شـوه، جـګ شـه قضـاء دې کـړو، دا چـې ډېـره بـه شـله شـوه، اخیـر بـه مـې بـې آبـه کـړه، څـو لحظـې بـه غلـې وه، بیـا بـه راغلـه پـه تنـدي بـه یـې ښـکل کـړم، اننګـی بـه یـې پـه اننګـي راکېښـودو نـور بـه یـې زارۍ شـروع کـړې، خیـره جـګ شـه اودس وکـړه، لمـونځ قضـا کیـږي، بیـدمازي انسـان بدبختـه کـوي، د کـور برکـت ورسـره ځـي، همدارنګـه لـه بیلابیلـو لارو یـې کـار اخیسـتلو، اخیـر بـه یـې جـګ کـړم. لـه دې سـوا د ضـرورت پـه وخـت لـه کورنـه د وتلـو پـه محـال بـه یـې ډېـر ښـه حجـاب مرعـاتولو، خـو سـربېره ددې چـې پرلـه پسـې ښایسـته ځـانګړنې یـې پـه ذهـن

ketabton.com - The Digital Library

راوربېـدې، سـترګې مـې یـې راډکـې کـړې، عـین حال کـې مـې زړه کـې راتېـده: کـه رښـتیا دومـره ښـه نجلـۍ وی، بیـا یـې دومـره لـوی جـک ولـې وهـل؟ حتمـاً دا هـر څـه یـې زمـا پـه وړانـدې تمثیـل او ددې لپـاره یـې کـول، ترڅـو زمـا پـه سـر خـولۍ کېـږدې، بـاور پـرې وکـړم، نـه یـې کـور کـې قیـد کـړم، نـه یـې وڅـارم، تـر هغـو چـې خپـل عاشـق او ورسـره مـزو، چرچـو تـه اسـانه لاس رسـی ولـري، لکـه لرلی یې چې دی.

خـو پـه هـر حـال جمـال مـې تـر مـخ و، اتـاق تـه ورننوتلـو، زه وره کـې پټـه نیـولې شـوم، اتـاق تـه د جمـال پـه ورننوتلـو هـوا خبـره نشـوه، څنګـه چـې پرتـه وه، همغـه شـان پرتـه وه، زمـوږ پـه ګومـان لا یـې هـم د سـختې نـاروغۍ او بـې حـالۍ تمثیـل کولـو، امـا جمـال د ورنـژدې کېـدو سـره سـم مـلا کـې پـه لغـت ووهلـه، نجلـۍ پـه خفـه غـږ د الله فریـاد پـه کولـو سـره، مـخ راوګرځـو، سـترګې یـې رارښـې کـړې، د جمـال پـه لیـدو یـې، ټیکـري پسـې منګـولې واچـولې، د راجګېـدو هڅـه یـې وکـړه، خـو لکـه ښـه د کـالونو سـخت او بـې سـیکه نـاروغ، پـه ډېـر زور تـر یـوې انـدازې راجګـه شـوه، لا پـوره نـه وه، راناسـته بلـه څپـړ یـې ورکـړه، واپـس ولوېـده، پسـې ورټیـټ شـو، ویښـتو کـې یـې لاس ورواچولـو راجګـه یـې کـړه، پـه شـاته دېوالـ یـې وروهلـه همداسـې تختـه یـې ورکېنولـه، نجلـۍ پـه ورخطـایۍ او تکـراري ښـه فقـط یـا الله ج یـا الله وېـل، جمـال تفـانچې

ketabton.com - The Digital Library

تــه مرمــۍ ورتېــره کــړه، ميــل يــې پــه تنــدي ورکېښــودو ، ورتــه کــړل يــې: خولــه دې بنــده کــړه، چنــګک او فنــګک دې پرېــږده، چــې رښــتيا دې الله ج پــه يــاد وی، لــه ځانــه بــه دې خريمــه نــه جوړولــه، حرامــوني بــه دې نکــړل، نــور دې مکــر او نازونــه نــه چلېــږي، دوې خبــرې درتــه کــوم، ښــه يــې واوره! ايــا د ســوتې پــه زور اقــرار دربانــدې وکــړم، کــه خپلــه يــې کــوې؟ دا حرامــونی دې لــه چانــه پــه کېــږه شــوی؟ زمــا او لــه دې دومــره کــور نــه پــټ دې څــه رنګــه رابطــه ورســره نيولــه؟ څرنګــه دې راوســتلو؟ دلتــه دې راوســتلی؟ د پــلار پــه کــور کــې دې ورســره يــو ځــای شــوې يــې؟ تــه وروتلــې يــې؟ څــه کيســه وه؟ هــوا پــه بــې انــرژۍ لړزانــده غــږ ژړا کــې وېــل: پــه خــدای، پــه قــران کــه مــې هېڅــوک ليــدلي وي، يــا د چــا لاس رابانــدې لګېــدلې وي، جمــال پــه کاذبــه موســکا او تمســخر ورتــه کــړل: ښــا بيــا نــو حتمــاً شــپاله (غوجــل) تــه ننــوتلې يــې پــه خــره دې ځــان ډډ کــړی، لــه همــدې ســره يــې ربنــې متروکــه ورتــه بنــده کــړه، پــه ټــول زور ســره يــې پنځــه، شــپږ متروکــې پــه ســر، ســر ووهلــه، چــې وار بــه يــې پــرې وکــړو، تــر ټــول ســر، مــخ، غــاړه بــه يــې تــاو شــوه، لــه پــوزې يــې د وينــو تــر شــو ، د يــوه غــوږ نــه يــې هــم وينــې راروانــې شــوې، چــون د متروکــې دلمــړي وار ســره يــې لښــتۍ هــاخوا والوتلــه، فکــر کــړم د همــدې لښــتۍ د نلکــې ســره يــې غــوږ راوشــکېدو ، خــو پــه هــر حــال مــخ، غــاړ، ســر کــالي مــالي يــې ټــول پــه وينــو ســره پــره شــول، د نجلــۍ چيغــې او

ketabton.com - The Digital Library

فریــاد جــګ شــو، خــو دومــره هــم نــه چــې تــر اتــاق ووځــي، یــا یــې ګاونــډیان واوري، لــه پنځــو شــېبو متروکــو وهلــو وروســته، جمــال د تیارســۍ پــه حالــت کــې دمــه ونیولــه، یــو ځــل بیــا یــې غــږ پــرې وکــړو: حــال وایــې کنــه؟ نجلــۍ فقــط وای الله، وای الله چیغــې وهلــې، بیــا یــې دوهلــو شــروع پــرې وکــړه، زه لــه ماشــومتوبه د وینــو ســره، حساســیت لــرم، پــه لیــدو مــې یــې ړزه بنــه نشــي، ضــعف راپانــدې راځــي، تــرې راشــاته شــوم، نــور مــې نــه لیــده، صــرف، ددې چیغــې او د متروکــې ســړپار مــې آورېــدو، کلــه بــه جمــال هــم غــږ پــرې وکــړو: وایــې کنــه؟ بلاخپــره نجلــۍ لــه چیغــو ولوېــده، لکــه څــاروی چــې د حلالولــو پــه وخــت نــیم دمــی شــي، لــه مــرۍ نــه یــې یــو قســم وهــم نــاک خرهــار راوځــي، پــس، پــس یــې همداســې یــو نــیم خخخــخ، خخخــخ غــږ راوتلــو، ان تــر دې چــې دا غــږ یــې هــم ورک شــو، یــوازې د متروکــې ســړپار او دجمــال ســتمار مــې اورېــدو، وضــعیت مــې بنــه نــه و، پــه زړه مــې ګرمــي ګرمــي راتللــه، لــه دهلېــز نــه هــم، بیخــې حــویلۍ تــه راووتلــم، ترڅــو هــېڅ غــږ هــم وانــه ورم، تقریبــاً لــس، پــنځلس دقیقــې وروســته، جمــال لــه کړکــۍ نــه غــږ راوکــړو، چــې ورغلــم هــوا ختمــه وه، پــه وینــو لانــده ویښــته یــې پــه مــخ راخــواره و، کمــیس یــې لــه ښــکته نــه، ســیني تــه ورتــول شــوی و، ګېــډه او مــلا یــې لــوڅ و، د هــرې متروکــې پــه ځــای کــې ســرې وینــې راخوتېــدلې وې، یــوه پایڅــه یــې هــم شــکېدلې وه، تــر ورانــه پــورې

ketabton.com - The Digital Library

یــې پښــه ښــکاربېده، دا هــم لــه ډېــرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکی څــاڅکی وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلې وې، تــر څنــګ دېوالــ تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــایي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــ یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســي، خــو دا چــې مــور، پــلار، ورونــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمــړي ســر کــې د هــوا ولــور بېخــي رانــه وانــه خیســتلو، حتــا د واده مصــارف یــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: څــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار ورونــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارج نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

ketabton.com - The Digital Library

ووهلـو، سـپمکارت مـې نـوی و، لـه مسـافرۍ نـه پـه راتلـو مـې هـم نـه و خبـر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هواا!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصـه کـه څـه هـم ځـای لـرې و، خـو مـوټر يـې خپـل و، بلخـوا تيـز راغلـي و، يـو سـاعت وروسـته يـې مـور، پـلار او يـو وروړ راورسـېدل د لـور وضـعيت يـې چـې وليـدلو، ټولـو چيغـې کـړې، مـور يـې د همـدې لمـړۍ چيغـې سـره پـرې ورولوېـده ضـعف يـې وکـړو، پـلار يـې تـر غـاړه لاس ورلانـدې کـړل، دڅـو شـيبو لپـاره يـې پـه همـدې مړينـې راکښولـه، سـر يـې پـه خپلـه سـينه پـورې جوخـت ونيولـو، دده سـپينې جـامې هـم پـه وينـو سـرې، پـرې شـوې، تنـدی يـې د هـوا پـه ککـره تکيـه کـړو، غټـې غټـې سـلګۍ يـې وهلـې، سـيل، سـيل اوښـکې يـې پـرې

ketabton.com - The Digital Library

ورتویــولې، ورور یــې لمــړی زر، زر د کمــیس لمنــه پــرې راکــش کــړه، ګېــډه او مــلا یــې ورپټــه کــړل، شــکېدلې پایڅــه یــې پــه پښــه ور آواره کــړه، عینــي حالــ کې یې د ژړا سره ګډه کړل:

– قربــان قربــان زمــا مظلــومې خــورې مــوږ وبښــه، څــه خبــر و؟ چــې دا بــه داســې ځنــاور وي، تــا بــه داســې تیکــه تیکــه کــوي، بیــا یــې تــر څنــګ ګېناســتلو، پــه وینــو ســره څپــړ یــې د څــو لحظــو لپــاره پخپلــو دواړو لاســو کــې ټینګــه ونیولــه، واپــس راجــګ شــو، زه چــې لــه بهــر خوانــه پــه کړکــۍ ورولاړ وم، مــخ یــې راوړولــو کــړل یــې: ولــې کفــر یــئ کــه اســلام؟ دومــره ظلــم څــوک کــوي؟ لــه همــدې ســره راروان شــو، تــر وره راووتلــو، زه آمــده شــوم، پــوه نــه وم، چــې جنــګ کــوي، کــه زړه کــې یــې څــه دي؟ خــو نمــوړي زمــا طــرف تــه بیخــي راونــه کتــل، ســلګۍ یــې وهلــې، حــویلۍ کــې د دروازې پــه لــوري تېــز روان و، غــږ مــې پســې وکــړو، زمــا هڅــه دا وه، ترڅــو پــه آرامــه یــې پــوه کــړم، چــې هســې مــو نــه ده، وژلــې، لــه کــوم بــل چــا نــه یــې حمــل احیســتی و، ســبا یــې حرامــونی درتــه زېږولــو، شــکر وباســه چــې تــرې خــلاص مــو کــړې، کنــه هغــه نــوم بــه دې بیــا چېرتــه وړلــو، ولــې هــېڅ ځــان یــې پــوه نکــړو، همغــه شــان ګړنــدی روان و، عــین حالــ کــې یــې، بښــکنځل هــم کــول، د خــدای ج پــه عــذب اختــه شــئ، لعنــت دې وي درباندې .....

ketabton.com - The Digital Library

جمــال يــې خبــرې ونشــوى زغملــى، وړانــدې د مــور د اتــاق لــه کړکــۍ يــې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

– خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نــور يــې څــه ونــه وېــل، خبــره يــې همدلتــه بنــده کــړه، خــو هلــک بيــا هــم هېــڅ ځــان پــرې پــوه نکــړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پــنځلس دقيقــې نــه وې وتلــې، چــې د رينجــرو کــوغ او پــوغ شــو، د امنيتــي ملــي مربــوط عســکر راورســېدل، جمــال چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېــرو شــاخونو باغچــه تــه واوښــت، ځــان يــې ويســتلو، زه يــې ونيــولم لاس يــې تــر شــاه راولچــک کــړل، برقــي ډنــډې ورســره وې ډېــر ســخت يــې ووهــم، دلتــه هــم مــا غوښــتل چــې د هــوا د وژلــو لامــل او ګنــا ورتــه ووايــم، ولــې د يــوې خبــرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمــال پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونــډيانو کورونــه يــې پســې وکتــل، پيــدا يــې نــه کــړو، زه يــې راويســتلم، د رينجــرې بــاډۍ کــې لــه چوکيــو لانــدې پــه غــولې يــې کېنــولم، تــر رينجــر يــو شــمېر مســلح عســکر تــا و، امنيــت يــې نيــولى و، نــور تــر ډېــره زمــوږ پــه کــور کــې و، تحقيقــات او څېړنــې يــې کــولې، چــې کتــل مــې د طــب عــدلي اړونــد يــو ســپين امبــولانس هــم راغلــو، پــه ډېــر لــوړ آواز وهــم نــاک اورنګونــه يــې کــول، پــه سر يــې سرې او شــنې اشــارې ډېــم او فــول کېــدې، عســکرو د هــوا جســد ورتــه

ketabton.com - The Digital Library

راویســـتلو، دوی هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختــل، زمــا پــه ســر یــې تــوره خــولۍ راکــش کــړه، حرکــت یــې وکــړو، لمــړی یــې د امنیتــي ملــي تحقیــق خــانې تــه یــوړم، دلتــه ډېــرې ســختې شــکنجې او وهــل هــم و، پــس لــه پنځلســو ورځــو د طبــې عــدلي روغتــون نــه د هــوا د معاینــاتو او څېړنــو نتیجــه راغلــه، لیکلــي و: د افغانســـتان اســـلامي جمهوریـــت د عـــدلي طـــب د دقیقـــو څېړنـــو او معلومـــاتو لــه مخــې د مرحــومې هــوا نــومې مېرمنــې پــه رحــم کــې ماشــوم نــه، بلکــې تېمــور دانــه وه، پــه عــوض ددې چــې عــاجلي یــې جراحــي او اساســي درملنــه شــوې وی، بــرعکس ډېــر ســخت ظلــم ورســره شــوی، تــر خــورا وحشــت نــاکو شــکنجو لانــدې وژل شــوې. د عــدلي روغتــون ددې راپــور پــه رارســېدو ســره، عــلاوه ددې چــې پــه خپــل ظلــم او د هــوا پــه مظلومیــت مــې زښــته ډېــر وژل، عســکرو هــم بــلا ســخت ووهــم، نــور یــې دوســیه داتــه جــوړه کــړه، محکمــې تــه یــې معرفــي کــړم، لنــدېه دا چــې محکمــې اوه لکــه افغــانۍ نغــدي جرمــه رانــه واخیســتله، یوویشــت کالــه یــې قیــد راتــه ولیکلــو، د څرخــي پلــه زنــدان تــه یــې ولېــږلم، دوې میاشــتې وروســته زنــدان کــې خبــر شــوم، جمــال هــم د ترکــی پــه مــرز کــې پولســو نیــولی و، ډېــر ســخت یــې وهلــی و، لاس او پښــې یــې ورمــات کــړي و، لــه همغــو وهلــو نــه مــړ شــوی و، کــوم دلارې ملګــري یــې چــې زمــوږ کــورنۍ تــه حوالــ ورکــړی و، پــه خبــره یــې جســد یــې هــم لــه دوئ نــه همغــه غــره کــې پــاتې شــوی و،

ketabton.com - The Digital Library

والله علـم چـې بیـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حیوانـاتو یـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا، اوه لکـه افغـانۍ، د سـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقریبـاً عمـري قیـد رابانـدې وختلـو، د خـدای ج پـه بـدبختیو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوینـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډیانو، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پایېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بیـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، یـوه خـور مـې خدیجـه یـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې یـوه سـپینږیري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپینږیري د واده شـویو لورانـو لـه اړخـه لمسـیانې زمـا دخـور همزولـې وې، بلاخېـره تـر اوه کالـه زنـدان تېرولـو وروسـته، د اشـرف غنـي احمـدزي پـه مشـرۍ د وخـت جمهـوري نظـام د طالبـانو لخـوا سـقوط شـو، د نـورو ولایتونـو پـه شـمول، د کابـل د زنـدانونو دروازې یـې هـم د ټولـو بنـدیانو پـه مـخ خلاصـې کـړې، زه هـم پکـې ازاد شـوم، همغـه ورځ پـس لـه ماښـامه غلـی کـور تـه ولاړم، د مـور او کشـرۍ خـور منـوره سـره مـې ولیـدل، خدیجـه تـه د ورتلـو وخـت مـې پیـدا نـه کـړو، شـپه مـې وکـړه، ورېـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نیسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، یـوه د سـپینو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي یـې څـه ارزښـت لرلـو، دا مـې راوخیسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جیـب خـرڅ مـې

ketabton.com - The Digital Library

پـرې برابـره کـړو، لمـړی نیمـروز او لـه نیمـروز نـه ایـران تـه ولاړم، هلتـه مـې هـم چـې راسـته اچولـه، چپـه لوېـده، یـوه ورځ بـه پـه کـار، پنځـه ورځـې بـه بـې کـاره وم، لـه بـې خرخـۍ او زړه تنګـۍ مـې نـور سـاه پـه ختلـو وه، څنګـه چـې پـه کـار شـوم، بـدبختي څـه کـوې، لـس ورځـې کـار مـې وکـړو، پـه یولسـمه ورځ مـازیکر و، پـه داسـې حـال کـې چـې پـه سـبمتو ککـړ پکـړ لبـاس کـار مـې پـه تـن و، سـخت سـتړی هـم وم، پـولس رانـه تـاو شـول وېـې نیـولم، څـو لغتـې او څپـړې یـې ووهلـم، ولچـک یـې راواچـول، مـوټر تـه یـې پورتـه کـړم، پیسـې میسـې پـاتې شـوې، پنځـه ورځـې کمـپ کـې وم، دوه نـیم زره تـومن مـې جیـب کـې و، هغـه یـې هـم رانـه واخیسـتل، شـپږمه یـې واپـس نیمـروز تـه راواړولـم، نیمـروز کـې یـوه روپـۍ هـم نـه وه راسـره، چـې تـر کابلـه او بیـا تـر خپـل کلـي پـرې راغلـی وی، حتـا هوټـل کـې د شـپې کولـو، ډوډۍ خوړلـو پیسـې نـه وې راسـره، لـه دې کبلـه ډېـرې شـپې پـه نیمـروز کـې پـاتې شـوم، مـزدورۍ پسـې کرځېـدم، خـو کـار نـه پیداکېـدو، ډوډۍ بـه مـې پـه ټولـه سـپین سـترګۍ دې دوکانـدارانو سـره خوړلـه، یـا بـه چـې ډېـوران پـرې غونـډ و، وربـه غلـم ډوډۍ بـه مـې ورسـره وخوړلـه، کلـه بـه یـې یـو لـس روپـۍ راکـړې، یـوه نیمـه ورځ بـه شـل، دېـرش روپـۍ مـزدوري پیداشـوه ډوډۍ بـه مـې پـرې وخوړلـه، دشـپې لـه خـوا بـه د بـازار تـر شـاه پـارک تـه تللـم، سـلګونه متعـادان پکـې پراتـه و، اولـه شـپه مـې

ketabton.com - The Digital Library

ډېر ســخت یــخ وشــو، نــژدې یــې وژلــی وم، ســهار تــر نهــه، لســو بجــو بېخــي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نــه عمــل نلــرم، د شــپې مــې ډېــر بــد یــخ وشــو، اوس مــې هــم د ټــول وجــود بندونه کرغږ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- څنګــه یــې وژلــی نــه یــې، پــه دې یــخ کــې بــې مــوادو شــپه کېــږي؟ لــږ لــږ ســر درنــه وه، یعنــي نشــه کــوه، چــې وینــه دې ټینګــه شــي، وجــود دې د یــخ مقامــت پیــداکړي، کنــه وژنــي دې، یــا یــو ســپی پیــدا کــړه، د شــپې یــې پــه څــادر کــې درســره پټــوه، ســپی هــم ګــرم دی، یــخ دې نــه تــرې وهــي، بیــا یــې کــړل: خــو ســپی هــم چــې نشــه نشــي، نــه درســره څملــي، زړه کــې مــې وېــل: یــا خدایــه دا څــه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیــر دلتــه تــر نیمــایي زیــات کســان نــه مــواد لــري، نــه یــې پیســې، هــر چــا چــې څکــول پــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــه، ډولــۍ کــې حصــار دود دې دومــره نشــه کــوي

ketabton.com - The Digital Library

چـې شـپه دې پـرې تېـره شـي، د لاس پـه اشـاره سـره یـې زیاتـه کـړه، کـه نـه وي، هغـه زمـا ملګـري دي، بیـا هلتـه راځـه، پـه همـدې خبـره رانـه راروان شـو، مـا ځـان وخوځولـو، پښـې او لاسـونه مـې وښـورول، دجګېـدو هڅـه مـې وکـړه، ډېـر پـه سـختۍ جـګ شـوم، لـړ لـړ چـې وګرځېـدم، بندونـه مـې خـلاص شـول، وږی وم، د ډوډۍ پـه غـم خوړلـو پسـې بـازار تـه راووتلـم، چـې کیسـه اوږده نشـي، دا ورځ هـم تېـره شـوه، ماښـام بیـا پـارک تـه راغلـم، تـر ډېـره مـې مقامـت وکـړو، خـو څـومره چـې شـپه پخېـده یـخ زیاتېـدو، بلاخېـره ورخطـا یـې کـړم، لحظـه پـه لحظـه مـې وضـعیت خرابېـدو، ان تـر دې چـې لاس او پښـې مـې بـې حسـه شـول، دا شـپه تـر پرونـۍ شـپې ډېـره یخـه وه، زړه کـې مـې راتېـره شـوه: قسـم ده کـه بېخـي ژونـدی تـرې ووځـې، بلـه لار نـه وه، د معتـاد د خبـرې پـه تقیـب، شـاوخوا مـې وکتـل، معتـادان خـو ډېـر سـره ډولـۍ ډولـۍ و، زه د نـږدې کثافـت دانـۍ تـر څنـګ دریـو معتـادانو تـه ورغلـم، د زړو پلاسـتکي ګونیـو ډولـۍ یـې جـوړه کـړې وه، لـه ډېـرو خیریـو او دودونـو نـه تکـه تـوره شـوې وه، کـرار، کـرار مـې ددې دوو تـر قـات سـر ور دننـه کـړو، دوی چـې ولیـدم، د معتـادانو مـې دا یـو کـار خوښـېږي، خپلـو کـې ډېـره ښـه ملګـري سـره پـالي او ډېـر ښـه نیـت لـري، هـرې ډولـۍ تـه چـې ورشـې څـوک دې نـه منـع کـوي، نـه پوښـتنه کـوي چـې څـوک یـې؟ دوی هـم چـې زه ولیـدم، سـره وښـورېدل، ځـای یـې راکـړو، نشـه یـې کـړې

ketabton.com - The Digital Library

وه، اور يـې سـاف شـوی و، خـو لا هـم لـه پاسـه يـې د سـګريټ پـه دړې مـوادو نـری، نـری لـوګی کولـو، زه يـې لمـړی ډېـر وتښوخـولم، څـو لحظـې وروسـته مـې د سـتوني او سـږو عضـلات (غوښـې) شـل شـول، دټـوخي قابليـت يـې لـه لاسـه ورکـړو، کـرار، کـرار مـې د زړه ضـربان هـم زيـات شـو، بلاخـره داسـې ګـرم شـوم، چـې پـه همـدې شـنه يـخ کـې مـې وجـود خولـه پرېښـوده، لـه ډېـرې ګرمـۍ مـې سـاه بندېـده، غوښـتل مـې لـه ډولـۍ راووځـم، نيشـه وم، جګېـدی نشـوم شـاته راولوېـدم، لکـه چـې پـه پښـه مـې اور وشـيندلو، معتـادان پـه پـوزو کـې وغونـډل، پښـې مـې يـې دېخـوا راټيلـه کـړې، څـه مـې خپلـه ځـان راوښـويو لـه دوی نـه يـو متـر رادې خـوا شـوم، څـو شـيبې پـروت وم، نشـه مـې شـيبه پـه شـېبه زياتېده، نور په ځان نه يم پو، خدايزده بې هوشه شوی وم

کـه ويـده شـوی وم، نـه پـه شـپه خبـر شـوی يـم، نـه پـه يـخ، ان د ورځـې لـس بجـې وې، چـې سـترګې مـرې راوغړولـې، لا هـم بنـه نشـه وم، طبعيـت مـې داسـې برابـر و، لکـه د ټـول جهـان پاچـا چـې يـم، زړه کـې مـې وېـل دا نشـې خـو سـم شـی دي، معتـادنو هسـې لـه ځـانونو ملنګـان نـه دي پسـې جـوړکړي، لنـډه دا چـې مـازيګر مـې نيشـه والوتلـه، سـم د لاسـه يـوه بلـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـوم، بيـا مـې ځـان نيشـه کـړو، حتـا تـر دې چـې څلـور پنځـه ورځـې وروسـته يـې هسـې تـاثير نـه رابانـدې کولـو، مجبـور وم، چـې هـره شـپه دوه، درې ځلـه ځـان نشـه

ketabton.com - The Digital Library

کـړم، خلاصـه لـس ورځـې وروسـته بـه ټوله شـپه پـه ډولـۍ کـې ناسـت وم، چـې راوبـه وتلـم پنځـه دقیقـې وروسـته بـه یـخ ونیـولم، واپـس بـه ډولـۍ تـه ورننـوتلم او کـه خـوب بـه راتللـو ډولـۍ کـې بـه هـم نـور نشـوى کېناسـتى، بیـا مـې د سـیمټو د ګونیـو یـو تـرفږ پیـداکړى و، د یـو بغلانـي ملګـري مـې سـپى و، همغـه بـه مـې راسـره تـرې لانـدې خملولـو، ربښـتیا هـم سـپیان ډېـر ګـرم مزاجـه دي، چـې راسـره پـټ بـه مـو کړلـو، بیـا بـه مـو یـخ نـه کېـدو، لـه تاسـو دې پټـه نـه وي، د سـپي سـره د خملاسـتلو یـو جالبـه خـاطره بـه هـم درسـره شـریکه کـړم، البتـه حیـا دې وي، د نـورو شـپو پـه شـان، یـوه شـپه بیـا هـم د بغلانـي ملګـري، مـومن د سـپي سـره تـر تـرفږ لانـدې وېـده وم، خـړ غـټ کوټـه سـپى و، د شـپې مـې خـوب لیـدو، چـې د هـوا سـره پـه تخـت پـروت یـم، دخـوب نـازک ښـکلى لبـاس یـې پـه تـن و، سـپین سـپین اندامونـه یـې تـرې ښـکاریدل، پـه څنـګ راواوښـته، پـه اننګـي یـې مچـو کـړم، ګورګـوټۍ، ګورګـوټۍ څنـې یـې پـه مـخ راولوېـدې، بیـا مـې یـې پـه سـینه لاس راتـه کېښـودو، ښـکته د نامـه تـر غـوټۍ یـې، څپـړ کـش راکـش کـړه، پـه دې سـره یـې زمـا احساسـات هـم راوپـارول، ورو ورپـه اړخ شـوم، لاس مـې پـرې ورواچولـو، ښـکته پورتـه مـې یـې پـه انـدامو کشـولو، نرمـه نرمـه مـې چـاپې کولـه، نوبـت سـینې تـه راورسـېدو، تـى مـې یـې پـه منګـول کـې ونیولـو، چـې پچـک مـې کـړو، سـپي راغـپ وهـل، خولـه یـې

ketabton.com - The Digital Library

راواچولـه، سـترګې مـې رانـه کـړې، چـې ګـورم تـر مـايعو مـې نيـولى و، زر مـې لاس راکــش کــړو، ســپي ټــوف کــړل، همــدې ســره لــه تــرفڼ نــه ووتلــو، زه څــو دقيقــې نــور هــم پــروت وم، پخــوانى ژونــد، مــور، خوينــدې، ورور، هــوا او راســره مينــه يــې يــاد تــه راغلــه، کــوم چــې نيمــه شــپه خــوب کــې بــه پــه اړخ راواوښــتله پــه مــخ، غــاړه بــه يــې کلــک، کلــک مچــو کــړم، واپــس بــه يــې ســر پــه بالښــت ورخطــا کــړو، پــه بــل اړخ بــه ويــده شــوه تــور څڼــې بــه يــې پــه مــخ او غــاړه ورخــورې شــوې، اوســني حــال تــه مــې پــه کتــو، دې يــادونو ښــه ډېــر وژړولــم، خــو پــه هــر حــال، نيشــه مــې الــوتلې وه، بــدن مــې مــړ، مــړ درد کولــو، پســې راجــګ شــوم، مــومن او ملګــرو يــې ډولــۍ جــوړه کــړې وه، زه هــم پکــې ورپــټ شــوم، لنــډه يــې دا چــې نيمــروز کــې پــه همــدې شــان څــه بانــدې يــوه نيمــه مياشــت وخــت رابانــدې تېــر شــو، پــه همــدې مــوده کــې مــې زښــته ډېــر وزن هــم لــه لاســه ورکــړى و، وچ اســکليټ رانــه جــوړ شــو، خــو ښــه و، بلــه ورځ لــه ايــران نــه يــو لــوى ټيلــر مــوټر راغلــو کاشــيان او مزايــق پکــې بــار و، دلتــه يــې لــه هغــو مــوټر نــه راښــکته کــول، يــو بــل مــوټر کــې يــې بــارول، دا مــوټر کابــل تــه راتللــو، ډريــور يــې راتــه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

– روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

ketabton.com - The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه یې کړه:

– سیټ کې سپړې درنه بادېږي، کني بولې مې!

بیا مې ورته کړل:

– باډۍ کې د کاشیان تر څنګ کېنم!

وېل یې:

– بیا نو سمه ده، راشه!

شـروع مـې ورسـره وکـړه، شـپږ نفـره نـور هـم و، ان تـر نیمـې شـې پـرې اختـه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نیولې وې، راته کړل یې:

– اوس ناوختـه ده، سـهار وختـي چـې لمـونځ دې وکـړو راځـه حرکـت کـوو، زړه کـې مـې وېـل چـې لمـونځ لـه کومـه شـو، غـرق شـې دا یـوه نیمـه میاشـت کېـږي چـې جنـوب کـړځم، مـوږ ډوډۍ نشـو پیـداکولی د حمـام پیسـې بـه لـه څـه نشـي؟ خـو ده تـه مـې د بلـې پـه پـار سـر وخوځولـو، ډرېـور او کلینـر یـې هوټـل تـه ننوتـل، زه پـارک تـه راغلـم، پـه دوه دریـو ډولیـو کـې ورپـټ شـوم، امـا دې وخـت کـې مـې معتـادي بېخـي زیاتـه شـوې وه، صـرف پـه ډولېـو کـې پټېـدو مـې خمـار نشـوی مـاتولی، د بـدن درد مـې شـیبه پـه شـیبه زیاتېـدو، مجبـور شـوم، د بابه میر خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

ketabton.com - The Digital Library

– مـوټر مـې بـار کـړی، پيسـې يـې سـهار راکـوي، يـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مـړ شـوم، څنګـه مـې چـې پيسـې واخيسـتې درتـه راوړم يـې، بابـه ميـر مـازيګر د مـوټر بـارولو پـه وخـت وليـدم، بـې چـون او چـرا يـې جيـب تـه لاس کـړو، کاغـذ کـې پېچلـې يوګرامـه د پـوډرو پلتـه يـې راکـړه، تـرې راروان شـوم، مـومن يـې د سـپي سـره تـر ځـل لانـدې ويـده و، راويښ مـې کـړو، هـاخوا معـارف ناسـت و، ځـان يـې ګرولـو، خمـار پسـې اخيسـی و، بـدن يـې درد کولـو، هغـو تـه مـې هـم غـږ وکـړو، لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، معـارف ننګرهـاری و، اصـلاً دلتـه نـوي سـلنه پودريـان د نـورو ولايتونـو و، ټـول زمـا پـه شـان لـه ايـران نـه رامـرز شـوي و، د کرايـه او هوټـل کـې د شـپې پيسـې بـه يـې نـه لرلـې، بلخـوا نيمـروز کـې دوکانـدارانو، ډرېـورو او عـامو خلکـو هـم لـه ايرانـه پـه رامـرز شـويو مسـافرو هـېڅ تـرحم او انسـانيت يـې نـه ورسـره کولـو، نـه يـې د يـوې روپـۍ مرسـته ورسـره کولـه، ملامـت هـم نـه و، مسـافر زښـته ډېـر و، رسـيدګي يـې نشـوی پسـې کـولی، چـې يـوه تـه بـه يـې يـوه ډوډۍ وخيسـتله، سـلګونه نـور بـه تـرې تـاو شـول، سـړي بـه دوه سـاعته ځـان نشـوی تـرې ايسـتلی، بنـاءً هغـه مسـافر چـې لـه ايـران او يـا کورنـه د پيسـو ورلېږلـو څـوک يـې نـه لـرل، مجبـور و، پـه پـارک کـې شـپه وکـړي، درحـالې کـې چـې پـه پـارک کـې لـه نشـې کولـو پرتـه شـپه نـه تېريـده، يـخ وژل، چـې نشـه بـه يـې وکـړه، دوې ورځـې پـس

ketabton.com - The Digital Library

بـه داسـې معتـادان و، چـې پـه ځلـورو بـه جګېـدل، د تـل لپـاره بـه د همـدې ځـای شـول، خـو پـه هـر صـورت، معـارف او مـومن مـې راډولـۍ کـړل، پـوډر مـو وڅکولـو ښـه مـو ځانونـه نشـه کـړل، دوی همغلتـه واړول، کـه څـه هـم سـاعت نـه و، پوهېـدم نـه چـې څـه وخـت دی؟ خـو زه مـوټر تـه راغلـم، بـاډۍ تـه وروخـتلم وړانـدې کـونج کـې د کاشـیانو پـه سـر کېناسـتم، يوخـوا ډېـر سـخت نشـه وم، بلخـوا بـې خوبـه وم، سـم دلاسـه وېـده شـوی وم، يـو وخـت چـې راويښ شـوم، نيمـه ورځ وه، مـوټر روان و، ډېـر راغلـي و، د ډرېـور نيمـروز کـې نـه و راتـه پـام شـوی، پـه لارو يـې چېرتـه ليـدلی وم، خـو غـږ يـې نـه و رابانـدې کـړی، ويـده يـې پرېښـی وم، زابـل کـې يـې مـوټر ودرولـو، راوکتـل چـې ناسـت يـې ولیـدم غـږ يې وکړو: څه حال دې دی پيره! ژوندی يې؟

– هو، ښه يم!

– وږی نه يې!؟

وږی وم، خـو ده تـه مـې غـږ ونکـړو؛ پـوه شـو چـې وږی دی، نـور رانـه لاړو د کلينـر سـره يـې هوټـل تـه ننوتلـو، څـو لحظـې وروسـته د مـوټر لـه څنـګ نـه د هوټـل شـاګرد يـوه ډوډۍ، يـو ډيپيسـي بوتـل او پـه پلاسـتکي يـک بـار مصـرف کاسـو کـې يـو خـوراک ښـه غـوړ پلـو راتـه ونيولـو، د پسـه غوښـه يـې پـه سـر ايښـې وه، دا چـې يـو خـوا وږی وم، بلخـوا مـې لـه ډېـره وختـه غـوړ او پاخـه

ketabton.com - The Digital Library

شـوي خـواږه، (کتـغ) پـه سـترګو نـه و ليـدلي، ډېـر ښـه خونـد يـې وکـړو، ډربـور تـه مـې زښـته ډېـرې دعاګـانې وکـړې، خـو لـه بدمرغـه ماتـه الله ج داسـې پـه قهـر و، چـې چاتـه بـه مـې دعـا وکـړه، پـه ښـېرو بـه واوښـته، غزنـي کـې يـې يـو سـراچه مـوټر ووهلـو، اتـه لـس زره (۱۸) افغـانۍ تـاوان يـې تـرې واخيسـتلو؛ خـو پـه هـر صـورت د شـپې نـه بجـې وې، کابـل تـه راورسـېدو، دوی د سـپلو پـه طـرف تلـل، زه د کوټسـنګي چکپاينـټ کـې تـرې ښـکته شـوم، ان مـازيګر مـې نيشـه الـوتلې وه، پـه بـدن مـې درد و، دلتـه نـو ښـه سـم ټـوک، ټـوک وم، لـه هـر څـه سره کېـږي، لـه درد سـره نـه کېـږي، همـدا و، چـې پرتـه لـه هـاخوا، دېخـوا کتلـو مـې مسـتقيماً پـه پـولې سـوخته ورمنـډې کـړل، کـوم چـې د کابـل ښـار دمعتـادانو تـر ټولـو لـوی مرکـز و، تـر پلـه لانـدې ورښـکته شـوم، د ښـځو او ماشـومانو پـه شـمول سـلګونه متعـادان تـرې لانـدې اوسـېدل، چـا نشـې کـولې، څـوک کثافـاتو، مـردارو اوبـو کـې پراتـه و، چـا اسـتفراق کـول، څـو کسـان مـې مـړه پکـې وليـدل، د چـا اوس ځانکـدن و، بېخـي يـو عجيـب او غريـب وضـعيت يـې و او دلتـه داسـې هـم نـه و، چـې د هـر چـا پـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـې څـه دې درتـه ونـه وايـي، بلکـې دلتـه د هـر چـا ګـروه معالومـه وه، لـه دې کبلـه مـا هـم د يـوې اتـه کسـيزه ډلـې سـره تابعيـت وکـړو، ډلمشـر خپـل شـرطونه راتـه وړانـدې کـړل، اساسـي شـرط يـې دا و: چـې لـه هـره طريقـه وي، د ورځـې بـه سـل روپـۍ ماتـه

ketabton.com - The Digital Library

روړې، غــلا کــوې، ســوال کــوې، پلاســتیکونه ټولــوې، ټکســې والــو تــه ســواري پیــدا کــوې، حیــا دې وي پســې زیاتــه یــې کــړه: کونــه ورکــوې، کــه مردګـاوي کـوې مقصـد هـر ماښـام زه سـل سـل روپـۍ درنـه غـواړم؛ دا چـې زه سـخت خمـار وم، وجـود مـې داسـې درد کولـو، لکـه ټـول هـډوکي مـې چـې مـات وي، زر زر مـې د موفقیـت پـه پـار سـر ورتـه ښـوورولو، همـدا و چـې پـه ډولـۍ کـې د ورننوتلـو اجـازه یـې راکـړه، د یـوګرام څلورمـه برخـه پـوډر یـې هـم راکـړو، دا مـې د دړۍ لـه پاسـه پـه اور کېښـودو، ښـه پـه خونـد مـې وڅکولـو، سـهار مـو بیـا اور بـل کـړو، ډولـۍ مـو پـرې جـوړه کـړه، تـر نشـې وروسـته، د سـلو روپیـو پـه پیداکولو پسـې لـه پلنـه راوختلـو، د ګـروپ نـور ملګـري مـې یوخـوا او بلـه خـوا ولاړل، زه حیـران وم، چـې چېرتـه لاړ شـم، څـه وکـړم؟ کـه څـه هـم خپـل کلـی کـور، مـور او خوینـدې مـې هـم ډېـر یادېـدل، خـو هلتـه هـم نشـوی تللـی، چـون یـو خـوا مـې کرایـه نـه لرلـه، لـه کمپنـۍ نـه زمـوږ تـر کلـي دوه سـوه افغـانۍ کرایـه وه، بـل دا چـې مـا بایـد بېګـاه تـه هـرو مـرو دلتـه ځـان رارسـولی وی، نیشـه مـې کـړې وی، کلـي کـې بـه مـې نشـې مـواد لـه کومـه کـړي و؟ د درده بـه پـه یـوه چیغـه وم، هـر چیرتـه چـې لوېـدلی وی، همغلتـه بـه پـروت وم، همـدې فکـرو کـې غـرق وم، چـې یـو سـپین ږیـری پـه مـلا قـات پـوډري راغلـو د پښـو

ketabton.com - The Digital Library

سـره مــې کاغــذ او پلاســتيکونه و، زر زر يــې راټــول کــړل، پــه خيــرن پلاستيکي بوج کې يې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

- پـه دې کــار کــې څــه شــی جــوړېږي، کنــه؟ زه نــوی راغلــی يــم، مشــر مــو د ورځې سل روپۍ راباندې ايښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل يې:

- مــوږ هــم ســل، ســل روپــۍ اچــوو، زه لــه ډېــره وخــت همــدا کــار کــوم، تــر ماسښــينه يــې چــې ټــول کــړم، ســل، يوســلو لــس، يوســلو شــل روپــۍ کېــږي، پــه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بيا خو ښه دی، يوه خالي ګونۍ به ماته پيدانکړې؟ زه يې هم ټولوم!

بيــا يــې لــه موســکا ســره زېــړې داړې پــه تــور وچ مــخ کــې راښــکاره شــوې، وېــل يې:

- ډېرې دي راځه!

پســې شــوم ان د دهبوريــو کوڅــو تــه يــې راوســتلم، پــه اشــغالدانيو کــې يــې راتــه کتلــه، پــه يــو دو کــې يــې پيــدانکړه، دريمــې تــه يــې چــې ســر وروڅـړو، پيــدا يــې کړلــه، لــه پاســه چــا پخــې وريځــې پــرې وراچــولې وې، لــه ګــونۍ نــه وريځــو تــه

ketabton.com - The Digital Library

ډېــر خوشـــحاله شـــو ، د کثافــت دانـــۍ مـــنځ تـــه ورښـــکته شـــو ، وريځـــې يـــې پـــه ګـــونۍ کـــې راونغـــاړلې، ماتـــه يـــې راکـــړې، دی لـــه اخيـــره پســـې راوختلـــو ، هـــاخوا ورتـــه کيناســـتو وريځـــې، مـــو وخـــوړلې، د ګـــونۍ خولـــه تړلـــې وه، د يـــوې کيلـــو پـــه انـــدازه څـــه شـــی پکـــې و، چـــې راخلاصـــه مـــو کـــړه، مـــړ پشـــنګوری چـــا کثافـــت دانـــۍ تـــه پکـــې راوړی و ، پشـــنګوری مـــو واپـــس کثافـــاتو کـــې ورواړتيرلـــو ، ګـــونۍ مـــا راســـره واخيســـتله، پـــه پلاســـتيک ټولولـــو مـــې شـــروع وکـــړه، دی بـــه پـــه يـــوه کوڅـــه تللـــو ، زه پـــه بلـــه، اخيـــر کـــې بـــه ســـره يـــو ځـــای کېـــدلو ، تنهـــا پلاســـتيکونه مـــو هـــم نـــه ټولـــو ، کاغذونـــه، دپيپســـي بوتـــل، پلاســـتيکي بـــوټ، وچـــه ډوډۍ هـــر څـــه بـــه مـــو ګـــونۍ کـــې تختـــه کـــول، لنـــډه دا چـــې مـــازيګر مـــو کوهنـــه فروشـــيو تـــه وروړل، دده يوســـلو لـــس روپـــۍ شـــوې، زمـــا لـــږ کـــم و ، نـــوي ۹۰ روپـــۍ يـــې راکـــړې، لـــس روپـــۍ بيـــا ده قـــرض راکـــړې، خلاصـــه يـــوه مياشـــت مـــې دا کـــار وکـــړو ، نـــور تـــرې تنـــګ شـــوم، کوڅـــو کـــې بـــه ماشـــومانو پـــه تيـــږو ويشـــتلو ، ســـپيانو بـــه نـــه پرېښـــودلو ، غـــپ او غـــوپ بـــه يـــې ايښـــی و ، منـــډې بـــه يـــې راپســـې وهلـــې، دوکانـــدارانو بـــه هـــم ښـــکنځل راتـــه کـــول، شـــړلو يـــې، وبريـــدل، ترڅـــو څـــه شـــی تـــرې پـــټ نکـــړو ، لـــه دې کـــار وروســـته مـــې څـــه وخـــت د کوټســـنګي تـــر پلـــه لانـــدې د کمپنـــۍ او نقـــاش مـــوټرو تـــه چيغـــې وهلـــې ســـوارۍ مـــې ورتـــه پيـــداکولې، مقابـــل کـــې بـــه يـــې ډريـــورو پنځـــه، پنځـــه روپـــۍ راکـــولې،

ketabton.com - The Digital Library

د څــه وخــت تــر تېرېــدو پــس مــې دا کــار هــم پرېښــودو، یــو خــوا ډېــر ســتړی و، بلخــوا ډېــری متعــادانو دا کــار کولــو، تــر مــوټرو نــه مــوټر زیــات و، ســل روپــۍ د زړه پــه وینــو پکــې پیداکېــدې، تــر نیمــې شــپې بــه پــرې اختــه و، ددې کــار تــر پرېښــودو، وروســته مــې وچــو غلــو تــه مخــه کــړه، هرڅــه بــه چــې برابــر شــول پورتــه کــول مــې، نــه د کراچــۍ والــه مالونــه رانــه پــه امــن کــې و، نــه د دوکانــدارانو، د کومــو کورونــه دروازې بــه چــې خلاصــې وې، کــه څــوک بــه نــه و، حــاوېلۍ کــې بــه مــې یــې چــې پــه هــر څــه ســترګې ولګېــدې تــرې رایســتل مــې، د موقــع پــه برابرېــدو ســره مــې، پــه کیڅــه بــورۍ هــم هیلــه نــه کولــه، حتــا کومــه ورځ بــه چــې نــور کــار ونشــو، مــازیګر، ماښــام د لمانځــه پــه محــال بــه مســجدونو تــه تللــم تــر خپلــه وســه، یــو یــا دوه جــوړه نــوي بــوټ بــه مــې رابغــل تــه کــړل، د مشــر ســل روپــۍ بــه مــې پــرې جــوړولې، ان تــر دې چــې نــن ســتا ســره بندي یم، باقي والله علم.

درنــو لوســتونکو! دکیســې محتــوا همــدومره وه، څــه مــو چــې ولوســتل، د نمــوړې کیســې راوي، کمــال نــامی معتــاد مــې څــه وخــت لــه مخــه، دوکــان کــې پــه غــلا ګیــر کــړو، د جــزا پــه پــار مــې دیــو ســاعت لپــاره ګــدام کــې بنــدي کــړی و، همــدې لــړ کــې مــې یــې مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، لامــل او ســبب تــرې وپوښــتلو، کــه څــه هــم ډېــر کلــک متعــاد و، ظــاهري څېــره یــې پــوره تخریــب

ketabton.com - The Digital Library

شــوې وه، وچ کلــک دوه هـډوکي پــاتې و ، خــو روانــي حالــل او درونــي ځیرکتیــا یــې لا هــم پــه خپــل ځــای و ، مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو ، پــه ځــواب کــې مــې یــې پــه خــورا روانــه او فصــیحه ژبــه پــورتنۍ کیســه راتــه وکــړه، لــه دې وروســته بــه مــې هــم ببــر ســر، تــور مــخ، لاس او پښــې، د عمرونــو خیرنــې جــامې پــه تــن، کلــه ناکلــه کوټســنګي کــې لیــدلو ، ماتــه بــه یــې هغــه کیســه رایــاد شــوه، حتــا تــر دې چــې نــن ســهار لــه کــوره دوکــان تــه رارون وم، د پنځمــې حــوزې تــر مــخ پــه یــوه ډېــره چټلــه او لــه مــرادارو ابــو ډکــه جویچــه (لښــتي) کــې مــړ و ، خــدایي چــې شــي زړه مــې پــرې بدشــو ، بیــا یــې هــم راتــه کــړې، کیســه یــاد تــه راغلــه، دوکــان تــه د رارســېدلو ســره ســم مــې قلــم او کتابچــه پــرې راواخیســتل، د نــو ځوانــانو د عبــرت پــه پــار مــې ټکــي پــه ټکــي ولیکلــه، هیلــه ده پــه لوســتلو مــو ارزېدلې وي.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یــو ناڅاپــه د کلــي لــه پاســه د څــو نوعــه امریکــایي الوتکــو خطرنــاک غوږمبهــار فضــاء اشــغال کــړه، کــه څــه هــم شــپه وه، خــو ډېــر وخــت لا نــه و، وتلــی شــاوخوا لــس بجــې وې، د څــو شــیبو پــه تېــردو ســره دوې لــوې دوه څرخــه الــوتکې، کــوم چــې هــرې یــوې بــه یــې لســګونه پوځیــان لېــږدول، د کلــي کــوز او بــر کېناســتې جنګیــالي یــې ښــکته کــړل، جیــټ (B–52) چــې ډېــر ســخت بمبــار بــه یــې کولــو او یــو څرخــه کوچنیــو نښــان ویشــتونکو الوتکــو لــه پاســه نظــارت تــرې کولــو، خلاصــه د پوځیــانو د ښــکته کولــو ســره ســم، د وســلو ټــک او ټــوک شــروع شــو، بلاخیــره ډېــر شــدید جنــګ ونښــلېدو، د ســپکو او درنــو وســلو ډزو کلــی د زلزلــې پــه شــان لړزولــو، عــین حــال کــې د ښــځو او ماشــومانو چیغــې هــم ورســره ګــډې وې، اصــلاً چاپــه پــه مســجد وه، چــون ماښــام د لمانځــه پــه محــال څــو تنــه طالبــان راغلــل، لا هــم مســجد کــې و، امریکــایي ځواکونــو راپــور تــر لاســه کــړی و، همغــه و چــې چاپــه یــې پــرې ووهلــه، ټــولې لارې یــې پــرې بنــدې کــړې، محاصــره یــې کــړل، خــو دوی هــم پــه ارامــه تســلیم نشــول، ســنګر یــې ورســره ونیولــو، ډېــر کلــک ورســره وجســپېدل، لنــډه دا چــې د نــیم ســاعت پــه تېرېــدو ســره، د څلــورو طالبــانو پــه شــهادت او یــو امریکــایي پــوځي پــه مردارېــدو او دوه نــورو پــه زخمیکېــدو ســره جګــړه پــای تــه ورســېده، امریکــایي پوځیــان د

ketabton.com - The Digital Library

تصـــفيه پـــه پـــار مســـجد تـــه ننوتلـــل، بدبختانـــه دمســـجد پـــه وړانـــدې کـــونج د ملاامـــام پـــه کـــوچني اتـــاق کـــې يـــې مالـــک بيچـــاره ژونـــدی ونيولـــو، نمـــوړی د مســـجد د خـــادم ســـبحان کاکـــا زوی و، دا چـــې پـــلار يـــې يـــو خـــوا ضـــعيفه او بلخـــوا نـــاروغ و، د خپـــل پـــلار ســـره د مرســـتې پـــه پـــار ډېـــری کارونـــه لکـــه مســـجد جـــرو کـــول، د ابـــو آبدانونـــه ډکـــول، هـــر مـــازيګر د کلـــي لـــه کورونـــو نـــه د مســـافرو لپـــاره ډوډی راټولـــول بـــه مالـــک ورتـــه کـــول، همدارنګـــه نمـــوړی بـــه مکلـــف و، چـــې د لماخوســـتنه هـــم تـــر ډېـــره پـــه مســـجد کـــې پـــاتې شـــي، څـــو ټـــول خلـــک ووځـــي، لـــه اخيـــره ور پســـې راقلـــف کـــړي، طالبـــان بـــه هـــم پـــه يـــوه ځـــای نـــه پـــاتې کېـــدل، چـــې ډوډی بـــه يـــې يـــو ځـــای وخوړلـــه د شـــپې لپـــاره بـــه بـــل ځـــای تلـــل، امـــا لـــه بـــده مرغـــه ترڅـــو دوی ځـــای بـــدلولو، چاپـــه پـــرې ولوېـــده، همـــدا و چـــې مالـــک هـــم ګيـــر پکـــې راغلـــو، تـــوره خـــولۍ يـــې پـــه ســـر ورکـــش کـــړه، طيـــارې تـــه يـــې پورتـــه کـــړو، لـــه ځـــان ســـره يـــې يـــوړو، هغـــه هـــم پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې، دری ورځـــې وروســـته د راتلـــونکې جمعـــې پـــه ورځ يـــې واده و، واده هـــم داســـې د آرمـــانونو ډک واده، چـــې کالونـــه کالونـــه يـــې د خپلـــې معشـــوقې (ډېـــوې) کـــورنۍ تـــه د ســـوال لمـــن غـــوړولې وه، ان تـــر دې چـــې کلـــه بـــه يـــې د مســـجد ملاامـــام تـــه اوزر زارۍ کـــولې، کلـــه بـــه يـــې د کلـــي د مخـــورو او لحـــاظمنو ســـپينږيرو لاســـونه نبـــکلول، ورواســـطه کـــول بـــه يـــې، ولـــې دا چـــې د ډېـــوې پـــلار يـــو پېژنـــدل شـــوی

ketabton.com - The Digital Library

قاضـي او پیسـه داره شـخص و، لویـه کـورنۍ یـې لرلـه، بـرعکس مالـک د یـو غریـب سـړي یـا د مسـجد د خـادم زوی و، چـې ده خپلـه هـم د نـورو کـارونو او مزدوریـو سـربېره تـر ډېـره د پـلار سـره د خـادمۍ پـه چـارو کـې همکـاري کولـه، پـه ډېـوه بانـدې عاشـقۍ یـې هـم د مسـافرو لپـاره هـر مـازیګر د کلـي لـه کورونـو د ډوډۍ راټولـو نـه منشـاء اخیسـتې وه، لـه دې کبلـه د ډېـوې کـورنۍ پـه هـېڅ صـورت مالـک خپـل سـیال نـه ګڼلـو، کنـه کـه څـه هـم لـه غربـت هـاخوا نـور ملـک کـې هـېڅ کمـی نـه و، ډېـر یـو شـرف او سـنګین هلـک و، ښـکلې ځـواني یـې لرلـه، تـر دولسـم صـنف پـورې یـې زدکـړې هـم کـړې وې، خـو سـره ددې چـې پـه ډېـوه پـورې یـې ډېـر سـخت زړه ګنـډلی و، پـه هـېڅ نوعـه نـه تـرې صـبرېدو، بـل مقابـل د ډېـوې کـورنۍ یـې هـم پـه وړانـدې ډېـره جـدي وه، نـه یـې د ملاامـام مـخ منلـو، نـه د مشـرانو او نـه هـم د سـپینږیرو ټـول یـې لـه یـوې مخـې راځوابـول، څـه سـر مـو خـوږوم، لنـډه دا چـې، بلاخیـره پسـې لـه وختونـو، وخـت راغلـو، هـره دعـا یـا صـدقه یـې چـې قبولـه شـوه، عـلاوه ددې چـې عاشـقي یـې یـو طرفـه وه، یـوازې مالـک زړه پـرې بـایلی و، پـه ډېـوه کـې تـر اخیـره چـا داسـې څـه علایـم او حرکـات ونـه لیـدل چـې ګویـا دا دې هـم پـه مالـک مئینـه وي، امـا دا چـې مالـک زښـته ډېـر وخـت او زښـته ډېـر عـذر او زارۍ وکـړې، خـدایزده زړه یـې پـرې وسـو؟ لـه کبـر نـه وویرېـده؟ کـه بـه بلـه کومـه خبـره وه، خـو هـر څـه چـې

ketabton.com - The Digital Library

و، د ټـولې کـورنۍ خـلاف يـې د مالـک وړانـديز تـه لبيـک وويلـو، د خپلـې کـوزدې ګـل يـې ورتـه واسـتولو، لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، د خـوب د ليـدو پـه شـان، کلـه چې د ډېـوې لـه خـوا د خپلـې نـامزادۍ پـه ورتـه رااسـتول شـوي ګـل د مالـک سـترګې ولګېـدې، د معـامول خـلاف غجيـب او غريـب احساسـات يـې لـه ځانـه وښـودل، پـه ځـای ددې چـې وخانـدي خوشـحالي وکـړي، ډکـه کوټـه کـې يـې پـه چيغـو چيغـو وژل ان تـر دې چـې بـې حالـه شـو، ضـعف يـې وکـړو، رنـګ يـې لکـه د مـړي تـک زيـړ شـوه، خـو پـه هـر راز، خلاصـه لا هـم سـره ددې چـې مالـک تـه د کـوزدې د ګـل پـه اسـتولو، ډېـوې د خپلـې کـورنۍ د فـرد، فـرد مخالفـت پـه سـر اخيسـتی و، فاصـيله يـې تـرې نيـولې وه، د هـر يـوه پېغـور، پټکـې، پـټ او ښـکاره خبـرې يـې پـه ځـان تېرولـې، خـو بيـا هـم ددې ټولـو سـتونزو سـره سـره، د مالـک د بـې وسـۍ لـه وجـه درې کالـه د پـلار پـه کـور نـامزاد کېناسـته، پس لـه دريـو کـالونو مالـک او کـورنۍ يـې ايلـه د واده کولـو تيـاری ونيولـو، کـه څـه هـم وېـل کېـدل چـې دا هـم ډېـوې خپلـې ګـانې ورکـړې وې، همغـه يـې پلـورلې وې، واده تـه يـې تيـاری پـرې ونيولـو، خـو هـر څـه چـې و. امـا بدبختانـه دا ارمـان يـې يـو ځـل بيـا پـه زړه داغ پـاتې شـو، مالـک امريکـايي ځواکونـو لـه ځانـه سـره بوتلـو، د واده لپـاره ټولـه تيـاري او ترتيبـات يـې ځـای پـه ځـای پـاتې شـول، پـه دې سـره د کـورنۍ سـربيره

ketabton.com - The Digital Library

یـې، مالــک د خپـل شـرافت او انسـانیت لـه مخـې د واړه کلیوالــو پــه زړونــو کـې خـاص ځـای درلـود، همـدا و چـې درد یـې پـه ټـول کلـي د مـاتم سـیوری خـور کـړو، زمـا خـو نـو بیـا ښېخـي د بـدو ورځـو، راز او نیـاز یـوازنی ملګـری و، لـه حـده زیـات پـرې خفـه شـوم، یعنـي کـه ووایـم، چـې د عمـر پـه اوږدو کـې مـې تـر ټولـو لویـه غمیـزه وه، ممکـن دروغ مـې نـه وي ویلـي، خـو افسـوز نـور مـې هـېڅ مرسـته وس کـې نـه و ورسـره، یـوازې هغـه کارونـه چـې مالـک بـه یـې د پـلار سـره د مرسـتې او همکـارۍ پـه پـار مـخ تـه وړل، هغـه کـه د خـادمۍ و، یـا تـر کـور بهـر نـور کارونـه و، لـه ده وروروسـته، ان لـه همـدې اولـې ورځـې نـه مـې پـه ټـول اخـلاص وړه ورکـړه. لنـډه دا چـې د مالـک د کـورنۍ، دوسـتانو او کلیوالـو د ټولـو هڅـو سـره سـره بیـا هـم نهـه (۹) میاشـتې یـې نـه د مـړي حـال معلـوم شـو، نـه د ژونـدي، چـا بـه ویـل لـه طیـارې یـې راغورځـولی، ذره، ذره شـوی مـړ دي، چـا بـه ویـل ګوانتنـامو تـه یـې وړی، کـوم چـې پـه کوبیـا هېـواد کـې د نـاټو ځواکونـو تـر ټولـو لـوی او وحشـتناک زنـدان و، چـا بـه بګـرام او لـوګر یـادول، چـون لـوګر کـې د امریکایـانو ډېـره لویـه قرارګـاه و، زمـوږ د ولایـت پـه شـمول یـو شـمېر نـورو نـژدې ولایـاتونو کـې شـپنۍ چـاپې اکثریـت لـه لـوګر نـه وهـل کېـدې، کـوم کسـان بـه یـې چـې ژونـدي ونیـول، هغـه یـې هـم لمـړی لـوګر تـه وړل، وروسـته بـه یـې یـا وژل او یـا بـه یـې هـم نـورو زنـدانونو تـه اسـتول،

ketabton.com - The Digital Library

بلاخیــره پــس لــه نهــه میاشــتو مــازیګرو، بــاغ کــې مــې ریشــکه ریبلــه، مبایــل تــه مــې لــه یــوې ناشــناخته شــمارې نــه زنــګ راغلــو، د اوکــې ســره ســم مــې غــږ پــرې وکړو:

- بلې سلام علیکوم!

- وعلیکوم سلام لونګ جانه! جوړ یې، پخیر یې...؟

سـر لــه لمـړۍ کلیمــې مــې یــې غــږ وپېژنــدو، لــه خوشــحالۍ مــې تــر ټــول وجــود فــوراً یــو قســم ســور تــاو پورتــه شــو، ان لاس او پښــو مــې لــړزه پیــدا کړه، پــه خوښۍ سره مې ورغبرګه کړه:

- مالک جانه! ته یې، که خوب وینم؟

دی هم موسکی شو کړل یې:

- هــو لونــګ جانــه! مالــک یــم خنګــه یــې؟ ښــه یــې؟ کــور مــو خیــرت دی؟ زمــا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شــکر الحمــدالله چــې غــږ مــې دې واورېــدو، هــو! فضــل د الله ج دی، مــوږ هــم ښــه یــو، ســتا لالــک، مورجانــه او خــورکۍ دې هــم جــوړ او روغ دي، دا وایــه چې ته خنګه یې؟ له کوم ځای نه دې زنګ وهلی؟

ketabton.com - The Digital Library

- الحمـدالله چـې ښـه یاسـت، زه هـم د الله ج کـرم دی ښـه یـم، لـه کابـل نـه مـې زنـګ کـړی، د بـاګرام زنـدان کـې وم، دری ورځـې لـه مخـه مـازیګر محالـل، د خـو نـورو زنـداني ملګـرو سـره آزاد شـوم، همغـه ماښـام کابـل تـه راغلـو، خپـل مبایـل نـه لـرم، اوس مـې هـم لـه فیسـو نـه زنـګ کـړی او لمړنـی کـس تـه یـې چـې تمـاس مـې درسـره ونیولـو، خـو فعـلاً دې هـم خبـره صـرف ستاسـره وي، چـون مـا د نیمـروز د مـوټرو ټیکـټ کـړی، بېګـا تـه پخیـر حرکـت کـوم، کـه الله ج راسـره وکړل، غواړم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلـک خبـرو دوم لرلـو، ولـې دا وروسـتۍ جملـه مـې یـې ونشـوی زغملـی، ځای په ځای مې قید کړو ورغبرګه مې کړه:

- پـه تـا څـه شـوي؟ و ظالمـه! مـور او پـلار دې درپسـې ړانـده شـول، دا نهـه میاشـتې دې نـه د مـړي درک پـه لاس ورتلـو نـه د ژونـدي، اورپـا خـو تښـتې نـه، بلخـوا هغـه کوژدنـه دېـوه دې چـې کالونـه کالونـه یـې دې کـورنۍ تـه اوز او زارۍ وکـړې، د لـوی او کوچـوني زنـه یـې دې ونیولـه، لاسـونه دې ورتـه مچـو کـړل، ولـې بیـا هـم نـه یـوازې دا چـې سـیال یـې ونـه ګڼلـې، بلکـې سـتا سـره د خپلـې لـور کـوژده کـول یـې د ځـان سـپکاوی ګڼلـو، مګـر دې خپلـه زړه دربانـدې وسـو، سـتا لپـاره یـې د ټـول کـور مخالفـت پـه غـاړه واخیسـتو، د خپلـې نـامزادۍ ګـل یـې درتـه واسـتولو، ایـا نـن سـتا څنګـه وجـدان منـي، چـې دومـره

ketabton.com - The Digital Library

بــې غيرتــي ورســره وکــړې؟ د کــالونو لپــار يــې يــو ځــل بيــا د خپلــې هغــه کــورنۍ خبــرو او تهديدونــه تــه پــه خولــه ورکــړې، کــوم چــې د فــرد ، فــرد غــړي لــه خــوا يــې ســتا پــه خــاطر رټــل شــوې، تــر خپلــه وســه، وســه قصــد ورســره کــوې؟ پــام هــيڅ کلــه دومــره لويــه بــې عقلــي ونکــړې، هــرو مــرو دې يــو ځــل کــور تــه راشــه، مــور او پــلار دې غبــږ کــې ونيســه، پــه تاپســې د فرهــار زړه پټــۍ يــې شــه، همدارنګــه د واده لپــاره دې چــې کومــه تيــاري نيــولې وه، هــر څــه پــه خپــل ځــای دي، حتــا يــو د ګــوګردو قــوطی هــم نــه دی ضــايعه شــوی، واده دې وکــړه يــوه مياشــت تېــره کــړه، بيــا دې تــولې لارې پــه مــخ خلاصــې دي، خــدای ج دې وکــړي چــې آســمان ته وخېژې.

پــه دې ســره د هلــک غــږ خــورا مايوســانه، حتــا ژړا تــه نــژدې رنــګ خپــل کــړو، راغبرګه يې کړه:

– تــه رښــتيا وايــې لونــګ جانــه! مــنم دا يــوه ډېــره ظالمانــه پرېکــړه ده، خــو پــه عــين حــال کــې زمــا لــه خــورا ســخت مظلوميــت او مجبوريــت نــه هــم ډکــه ده، چــون زنــدان کــې لــه ماســره ډېــر لــوی ظلــم شــوی، بــې لــه شــکه کــه پــه دې حــال کــور تــه درغلــم پــه ځــای ددې چــې مــور، پــلار او دوســتانوته مــې خوشــحالي ورکــړم، بــرخلاف لا بــه يــې درد زيــات کــړم، همدارنګــه ډېــوې تــه هــم عــلاوه ددې چــې نــوره بــه يــې هــم د خپلــې کــورنۍ ســخو او پېغورنــو تــه پــه خولــه ورکــړم، ښــکاره

ketabton.com - The Digital Library

ده چـې مسـتقماً بـه هـم ډېـر لـوی عصـبي شـوک پـرې وارد کـړم، څنګـه چـې کـه څـه هـم کفـار پـه ظـاهره د انســانیت او بشردوســتۍ نــارې وهــې، خــو واقعــت کــې دوی د انســانیت، بشـریت تـر ټولـو سـتر دښـمنان و، فـرض کـړه، کـه یـو ځنګـل کـې تـر ټولـو خطرنـاک او وحشـتناکو ځنـاورو تـه پـه ګیـر ورشـې ټـول ظلـم زیـاتی بـه یـې همـدومره وي، چـې وبـه دې وژنـي، غوښـې بـه دې وخـوري، مګـر دې کفـارو کاشـکې یـوازې یـو انسـان وژلـی او غوښـې یـې خـوړلی پـه همـدې یـې بسـنه کـولی، امـا دوی چـې کلـه یـو انسـان د زنـدان د تـورو تنبـو شـاته لـه نـورو انســانانو راجــلا کــړي، د خــورا ســختو وهلــو، شــکنجو، برقونــو ورکولــو سـرببره، هـېڅ نوعـه انسـاني کرامـاتو تـه یـې درنـاوی نـه لـري، پـه سـپیانو یـې داړي، جسـي تېـري پـرې کـوي، پـه خولـه کـې یـې بـولې ورتـه کـولې، اســتغفرالله پــه قرانکــریم یــې لــه پاســه خېــژول، محمــد ص او الله ج تــه یــې ښــکنځل او ســپکې ســپورې پــرې کــولې، حتــا د نســل وژنــې پــه پــار هغــه نوځوانـان چـې سـن بـه یـې لـه پنځلسـو کـالو لـوړ لـه دېرشـو کـم و، خسـایان کـول یـې، یعنـي د تـل لپـاره یـې مـردي لـه منځـه پـرې وړلـه، هسـې یـې هـم وضـعیت ښـه نـه و، خـو دلتـه سـم پـه ژړا شـو، پسـې زیاتـه یـې کـړه: بدبختانـه دا ظلـم یـې له ما سره هم کړی!

په دې سره یې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

ketabton.com - The Digital Library

– افففففففـف دا څـه د څنـاور اولاد دی، تـا خـو هـېڅ ګناه نـه لرلـه، اخیـر ولې؟

اصـــلاً دا د دوی ظـــاهري شـــعارونه او زمـــوږ د ســـاده، خوشـــباوره ولـــس او خلکـو پـه سترګو کـې خـاورې اچـول دي، کنـه تـر کومـه ځایـه چـې مـا ولیـدل، د پـردې تـر شـاه، طالـب، عسـکر، ملکـي، ګنهګـار، بـې ګنـاه هـېڅ تـوپیر نـه ورتـه لرلـو، نـه هـم دا پوښـتنه وه، دوی خـاص او خـاص پـه نـام د افغـان او مسـلمان دوښـمن و، څـو یـې چـې وس کېـدلو د هـېڅ نوعـه ظلـم زیـاتي هیلـه یـې نـه پـرې کولـه، پـه ټـول کـې هغـه د کفـر او اسـلام تـرمنځ د تـاریخي دښـمنۍ عقـده یـې پرې سړوله.

خـو پـه هـر راز، تمـاس مـو ټنـګ ټنـګ کـوي، چـې قطعـه نشـي، مقصـد لـه ماسـره یـې چـې کـوم وحشـت کـړی، پوښـتنه مـې وکـړه، ډاکتـران وایـي: ددې سـتونزې عـلاج یـوازې پـه اورپـایي ځینـو هېوادونـو کـې ممکـن دی، لـه دې کبلـه پـرون د یـوه قاچـاقبر سـره هـم وغږېـدم، دسـت خـط مـې ورتـه وکـړو، کـه څـه هـم نسـبت نـورو قاچـاقبرو تـه پیسـې زیـاتې اخلـي، خـو دا پـه دې ښـه دی، چـې دلتـه یـا پـه لارو پیسـې نـه اخلـي، هلتـه هـم خپلـه شـرکت لـري، کلـه چـې مسـافر ورسـوي، همغـه خپـل شـرکت کـې یـې ورسـره پـه کـار کـوي، میاشـتانه یـې لـه معـاش نـه د فیصـدۍ لـه مخـې خپـل قاچـاق ګرځـوي، نـو کـه خـدای ج سـالم

ketabton.com - The Digital Library

ورســولم، انشــاءالله ډېــر زر بــه هــر څــه ســم شــي، هغــه کــه صــحي مشــکيل مــې دي، کــه اقتصــادي، لــه هــره اړخــه بــه مــې خپلــې کــورنۍ او دوســتانو تــه خوشــحالي ورکــړم، اګــر چــې تاتــه مــې هــم دا ســر دردي نــه درکولــه، نــه مــې خبرولــې، خــو پــه ښښــنې ســره، نــه وېــل کېــږي انســان دی، ډېــر اوږد او ســخت ســفر دی، کــه ونــه رســېدم، پــه لارو څــه راوشــول، ژونــد مــې لــه لاس ورکــړو، چــې بيــا مــې لالــک او مورجانــه خبــر کــړې، ترڅــو زړونــه يــې صــبر شــي، ټــول عمــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همــدې او پــه نقطــه کــې يــې خبــرې بنــدې بنــدې شــوې، نــه پــوهېږم نــور بــه يــې څــه ويــل؟ متاســفانه پــه اورېــدو يــې ونــه توانيــدم، بلاخيــره تمــاس مــو قطــع شــو، پــه کومــه شــماره يــې چــې زنــګ کــړی و، بــار بــار مــې دايــره کــړه، لــه بــده مرغــه زنــګ يــې نــه تېرولــو، تــر ډېــره مــې ســترګې وې، لــه هغــو خوانــه هــم بيــا زنــګ رانغلــو. نيمــه پنــډه ريشــکه مــې ربــدلې وه، نيمــه لا پــاتې وه، د مالــک د خبــرو پــه اورېــدو ســره، عــلاوه ددې چــې ژونــدی و، غــږ مــې يــې واورېــدو خوشــحاله شــوم، امــا د ورســره شــوي ظلــم لــه کبلــه يــې ډېــر ســخت جګرخــون کــړم، لــه لاس او پښــو مــې ســاه وختلــه، ان متېــو کــې مــې ددې توانــايي راپــاتې نشــوه، ترڅــو دا پــاتې نــوره نيمــه پنــډه ريشــکه مــې هــم ربــدلې وی، خــو پــه هــر صــورت، لنډه

ketabton.com - The Digital Library

بـه یـې وایـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مـازیګر یـې بیـا پـه یـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته یې کړل:

- نیمـروز کـې یـم، دشـپې پـه (۱۱) بجـو د ایـران پـه پولـه وراوړو، مقصـد دعا کوه!

- ولـې نـه، الله ج دې پـه خپـل امـن امـان کـې لـره، افسـوز پـرون دې تمـاس قطعـه شـو، لـه دې خـوا مـې هـم ډېـر زنګونـه ووهـل، بدبختانـه رخ نشـو، کنـه: اکـلاً دا خپـل جیـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، یـو نیم بیسکوټ، یو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخیستې وې!

- تـه دې ژونـدی یـې لونـګ جانـه! مننـه پیسـې راسـره شـته، د لارې د ضـرورتونو لپـاره شـل، شـل ډالـر جیـب خرڅـه کابـل کـې قاچـاقبر ټولـو همسـفر ملګـرو تـه مـې راووېشـله، تـه یـوازې دعـا کـوه، صـرف احوالـ مـې درکولـو، ماوېـل چـې خبـر وې، نـور دې پـه الله ج سـپارم، مبایـل مـې د یـو ملګـري دی چې مصرف یې زیات نه شي.

پـه همـدې سـره مـو خـدای ج پامـاني وکـړه، تـر څنـګ مـې یـې کلـک ټینګـار هـم پـرې وکـړو، ګویـا چـې هـر ځـای دې لاس رسـېدو ماتـه زنـګ کـوه، نـور مـو تمـاس سـره قطعـه کـړو، بلاخیـره سـره ددې چـې دری ورځـې وروسـته مـې سـاعت پـه سـاعت تلوسـه پسـې زیاتېـده خـو لا هـم (۷) ورځـې یـې هـېڅ زنـګ

ketabton.com - The Digital Library

منـګ رامعلـوم نشـو، پــه آتمــه ورځ یــې زنـګ وکـړو، زمــا د بلــې! پــه ځـواب کـې یې کړل!

- لونګ جانه! سلام علیکوم جوړ یې؟ پخیر یې....

- وعلیکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه یې، ملګري دې ښه دي؟

- هــو د الله ج فضــل دی، مــوږ هــم ښــه یــو، وبښــه وروره! ســتا بــه ســودا وه، پــه لارو مــې هــېڅ موقــع پیــدانکړه چــې تمــاس مــې درســره نیــولی وی، نــن ســهار پــه اوه بجــو شــیراز تــه راورســېدو، ایلــه مــې اوس وکــولی شــوی چــې زنـګ درتــه وکړم.

- خـدای ج دې وبښــه کـه څـه هـم سـودا خـو مـې ربښـیا هـم زیاتـه وه، خـو څـه شـکر چـې پخیــر تــر شــیرازه ورســېدئ بــاقي مــو هــم د کاینــاتو لــه ســتر مالـک نــه پــه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقیقې اوږد شو، اخیر کې یې کړل:

- یــوه هفتــه دلتــه شــته یــو، د راتلــونکې پــنج شــنبی پــه شــپه پخیــر حرکـت کــوه، انشــاءالله بیــا زنــګ درتــه کــوم، همداســې و، د پــنج شــنبې پــه ورځ یــې زنــګ وکړو، په سلام پسې پیوست یې کړل:

- لونــګ ګلــه! مــوږ بیکونــه بســته کـړل، بېګـاه تــه پخیــر حرکـت کــو، مقصــد بیــا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

ketabton.com - The Digital Library

لنډه دا چې، دا ځل يې پوره پنځه دېرش ورځې هيڅ احوال رامعلوم نشو، خوشبختانه پس له پنځه دېرشو ورځو يې په يوه ډېره ناآشنا شماره چې تول تال شپږ عدده وه، زنګ ووهلو، تر سلام او جوړ، پخير وروسته يې کړل:

- له ترکيه نه مې زنګ کړى، ستا د دعاګانو برکت و وروره! ايله نن سهار پخير راورسېدو، که څه هم ډېر سخت تکليفونه راباندې تير شول، يو ځل تقريباً ان د ترکيه پلازمينه انقره ته راورسېدو، د ښار په دروازه کې يې ونيولو، تر درې ورځې زندان خوړا سختو شکنجو وروسته يې واپس ايران ته ردې مرز کړو، دوې ورځې وروسته بيا پرې راروان شو، دا ځل بيا ښه راغلو، اګر چې يو ځاى کې يې پيرونه راباندې وکړل، دا يو لاس مې لږ زخمي هم شو، ولې بيا هم ښه و، الحمدالله راورسېدو، اوس بهر ته نږدې يو ښار کې يو، معلومه نه ده، چې له دې ځاى نه به څه وخت حرکت وکړو، کېدى شي يو څو ورځې دلته هم پاتې شو، خو کله چې تللو بيا انشاءالله احوال درکوم!

- ښا سمده، الحمدالله چې پخير ترکيه ته هم ورسېدلى، لاس خو به دې ډېر نه وي، خوږ؟

ketabton.com - The Digital Library

– نـه ډېـر نـه دی خـوړ، پاسـمان مـې پـرې شـروع کـړی، انشـاءالله ښـه کېـږي، پـه همـدې سـره، نـه پـوهېږم څـه ټکـه پـرې ولوېـده، کړنـګ، کړنـګ، بيـا مـو تمـاس قطعـه شـو، خـو ښـه و، هغـه مهـم مطلـب چـې ترکيـه تـه رسـېدلی او هلتـه ځـای پـه ځـای شـوی، تـرې ترلاسـه کـړو، څـه ناڅـه مـې زړه ډاډه شـو، پـه ترکيـه کـې يـې تقريبـاً دوې هفتـې تېـرې کـړی، بلـه ورځ پـه داسـې حـال کـې چـې د مـازيګر او ماښـام مـنځ و، زنـګ يـې وکـړو، پـه ورخطـايۍ سـره يـې د حـال احوال پوښـتنه وکړه، پسې کړل يې:

– د بهـر پـه غـاړه يـم، نـور حرکـت کـو وروره! کويکـه (کښـتۍ) راتـه راغلـه، کـه څـه هـم ډېـره ګـوچنۍ تقريبـاً لـس نفـري کويکـه ده او مـوږ دېـرش کسـان يـو، خـدايزده دا د ظـالم زوی مـو څـه رنګـه پکـې ځـايوي؟ خـو لـوی لـوی د ټيکټـر (ترکتـول) ټيوپونـه يـې پسـې ترلـي، ګومـان کـړم، ځينـې نفـر بـه پـه هغـو کېنـوي، امـا خـدای ج دې وکـړي، چـې مـا ټيوپونـو تـه نـه کـړي، لاس مـې خـوربېږي، منـه کـه بيخـي ځـان پـرې تکيـه کـړی شـم، خـو پـه هـر حـال، مقصـد نـن دې ښخـي ډېـرې ډېـرې دعاګـانې غـواړم، وبـل کېـږي، چـې دا کـويکې ډېـرې تېـزې، دي، کـه الله ج خيـر پـيښ کـړي، پـه نهـه سـاعتونو کـې، يعنـي سـهار مخـه، آمـان تـه رسـېږو، انشـاءالله کوشـش کـوم، څـومره چـې زر ممکـن و، بيـا تمـاس درسـره نيسـم، احوال درکـوم! پـه همـدې سـره يـې ماتـه د نوبـت راکولـو پـه پـار سـاه

ketabton.com - The Digital Library

ونيولــه، د شــونډو د پرانيســلو ســره مــې زر بيــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل يې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو نارې وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نــور مــا هــم ورســره اوږده نکــړه، د مخــې بڼــې پــه کولــو ســره مــې تمــاس ورقطقــه کــړو، لــه همغــې ورځــې تــر ننــه، چــې اوه (۷) مياشــتې يــې ووتلــې، بيــا يــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېـری وخـت د عاشـقانو او معاشـوقو تـر مـنځ يـو د بـل نـه درک کـول او دهغـو د احساسـاتو خيـال يـې نـه سـاتل، پـه لويـو سـر درديـو واوړي، روسـتم او زرمينـه هـم يـو د همـدې ډول عاشـقانو لـه جملـې دي، دوی تـر ډېـره خـورا خـوږه مينـان و، يـو د بـل ديـدن پسـې اوبـه اوبـه و، همدارنګـه د يـو بـل د لارو ځـارلو او نـورو عاشـقانه حرکتونـو د افـراط لـه کبلـه يـې، ان د سـيمې ماشـومانو بـه هـم ورځ کـې يـوه ګـړی ددوئ پـه عاشـقۍ ګـپ کولـو، لنـډه بـه يـې وايـم وخـت راغلـو د دواړو تـر مـنځ څـه مخالفـت راپيـدا شـو، داسـې وېـل کېـدل چـې روسـتم تـه يـې وېلـي و: لـه پـلار سـره مـې د شـنې يـولې پتـی واړوه، اتـي داسـې وګڼـه چـې همغـه شـيبه دې د يـوې ښـې خـوږېنې مچـو قيمـت پـرې کـړی، مقصـد پـه روسـتم خـوارکي يـې څلـور پنځـه ورځـې پتـی واړولـو، لاسـونه يـې پـرې سـرې تنـاکې کـړل، اتـي يـې بـېلا بېلـې بهـانې ورتـه کـولې، مچـو يـې نـه ورکولـه، کـه څـه هـم روسـتم زمـا لـه ماشـومتوبه ملګـری او همصـنفی و، نـور ډېـر ښـه هلـک و، خـو لـه همغـو ماشـومتوب نـه يـې، ضـد او عصـبانيت لرلـو، د معـاملي خبـرې پـه وړانـدې بـه ډېـره تيـزه منـډه او لـه حـده زياتـه لـوچکي تـرې وشـوه، خـو وروسـته بـه يـې بيـا پـه زړه هـېڅ هـم نـه و، مګـر کـار بـه يـې خـراب کـړی و، اتـي بـه يـې پښـېمانۍ چنـدان ځـای نـه نيولـو، همـدا و، چـې زرمينـې تـه يـې هـم د

ketabton.com - The Digital Library

خپـــل زور ښـــودلو او غـــچ اخيســـتلو پـــه پـــار مـــور او پـــلار ورولېـــږل د يـــوې بلـــې نجلـــۍ سـره يـې ځـان نـامزاد کـړو، زرمينـه يـې د کـور کلـي ټوکـو ټکـالو او خبـرو تـه پـه خولـه ورکـړه، د هـر مجلـس ګـپ يـې پـرې جـوړ کـړو، څـه سـر مـو خـوږوم، روســـتم يـــې ښـــځه رانـــاوې کـــړه، درې ځلـــور کالونـــه ووتـــل يـــو زوی او لـــور يـــې هـــم وشـــول، خـــو دې وختونـــو کـــې يـــو ځـــل بيـــا کلـــي کـــې د روســـتم او زرمينـــې د اړيکـــو او عاشـــقۍ پـــاللو ګنګوســـې راژونـــدۍ شـــوې، مګـــر ان تـــر دې چـــې بلـــه ورځ خبـــر شـــوم، روســـتم يـــې ښـــځه طلاقـــه کـــړه، حتـــا طلاقنامـــه کـــې يـــې دشـــاهدانو پـــه حضـــور بچيـــان هـــم د ښـــځې پـــه نـــوم کـــړي، اتـــې يـــې د اولادونـــو ســـره، د پـــلار کـــره ورلېږلـــې، دا خبـــره بېخـــي عجيبـــه راتـــه ښـــکاره شـــوه، مخکـــې مـــې يادونـــه کـــړې روســـتم مـــې يـــو خـــوا همزولـــی او د ماشـــومتوب ملګـــری و، بلخـــوا لـــه اوم نـــه تـــر دولســـمه همصـــنفيان و، زړه مـــې و، چيرتـــه يـــې پـــه کومـــه ګوښـــه کـــې غلـــی راګيـــر کـــړم، پوښـــتنه تـــرې وکـــړم چـــې ولـــې لېـــونی شـــوی يـــې وسـړيه!؟ پـه دې کـې لـس، پځلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګيـر رانغلـو، بلـه ورځ د ســـهار د چـــايو پـــه محـــال مـــو دروازه وټکېدلـــه، چـــې کتـــل مـــې روســـتم و، د ســـتړي مشـــي ســـره ســـم مـــې ورتـــه کـــړل: هلکـــه! مـــا پـــه اســـمان غوښـــتې خـــدای ج پـــه ځمکـــه راکـــړې، بـــاور وکـــړه دا څـــو ورځـــې درپســـې ګـــرځم، راځـــه، راځـــه! تـــر مخ يې شوم مهمانخانې ته مې ننيستلو، چای مې ورته واچولو کړل يې:

ketabton.com - The Digital Library

- کـورنۍ او خپــل، خپلـوان ټـول راسـره مـرور دي، د دنیــا پــه سـر مـې خـدای ج ته هیله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خیرت خو دی؟

جیـب تـه یـې لاس کـړو، یـوه لویـه ورقـه لیکلـی کاغـذ یـې راویسـتلو اخیـره برخه کې دوې درې امضاء ګانې، یو مُهر پرې لګېدلی و، کړل یې:

- خبـر شـوی بـه وې، ښـځه مـې طلاقـه کـړه، سـره د بچیـانو مـې یـې پـلار تـه ورولېږله، غوښتل یې نور هم څه ووایي، خبره کې یې ور ولوېدم:

- هـو خبـر شـوم ظالمـه! پـه همـدې خـاطر درپسـې ګرځېـدم، لمـړی خـو دې لـه سـره ښـه کـار نـه دي کـړی، بیـا کـه بـدي هـم وه، پـه ښـځه کـې بـه دې وه، د ماشومانو یې څه ګناه؟

افسوزانه ساه یې وخیستله کړل یې:

- رښـتیا وایـې خـو اصـلاً طـلاق کـول یـې نـه، بلکـې لـه سـره ددې واده کـول مـې لویـه سـهوه کـړې، پـه داسـې حـال کـې چـې زمـا پـه رګ رګ کـې د زرینـې مینـه جـاري وه، امـا بدبختانـه د یـو ډېـر معـاملي خپګـان چـې تقریبـاً د یـوې ټـوکې او نـاز رنـګ یـې لرلـو، ولـې مـا یـې د سـزا ورکولـو پـه پـار ددې نجلـۍ سـره د ځـان نـامزاد کولـو پـه سـخته څپـړه سـزا ورکـړه، کـه څـه هـم لـه دې وروسـته مـا

ketabton.com - The Digital Library

فکــر کولــو، څنګــه چــې زرینــې زمــا پــه نــوم دبــدنامۍ درونــد پیټــی پــه ســر ګرځولــو، د چــم واړو او زاړو زمــا دمینــې پــه صــفت پېژنــده، خــو مــا وخیســتله د دوســت او دښــمن خولــو تــه مــې ورکــړه، د هــر چــا خنــدا او رشــخند تــه مــې جــوړه کــړه، نــو طبعــاً تــر هــر چــا ډېــر نفــرت چــې تــرې لــري، هغــه کــس بــه زه وم، ولــې داســې نــه وه، پــس لــه یــو کــال نــه، زمــا د توقــع خــلاف پــه یــوه ناشــناخته شــماره زنــګ راغلــو، چــې اوکــې مــې کــړو غــږ مــې یــې وپیژنــدلو، ټــول وجــود مې یو قسم جام شو حیران بریان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرینې وخندل کړل یې:

- ولــې هــوش درنــه لاړو؟ وغږېــږه، غــږ مــې دې یادېــدلو نــور مــې صــبر ونشــو، زنــګ مــې درتــه وکــړو، زه خــو ســتا غونــدې نــه یــم چــې لغــت دې کــړم، اتــې دې هېــر کــړم، همــدې ســره یــې آواز ژړاغــونی شــو، بلاخیــره د خبــرو تــوان یــې لــه لاســه ورکــړو صــرف د ســلګیو غــږ یــې راتلــو، دا چــې یــو خــوا مــې یــې پــه خپلــه ورســره کــړې نــاخوانۍ ډېــر خجالــت کــړم، بلخــوا ســره د دومــره لــوې نــاخوانۍ چــې ورســره کــړې مــې وه، خــو لا هــم ددې مینــه راســره لــرل او غــږ رابانــدې کــول، یعنــې پــه ټــول کــې لــه پــاک زړه او وفــادارۍ نــه یــې ډېــر زیــات متثــره شــوم، یــوازې خپلــې خــولې مــې وچــولې، د وېلــو لپــاره مــې څــه نــه لــرل، نــه مــې دڅــه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره وویل:

ketabton.com - The Digital Library

- بـل ځـای یـم، زه بیـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چـې پـس لـه ډېـره وختـه او ډېـرو کیسـو لمړنـی تمـاس و، طبعـاً دواړه یـې ډېـر سـخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروسـته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زیـات او وضـعیت مـو هـم عـادي شـو، نجلـۍ لـه پخـوا ډېـره کلکـه او خـوږه مینـه راسـره کولـه، چـې کیسـه اوږده نشـي بلاخیـره خبـره تـر دې راورسـېده، دمینـې د پـاللو تـر خنـګ تقریبـاً دوه کالـه مـو پـه دې چـونې سـره ووهلـې، چـې مـا تـرې غوښـتل ترڅـو ددې ښـځې او بچیـانو پـه شـتون کـې واده راسـره وکـړي، مکـړه دې ډېـر کلـک انکـار کولـو، ان تـر دې چـې وېـل یـې سـتا پـه نـوم د پـلار پـه کـور سـر سـپینه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچیـان سـتا پـه کـور کـې وي کـوزده او واده نـه درسـره کـوم، کـه رښـتیا مینـه راسـره لـري او لـه زړه غـواړې، مـا دخپـل ژونـد ملګـرې کـړې، ځنګـه چـې زه سـتا لپـاره هـرې قربـانۍ تـه تیـاره یـم، تـه هـم بایـد زمـا دا یـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکـړه اولادونـه یـې هـم دې تـه ورکـړه، یـوازې او یـوازې همغـه وخـت زه پـه تـا د بیـا ځلـې لپـاره بـاور کـولی شـم، چـې رښـتیا هـم تـه ماسـره مینـه لـرې، لکـه څنګـه چـې وایـې د واده کـول دې واقعـاً یـوه خطـاء یـا اشـتبا وه، بیـا صـرف یـو ماشـوم، حتـا د مسـجد خـادم هـم راولېـږه، زه یـې پـه لاس د خپلـې کـوزدې ګـل

ketabton.com - The Digital Library

درلېـږم، څـه مصـارف چـې پـرې راځـي تـر واده پـورې هـم ټـول مـې پـه خپـل پـلار کوم.

کـه څـه هـم ددې ښـځې نـه د جـلا کـور مـې ورتـه ووېـل، ويـې نـه منلـه، بيـا مـې يـوازې د ښـځې د طـلاق هـم ورسـره قبولـه کـړه، ولـې پـه ماشـومانو مـې زړه نـه کېـدو، پـه دې کـې يـو کـال بـل هـم تېـر شـو، لا يـې هـم پـه همغـه يـوه خبـره ټينگـه وه، بلاخيـره څنگـه چـې خبـر يـې، د خپلـې خطـا د جبـراب دا سـتره قربـاني مـې ورکـړه، ښـځه او بچيـان مـې د تـل لپـاره رخصـت کـړل، سـره ددې چـې ماشـومان خـو هسـې هـم د خـدای ج خـوږ نعمـت دی، ولـې ښـځه مـې هـم خـورا شـريفه نجلـۍ وه، د خپـل انسـانيت او شـرافت لمخـې يـې پـه کـورنۍ او دوسـتانو مـو ډېـره گرانـه وه، پـه طلاقولـو سـره يـې د کـورنۍ پـه شـمول مـې ټـول دوسـتان او خپلـوان ډېـر کلـک راسـره خفـه دي، لـه دې کبلـه خـدای ج تـه مـې هيلـه وشـوه، تاتـه وشـوه، يـو خـوا مـې د ماشـومتوب ملگـری يـې بلخـوا مـې همصـنفی يـې دا يـوه ځـواني بـه هـرو مـرو راسـره کـوې، د زرينـې سـره مـې نـور ټولـه خبـره خلاصـه کـړې، پـه هـر څـه خبـره ده، خـو بيـا هـم د لا ډډمنتيـا پـه پـار يـې طـلاق نامـه غوښـتې دا هـم درسـره واخلـه، صـرف ورشـه د کـوزدې گـل يـې تيـار کـور کـې ايښـی فقـط درسـره راوايـې خلـه او تـر دې ځايـه يـې راورسـوه اتـي دې چـې شـيريني کـې هـر څـه غوښـتل، پـه دواړو سـترگو، صـرف امـر وکـړه، کـه څـه هـم

ketabton.com - The Digital Library

ډېرې بهـانې مـې ورتـه وکـړې، خـو سـړی شـله وه، بلاخـر د غرمـې لـه ډوډۍ وروسـته ماسپښـن يـې ورشـارت کـړم، البتـه د زرينـې دوی کـور تـه بـه زه لـه دې مخکـې هـم کلـه ناکلـه پـه مـړي او ژونـدي کـې ورتلـم، د مـور سـره مـې يـې پيژنـدل، زمـا د انـا خـه کېدلـه يعنـي يـو نـازک د دوسـتۍ تـار مـو ورسـره لرلـو، خـو پـه هـر حـال چـې ور ورسـېدم، دروازه مـې ټـک کـړه، د زرينـې مـور دروازه خلاصـه کـړه، تـر سـترې مشـې وروسـته تـاوخوانې تـه ننوتلـو، شـاوخوا مـې وکتـل ګـل نـه ښـکارېدو، خلاصـه د چـای څښـلو پـه محـال مـې کـرار وريـاده کـړه چـې ګويـا ريبـار يـم، د زرينـې د کـوزدې پـه ګـل پسـې راغلـی يـم، ددې خبـرې پـه اورېـدو سـره د زرينـې کشـره خـور اوچـت جګـه شـوه، لـه اطـاق نـه ووتلـه، د يـوې لحظـې تـر تېرېـدو پـس د زرينـې سـره دواړې جـوړه اطـاق تـه راننـوتلې سـلام يـې واچولـو، کشـره خـور يـې هـاخوا د مـور تـر څنـک، زرينـه دې خـوا کيناسـته، زه لا اختـه وم، مـور تـه مـې يـې لـه هـاخوا، دې خـوا پـه اشـارو او کنـايو خپـل مطلـب بشـپړولو، چـې زرينـې مـې پـه جـدي انـداز خبـره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

ketabton.com - The Digital Library

– زه خـو دا کارونــه نــه کــوم، مګــر دا چــې روســتم مــې ملګــری دی، نــه مــې نشــوی ورتــه وېلــی، بلخــوا ماوېــل د عمــه پوښــتنه بــه هــم وکــړم، دا ډېــر وخــت مـې نـه وه لیـدلې (د زرینـې مـور تـه بـه مـې عمـه وېـل) پـه هـر حـال د خپلـو خبـرو پــه جریــان کــې مــې جیــب تــه لــس کــړو، د روســتم او هغــه بلــې ښــځې طلاقنامــه مـې یـې روایسـتله، پسـې زیاتـه مـې کـړه: تاسـو بـه خبـر یاسـت هغـه بلـه ښـځه یـې طلاقــه کــړه، دا یــې طلاقنامــه ده، بچیــان یــې هــم همغــه ښــځې تــه ورکــړي، طلاقنامــه کــې ددې هــم ذکــر شــوی، چــې روســتم نــور د کــاروان او هنګامــه پــه نوم خپل زوی او لور سره د ابد لابد لپاره هېڅ تالوق نه لري!

کړل یې:

– ته یې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخیر کې یې کړل:

– ښــا، ښــا ډېــر ښــه شــوي د همــدې شــیبې لپــاره انتظــار وم، دا چــې د عمــه پوښــتنه دې پســې وتړلــه تاتــه بــه نــور څــه نــه وایــم، خــو پــه پــرده کــې جګېــړې پــه کومــه چــې راغلــی یــې پــه همغــو لار بېرتــه ورشــه، ډېــره ډېــره حیــا دې وي کــه څــه هــم پــه خولــه مــې نــه راځــي، خــو همغــه د زرینــې پــه الفــاظو بــه یــې درتــه ووایــم، د

ketabton.com - The Digital Library

کېدې کوز طرف ته په اشاره کولو سره يې کړل: ورته وواېه نور دې په خوله کې دغه وهم، واده کول لا څه خداى ج که دې د دروازې سپى کړم، خپل وار دې ليدلى و، زما دې نه و ليدلى، هغه ورځ چې لمړلى زنګ مې درته ووهلو، زه نامزاد شوم، فقط تر همدې ورځې مې خبره پټه کړې وه، ګرځه نور لکه څوسن سپى په ډېرانو څوس وهه، خبرو يې دوام لرلو په توندو پکې ورګډ شوم کړل مې:

- خوله دې سمه ښوروه، بې حيا ، افسوز چې ته خو ښځه نه واى، اتي مې تر څنګ چادر کې منګول خښه کړه راسره راجګ مې کړو، غټ غټ قدمونه مې راواخيستل همداسې ترې راووتل، لکه بنګ مې چې وهلي وي، هېڅ په لار راتلو نه پوهېدم، قدم مې په ځاى نه لګېدو، رنګ او بنګ راروان وم، دغه دې خوله کې وهم د زرينې دې جملې مې ذهن کې انګېزې کولو، کله به خندا راغله، کله به ځان ته غوسه شوم، زړه کې به مې وېل: همداسې ښه يې، ستا نه ريبارى څه غوارې کور ګډيه؟!

پاى

ketabton.com - The Digital Library

{ښځينه ډاکتره شته؟}

لــه خــوارېه خــوب نــه پــرې راويښ شــوم، تقريبــاً د شــپې دوې بجــې وې، د مــوټر لــه غــورار سـره ګـډه ، پـه نارينــه ډبــل، جــګ او ورخطــا غــږ د روغتــون پــه انګــړ کــې، ډاکتــر، ډاکتــر نــارې شــوې، خــو لا هــم پــه نــيم خــوبي حالــت کــې وم، هــېڅ مــې ســترګې نــه خلاصــېدې، چــون پــه دې شــپه يــوازې زمــا نوکريــوالي وه، تــر دولــس نيمــو، يــوې بجــې بســتر کــې د ناروغــانو پــه فشــار، تبــه کتلــو او د دوا پــه توصــيه کولــو لګيــا وم، همــدې ســاعت کــې پرېــوتلم، خــو پــه هــر حــال څــو مــې ســم ځــان رابيــدارو لــه کړکــۍ مــې ورکتــل، پــه ډېــر شــتاب د اتــاق ور راوټکېــدو، ټــک ټــک پســې پيوســته يــې پــه اجلــه ســره کــړل: ډاکتــر صــاحب، ډاکتر صاحب...

زر مــې کمــيس غــاړې تــه کړلــو، ور مــې ورخــلاص کــړو، مشــعل نــامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل يې:

– وبښــه ډاکتــر صــاحب! لــه خوبــه مــې راويښ کــړې، يــو ځــل عاجــل تــه راشــه، شــيخ صــيب يــوه ښــځينه ناروغــه راوړې ډېــره تکليــف ده، البتــه لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، دا وخــت هغــه لــه نــن نــه شــاوخوا پنځــه ويشــت کالونــه وړانــدې پــه ۱۳۷۲ لمريــز صــحنه کــې د طالبــانو د لــومړۍ واکمنــۍ دوره وه او نمــوړی شــيخ صــيب عــلاوه ددې چــې د ولســوالۍ پــه ســطحه د جامعــه جومــات ملاامــام

ketabton.com - The Digital Library

او د قـــومي مخـــورو مشـــر و، د طالبـــانو د اســـلامي تحريـــک پـــه نـــوم د وخـــت د حکومـــت ډېـــر لـــوی نظـــامي او قـــدرتمن شـــخص هـــم و، زيـــات شـــمېر مصـــلح کســـان يـــې لـــرل، لـــه قـــده ټيـــټ چـــاغ او پـــوخ عمـــر يـــې لرلـــو، دوې شـــملې بـــه يـــې پرېښـــودلې، عـــين حـــال کـــې ډېـــر تونـــد هـــم و، ډېـــری وخـــت بـــه يـــې د دوهمـــې خبـــرې ســـره وار کولـــو، خلاصـــه معشـــل مـــې تـــر مـــخ شـــو، ببرنـــي قدمونـــه مـــې پســـې وروا خيســـتل، شـــيخ صـــيب د عاجـــل بخـــش پـــه وره کـــې ولاړ و، پـــه مـــا د ســـترګو لګېـــدو ســـره يـــې کـــړل: ډاکتـــر بـــه نيـــغ پـــه خپلـــه چـــوکۍ ناســـت و، تاســـو د انځيـــر ګلان نيم ساعت راپيدا کېږې نه!

د ببنـــني پـــه غوبنـــتو ســـره مـــې رفتـــار کـــې لاس پـــه نامـــه ســـلام عليـــک او درنـــای ورتـــه وکـــړو، نـــور تېـــز تـــرې تېـــر شـــوم مســـقيماً عاجـــل شـــبه تـــه ننـــوتلم، نـــاروغ تـــه مـــې ځـــان ورســـولو، شـــيخ صـــاحب هـــم جوخـــت راپســـې راننوتلـــو، چـــې کتـــل مـــې پيغلـــه لـــور يـــې خـــورا ســـخته تکليـــف وه، ژړا او زګيـــروي يـــې ســـره ګـــډ و، پـــه يـــوه ذربـــه يـــې غتـــه. غتـــه ســـاه اخيســـتله، خپلـــو خولـــو کـــې لنـــدې، خوشـــتې جـــامې د چپرکـــټ لـــه پاســـه پرتـــه وه، عـــين حـــال کـــې د ســـتر ســـاتلو پـــه پـــار، کـــه څـــه هـــم چـــادري يـــې تـــرې لـــرې کـــړې وه، خـــو لا هـــم تـــور پړونـــی يـــې لـــه ســـر او مـــخ نـــه تـــاو و، يـــوازې دوې ســـترګې يـــې ښـــکاربدې، مشـــره ميـــرمن يـــې، يعنـــي ددې نجلـــۍ

ketabton.com - The Digital Library

مــور يــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ يــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام عليکوم ستړې مشې!

په ټيټ او جړ غږ يې د سلام جواب راکړو.

بيا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور يــې چــوپ پــاتې شــوه، شــيخ صــيب لاس ورتيــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــډه خور پړونی يې لږ هاخوا کړو، کړل يې:

- لــه پــرون ســهار راهســې يــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکــړې، خــو هــېڅ فايــده يــې ونکــړه، مــازيګر راهســې يــې دا ســپوخت هــم وپړسېدو،

د کمــيس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه ښېخــي پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ. لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه يې لکه کانۍ داسې کلکه وه، شيخ صيب ته مې سترګې ورواړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زياتــه تکليــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بايــد د تناســولي آلــې لــه لارې پيــپ ورتــه تيــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

ketabton.com - The Digital Library

شـي، ترخـو یـو ځـل یـې مثانـه راخـالي شـي، لـه خطـره ووځـي، بیـا بـه یـې معاینـــات وکـــړو، څـــو معلـــوم شـــي، چـــې پروســـتات یـــې ســـتونزه پیـــدا کړې؟ مثـانې یـې چـرک کـړې؟ کـه بـل څـه مشـکیل دي؟ کلـه یـې چـې تشـخیص وشـو، دواه درته لیکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شیخ صیب رانیغ شو کړل یې:

- زنانه ډاکتره شته؟

- نه شیخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

- څـه خـدای ج وهلـی یـې، کـه ډاکتـران یـئ، ملایکـې خـو نـه یـئ، د یـوې نـامحرمې ښـځې بربنـډول، د بـدن هغـه برخـو تـه یـې کتـل او لاس وروړل، چـې مـور او پـلار تـه یـې نـه دي روا، تاسـو پـه کـوم شـرعي حکـم، پـه کـوم مـذهب ځان ته حق ورکوئ او روا یې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجینـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجینـې مکتـب ونـه وایي، ښځینه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کـه څـه هـم پـه ټـول کـې دا د وخـت د طالبـانو د اسـلامي تحریـک واکمـن حکومـت پالسـي وه، چـې د نجینـو پـه مـخ د مکتبونـو دروازې پـه مطلـق ډول پکـې تـړل شـوې وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه یـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړي

ketabton.com - The Digital Library

شـيخ صـاحب د نجينـو د ښـونځيو د بندېـدو سـربېره نـور ټـول حکـومتي احکـام کـه د خلکـو بـه خوښـه وه، کنـه. پـرې پلـي کـول يـئ، حتـا تـر اشـد ضـرورت، هغـه هـم لـه چادرۍ او يـو نارينـه محـرم پرتـه هـېڅ ښـځې تـه لـه کـوره د راوتلـو اجـازه هـم نـه وه، لــه دې کبلــه کــه څــه هــم ممکــن د ســردار داود او ډاکتــر نجيــب د دورې يــوه نيمــه ډاکتــره بــه پيداشــوې وه، ولــې پــه دومــره ســختو شــرايطو او قيــداتو کــې يــې نشــوی کــولی، چــې روغتــون تــه راغلــې وی، دنــده يــې اجــرا کړې وی.

خـو پـه هـر حـال، شـيخ صـاحب تـه مـې چېرتـه دا خبـره کـولی شـوی، مخکـې مـې يادونـه وکـړه، ډېـر کلـه شـخه انسـان و، چـې معمـولي بـه يـې خبـره لـه دمـاغ نـه هســې او داســې وه، خــورا ســخت يــې ســړی بــې آبــه کولــو، ان وار يــې کولــو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- رښـتيا هـم شـيخ صـيب! اصـلاً مـوږ هـم دمجبـورۍ لـه مخـې ورتـه تـړل شـوي يـو، کنـه واقعـاً پـه يـو روغتـون کـې د ښـځينه ناروغـانو لپـاره پـه هـر بخـش کـې د ښــځينه ډاکترنــو شــتون خــورا اړيــن دی، خصوصــاّ د داســې او دې تــه ورتــه ځينــې نــورو ښــځينه نــاروغيو د درملنــې لپــاره، خــو بيخــي اشــد ضــرورت دی، ولــې دا چــې مســوليت حکومــت او د صــحت عــامې وزارت تــه ورګرځــي، مــوږ څـه نشـو کـولی، خـو څنګـه چـې دا سـتا د لـورکۍ، يـا د ادرار بندېـدو نـاروغي

ketabton.com - The Digital Library

د نارينــه او ښــځينو يــوه مشــترکه او عامــه نــاروغي ده، هــره مياشــت د نــارينو پــه شــمول يــو شــمېر نــورې ښــځينه هــم د نمــوړې نــاروغۍ لــه کبلــه راوړل کېــږي، پــس کــه زر تــر زره يــې تــداوي ونشــي انســان لــه منځــه وړي، نــو ســره د نــاروا والــي يــې، يــو ډاکتــر نشــي کــولی چــې نــاروغ يــې تــر ســترګو لانــدې لــه درده او فشــار نــه چيغــه وهــي مــري، دی لاس تــر زنــې ورتــه ودرېــږي، د انســاني تــرحم لــه مخې اړ کېږي چې ژوند يې وژغوري، درملنه يې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځينه ډاکتراني نشته؟

- نــه، شــيخ صــاحب! تــر کومــه چــې زه معالومــات لــرم نشــته، خــو بيــا هــم پوښــتنه وکــړه، ممکــن کــوم روغتــون کــې وي، ولــې اکثريــت هغــه کــورنۍ چــې غــواړي هــرو مــرو بايــد خپلــې ښــځينه ناروغــانې، د ښــځينه ډاکترانــو پــه وســيله تــداوي کــړي، پاکســتان تــه يــې بيــايي، امــا لــه بــده مرغــه ستاســو پــه لــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، تکليــف يــې اوج تــه رســېدلی، کنــه همغــه پــرون چــې پــرې پــوه شــوي ياســت، روانــه کــړې مــو وی، رســولی مــو شــوی، فعــلاً هــېڅ ځــای تــه د وړلــو نــه ده، بېړنۍ تداوۍ ته اړتيا لري.

- د پيچکارۍ د ستنې په وسيله نه راخالي کېږي؟

- نــه شــيخ صــيب محتــرم! بايــد اساســي درملنــه يــې وشــي، د ســتنې پــه وســيله کــه يــوه انــدازه راخــالي هــم شــي، نــيم ســاعت وروســته واپــس ډکېــږي، بيــا هــم

ketabton.com - The Digital Library

پیــپ تېرولــو تــه اړتیــا ده او د بیــا ، بیــا ځــل لپــاره خــو د ســتنې پــه واســیله نــه کېــږي، چــون د مثــانې عضـــلات ډېـــر اســـاس دي، دومـــره زخـــم پـــذیر نـــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بیا لا لوی مشکیل رامنځ ته کوي.

- لاحولــه ولا قـــوت.... ځـــومره دلیـــل دې زده دی، تـــه پیـــپ راواخلـــه زه یـــې خپلـــه ورته تېروم!

ددې خبـــرې پـــه کولـــو ســـره یـــې حیـــران بریـــان پـــاتې شـــوم، چـــې دې تـــه اوس څـــه وایـــې؟ پـــه تنـــدي کـــې ترخـــو ګونځـــو او غوســـه تـــه پـــه کتـــو یـــې. څـــه ورتـــه وېـــل کېـــدل هـــم نـــه، فکـــر مـــې وکـــړو ممکـــن چېرتـــه یـــې کـــار کـــړی وي، پـــرې پـــوهېږي بـــه، ورتېـــر شـــوم المـــاری مـــې راخلاصـــه کـــړه، یـــو پیـــپ چـــې دوه زره ســـي ســـي خلتـــه پســـې وصـــل و، دوه جـــوړه طبـــي دســـتکش، یـــو قـــوطی د الســـلابن پـــه نـــوم بنـــویه او چســـپناکه مـــایع مـــې راواخیســـتله، شـــیخ صـــاحب تـــه مـــې ونیـــول، کـــړل یې:

- لږ طریقه یې راته وښایه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکیل نه وي؟

پـــه دې خبـــره ســـره مـــې یـــې بیـــا د ســـر وینبـــته جـګ شـــول، چـــې ګویـــا دې ســـړي خـــو بېخـــي لیـــدلی نـــه دی، نـــه پـــرې پـــوهېږي، څـــه پـــه بـــلا وواوښـــتم، منـــه نجلـــۍ وژنـــي، بیـــا بـــه یـــې غـــم او مســـولیت هـــم ســـتا پـــه غـــاړه دراچـــوي، خـــو دا مـــې هـــم نشـــوی ورتـــه وېلـــی: چـــې وســـړیه! کـــه دې کـــار کـــړی نـــه وي، تجروبـــه نـــه پکـــې

ketabton.com - The Digital Library

لـرې، بېـا يـې نشـې کـولی، د هـر چـا کـار نـه دی، ماتـه اجـازه راکـړه، چـې زر يـې ورتــه بســته کــړم، نجلــۍ تکليــف ده، ابــل لــرې، دا چــې نــن دې قــدرت پــه لاس کــې دی، خــدای ج درکــړی، کنــه نــور نــه تــر دې دومــره افغانــانو غيرتــي يــې، نــه ننګيــالی يــې، چــې د نــورو خلکــو خوينــدو، لونــو، ښــځو تــه يــې بســته کــو، تــه څه له اسمانه راښکته يې؟

چــون شــيخ صــاحب، پــه بــې آبــه کولــو، وهلــو ټکولــو کــې مشــهور و، وېرېــدم هســې نــه فکــر وکــړي، چــې زمــا د لــور برېنــډولو تــه يــې تلوســه ده، نــو ځــان تــه بــه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په ځواب کې مې په نرمۍ او احتيات سره کړل:

– نــه شــيخ صــيب! ســخت نــه دی، خــو بيــا هــم څــه احتيــات غــواړي، چــا چــې نــه وي کار کړی، لرِ ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل يې:

– ته يې طريقه راته وښايه!

مجبــور شــوم لمــړی مــې د ښــويه او چســپناکې مــايع پــه بوتــل ګوتــه ورتــه کېښوده کړل مې:

ketabton.com - The Digital Library

– اول بـه دا ښـويه مـايع ټـول بوتـل، يـوه انـدازه وراندې پـه شـرمګاه کـې ورتـه واچـوې، بيـا مـې د پيـپ او خلتـې پلاسـتيک وشـکولو، ورتـه کـړل مـې: دوهـم قـدم کـې بـه دا پيـپ پـه دغـه شـان، دوو ګوتـو کـې کلـک ونيسـه، هـوا درنـه تېـره نکـړې، ترڅـو د پيـپ سـر کـې زخـه راټولـه وي، پـه آسـانۍ سـره مثـانې تـه ځـان ورسـوې، کلـه چـې مثـانې تـه ورسـېدو، اوبـه پکـې راځـي، د اوبـو لـه راتلـو سـره دې ګـوتې تـرې لـرې کـړه، څـو د پيـپ سـر کـې زخـه ځـان پرانيـزي، واپـس لـه مثـانې راونـه وځـي، نـور صـحيح دی، اوبـه خپلـه خلتـې تـه راځـي، مثانـه راخالي کېږي، البته پيپ ډېر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

سـړي د موفقيـت پـه پـار سـر وخوځولـو، نـور يـې غـږ ونکـړو، دنجلـۍ خنـګ تـه ورغلـو، تـر چپرکـټ چـاپېره پـرده يـې کـش کـړه، زه هـم تـرې راشـاته شـوم دوې، درې پـردې دېخـوا د بـل چپرکـټ پـه څنـډه ورتـه منتظـر شـوم، شـيخ صـاحب يـې د ښـځې پـه مرسـته، دپيـپ پـه داخلولـو پيـل وکـړو، څـو شـيبې وروسـته يـې د نجلـۍ چيغـې او فريـاد پـرې لـوړ کـړو، کـه څـه هـم داسـې نـور ناروغـان بـه يـې چـې کلـه روغتـون تـه راوړل، پـه ټـول روغتـون کـې بـه يـې د چيغـو انګـازه لګېـده، خـو نمـوړې نجلـۍ ډېـره غيرتـي وه، پـه ټـول تـوان سـره يـې کوشـش کولـو چـې خپـل غـږ خـاموش کـړي، دلتـه يـې چـې غـږ راجـګ شـو، فکـر مـې وکـړو، مثـانې تـه دپيـپ تېـرول خـو پـه نـاروغ دومـره فشـار نـه راوړي، ممکـن

ketabton.com - The Digital Library

هغـه ښـويه مـايع تـرې هېـره وي، وچ پيـپ بـه داخلـوي؟ همـدا و، چـې پـه نجلـۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شيخ صاحب! هغه مايع دې استعمال کړه؟

ځواب يې رانکړو، بيا مې ورناري کړې، په دوهم ځل يې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نـور خـاموش پـاتې شـوم، نجلـۍ لا هـم سـخت فريـاد کولـو، عـين حـال کـې بـه شـيخ صـاحب هـم يـوه نيمـه پټکـه پـرې وکـړه، چـې ګويـا ډېـره مـه چغېـږه، مـور بېچـاره يـې بيـا سـم ورسـره ژړل، هـم يـې دا دلاسـا کولـه، ډاډ يـې ورکولـو، چـې ګـواکې لـږ صـبر وکـړه، نـور بسـته شـو، اوس بـه جـوړه روغـه شـې .... خـو پـه هـر حـال، همـدې، همـدې کـې لـس، پـنځلس دقيقـې تېـرې شـوې، لا هـم پـرې اختـه و، پيـپ نـه و بسـته شـوی، درحـال کـې چـې ټـول ټـال يـوه دقيقـه وخـت نـه نسـي، بلاخيـره تـر ځـو لحظـې نـور وخـت تېرېـدو وروسـته، د نجلـۍ غـږ ټـپ او ټـوپ خـاموش شـو، د مـور ژړا او چيغـې يـې جګـې شـوې، زړه کـې راتېـره شـوه: لکـه چـې ختمـه يـې کـړه، ځـو مـې ورنـارې کـولې چـې څـه وشـول؟ د شـيخ صـاحب ورخطـا آوازونـه مـې تـر غـوږو تېـر شـول، ډاکتـره! ډاکتـره! ورمنـډه مـې کـړل، چـې کتـل مـې د نجلـۍ پـه مـخ او غـاړه ليکـه، ليکـه رنـې خـولې بهېـدلې، ضـعف يـې کـړی و، بلخـوا زنګانونـه يـې، پيـپ، د شـيخ صـاحب لاسـونه ټـول پـه

ketabton.com - The Digital Library

وينـو سـره پـره و، لمـړی مـې زر بـالون راکـش کـړو، اوکسـجن مـې ورتـه بسـته کـړل، بيـا مـې يـو دوې لتـې پـه يخـو اوبـو رالنـدې کـړې، مـور تـه مـې يـې ورکـړې، ترخـو پـه لاس او پښـو يـې ورتـه کېـږدي، دوی تـه مـې ډاډ ورکـړو، چـې خيـر ضـعف يـې کـړی، ښـه کېـږي، زه راتـاو شـوم، پيـپ تـه، شـيخ صـاحب ته مې کړل:

- دا وينـې څـه کـوي؟ غـږ يـې ونکـړو، لـه څـه وېلـو پرتـه نـرم هـاخوا شـو، هرڅـه يـې راپربښـودل، چـې ومـې کتلـو پيـپ يـې داخـل کـړی و، خـو وينـه زياتـه و، ښـکارېد نـه چـې صـحيح يـې داخـل کـړی کنـه؟ يـوازې لـه تکـو تـورو وينـو ډک و، اوبـه نـه پکـې راتللـې، لاس مـې ور اوږد کـړو، د يـو وار مصـرف کاغـذي لـولې نـه مـې ښـه ډېـر کاغـذ رابيـل کـړو، بهـر او تـر کومـه ځايـه چـې امکـان و، د تناسـولې آلـې داخـل کـې وينـې مينـې مـې پـرې راوچـې کـړې، بيـا جـګ شـوم، لـه المـارۍ نـه مـې د وينـې د بهېـدو ضـد سـپرې راواخيسـتله، دا مـې هـم پـرې اسـتعمال کـړه، چـې کتـل مـې ظـالم د مثـانې پـه ځـای، پيـپ رحـم تـه تېـر کـړی و، پـه دې سـره يـې د بکـارت پـرده هـم شـکولې وه، وينـه د همـدې پـردې د پـرې کېـدو لـه وجـې رابهېـدلې وه، کـه څـه هـم ډېـرې زياتـه وه، داسـې ګومـان کېـدو چـې څـه انـدازه بـه لـه رحـم نـه هـم رابهېـدلې وي، چـون پيـپ کـې چـې اوبـه نـه راتللـې، ده فکـر کـړی چـې ممکـن ځـای تـه بـه نـه وي رسـېدلی، لـه دې کبلـه يـې

ketabton.com - The Digital Library

ورتېــر کــړی و، ورتېــر کــړی و، خلتــه پســې شــاوخوا دوه متــره پيــپ پــروت وي، صــرف نــيم متــر پــاتې و، نــور يــې ټــول ورداخــل کــړی و، نــو طبعــاً رحــم بــه يــې هــم پرې زخمي کړی وي، وينه به ترې رابهېدلې وي.

خــو پــه هــر صــورت، زر زر مــې پيــپ واپــس راويســتلو، د خلتــې ســره مــې کثافــت دانــۍ تــه واچولــو، لــه المــارۍ نــه مــې بــل پيــپ او خلتــه، ســره د مخصوصــې مــايع راوخيســتل، پــه بيــړه مــې ورتــه تېــر کــړو، د پيــپ د تېرولــو سـره سـم، پـه مثانـه کـې بنـدې اوبـه پـه ډېـر شـتاب د خلتـې پـه لـور راروانـې شـوې، څـو لحظـې وروسـته د نجلـۍ سـاه وچلېـده، کـرار کـرار يـې رنـګ راسـپين شـو، څلـور، پنځـه دقيقـې لا نـه وې وتلـې چـې پـه هـوش هـم راغلـه، غټـې غټـې خـام رنګـې شـنې سـترګې يـې رارنـې کـړې، فکـر کـړم وشـرمېده زمـا پـه ليـدو يـې واپـس پټـې کـړې، چـې واقعـات شـي، پـه ټـول کـې يـې ډېـره ښـه ځـواني لرلـه، زړه کـې مـې وېـل: کاشـکې ددې سـر تنبـه سـړي لـور خـو نـه وی، د يـوې عـادي نـاروغۍ لـه کبلـه يـې سـل مرګونـه دربانـدې تېـر کـړل، خـو پـه هـر حـال، خپلـه شـيخ صـاحب هـم پـه خولـه څـه نـه وېـل، ولـې لـه تنـدي يـې ښـکارېده، چـې د لـور پـه واپـس ژونـد تـه راګرځولـو يـې رانـه خوشـحاله و، لنـډ بـه يـې وايـم، نـور زه تـرې راووتلـم، دوی مـې بسـتر تـه ولېـږل، سـهار مـو معاينـات ورتـه تکميـل کـړل، څنګـه مـې چـې شـک کولـو همغـه شـان و، مثانـه يـې چـرک

ketabton.com - The Digital Library

شوې وه، تر دوې ورځې بستر وروسته مې دواه ورته وليکله، مور ته مې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

- مورې! خورکۍ خو نور انشاءالله ښه ده، هيڅ مشکل نه لري، تاسو کولی شئ، چې کور ته لاړشئ، د څه وخت لپاره، غوښه، لوبيا ، مستې، وغيره توند او تروش خواړه مه ورکوئ، او دوا يې په خپل وخت منظمه ورکړئ، مثانې يې چرک پيداکړی و، ترڅو ښځې له منځه ولاړ شي، اينده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مور يې دعاګانې شروع کړې، زه تري راروان شوم، د تللو وخت کې شيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

- زه د عصابو نه خوشک يم، حوصيله نه لرم، ښښنه غواړم په هغه شپه مې لږ توندې درته وکړې.

- خدای ج دې وبښه، شيخ صاحب! نه هيڅ خبره نه ده، مشران چې هر څه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

ketabton.com - The Digital Library

– دې روغتــون تــه یــوه، دوې ډاکترانـــې هـــم ډېـــرې ضـــرور دي، کـــه چیرتـــه درمعلـــومي وي، تـــه یـــې راپیـــداکړه، نـــور یـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– ســمه ده شــیخ صــاحب! زه بــه هڅــه وکــړم، یــوه راتــه معلومــه ده، خــو هغــو د ظــاهر شــاه بابــا پــه وخــت کــې تحصــیل کــړی، اوس ډېــره زړه ده، ممکــن کــار ونشــي کــړی او ځــواني ډاکترانـــې فکـــر نکـــړم پیداشـــي، خـــو اصـــلاً ددې ســتونزې دحــل لپــاره اساســي کــار تــه اړتیــا ده، زه فکــر کــړم چــې هغــه یــوازې او یـــوازې د نجینـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅـــو د وخـــت پـــه عصـــري او پرمختللـــي طبابـــت برلاســـې ډاکترانـــې مـــو جامعـــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ویلی شو.

– بــاور وکــړه ډاکتــره! کــه دوې شــپې لــه مخــه دې دا خبــره کــړې وی، نــو داســې وګڼــه چــې پــه ډېــره ســنګینه ســزا بــه مــې رســولی وې او چــا چــې دا خبــره کــړې رســولي مــې دي، ولــې بخــت دې دلتــه بیــدار دی، چــې پرتــه ســتا لــه یــادولو، پــه دې اړه، دا دوې شــپې زمــا فکــر خپلــه د ځمکــې او اســمان پــه انــدازه فــرق کــړی، څنګــه چــې تاتــه معلومــه ده، تــر پرونــه زه خپلــه ښــونځیو تــه دنجینــو د تلــو کلــک مخــالف وم، حتــا د حکومــت لخــوا دا مســولیت ماتــه ســپارل شــوی،

ketabton.com - The Digital Library

دلتـه دنجینـو مکتبونـه زمـا پـه حکـم بنـد دي، خـو هـدف مـو دا و، ترڅـو پـه ټولنـه کـې د فحشـا، بـداخلاقۍ او فسـاد مخـه نیـول شـوې وي، ولـې نـن مـې چـې د نجینـو د ښـونځیو دبنـدیو د نقصـان او ښـځینه ډاکترانـو د نشـتون لـه کبلـه دلتـه څـه ولیـدل، زه پـه دې یقینـي شـوم، چـې نجینـې کـه ټـول عمـر سـرتورې ښـونځیو او پوهنتونونـو تـه لاړې او راشـي بیـا بـه هـم دومـره د فحشـاء او فسـاد لامـل نشـي، لکـه څـومره فحشـاء، بـداخلاقي، بـې شـرمي، بـې غیرتـي، بـې دینـي چـې یـوازې پـه یـوه روغتـون کـې د ښـځینه ډاکترانـو د نشـتون لـه وجـه صـورت نسـي، نـو انشـاءالله تـر نـن وروسـته بـه زمـا مبـارزه بـرعکس وي، پـه خپـل ټـول تـوان بـه هڅـه کـوم، ترڅـو زر تـر زره د نجینـو پـه مـخ د ښونځیو دروازې پرانستل شي.

زمـا د خبـرې سـره د موافقیـت پـه پـار مـې څـو مننـه تـرې کولـه، مبایـل تـه یـې زنـګ راغلـو، کـړل یـې پـه دروازه کـې څـوک راتـه منتظـر دي. پـه همـدې سـره مـو د مخـه ښـې لاسـونه سره ورکـړل، روخصـت مـې کـړو، کـه څـه هـم پـه لـور مـې یـې زړه بـد و، ډېـره باحیـا، شـریفه نجلـۍ وه، څنګـه مـې چـې مخکـې ووېـل، ښـه ځـواني هـم خـدای ج ورکـړې وه، ښـته زیـات تکلیـف پـرې تېـر شـو، بلخـوا د بکـارت د پـردې پـه لـه منځـه تلـو سـره یـې، پیغلتـوب هـم زیـان مـن شـو، زړه کـې رالوېـده، چـې ګویـا پـه دې سـره بـه یـې راتلـونکي کـې خاونـد هـم د ټـول

ketabton.com - The Digital Library

عمـر لپـاره پـرې بـد ګومانـه وي، ددې شـرافت او ښايسـت تـه پـه کتـو ، څنګـه چې ښايي هسې مينه به ورسره ونه لري.

اما شـيخ صـاحب تـه ددې پېښـې پـه کېـدو خوشـاله وم، زړه کـې مـې وېـل: څـه ښـه وې چـې خپلـه پـرې واوښـتې، د ولـس مشـکيلات دې درک کـړل، د نـورو مسـلمانانو لـه درده خبـر شـوې، دلتـه لـه کـالونو راپـه دېخـوا ، هـره هفتـه دوې، درې خـاص همـدا سـتا د لـور پـه شـان نـاروغې ميرمنـې راوړل کېـږې، ددوی، خاونـدان، ورونـه، زامـن، هـر يـو يـې تـر تـا ډېـر غيرتـي دی، ولـې د مجبـوری لـه وجـې نارينـه ډاکترانـو تـه اجـازه ورکـوي، چـې درملنـه يـې وکـړي او هـره مسـلمانه، افغانـه، خصوصـاً پښـتنه ميـرمن چـې د يـو نارينـه ډاکتـر لـه خـوا برينـډېږي، سـل ځانکدنـه پـرې تېرېـږي، دا ټـول ستاسـو يـو شـمير افراطـي او سخت دريځه اشخاصو له لاسه.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ دا دریم مړی دی }

خدای ج دې وبښي، د روژې مبارکه میاشت وه، د کابل ښار دده افغانانو، سیمه کې د سړک په څنډه روان وم، که تللي یاست، یا مو پام کړی وي؟ نموړې سیمه کې دایم ډېره ګڼه ګوڼه وي. خو په هر حال، چې کیسه اوږده نشي، لنډه به یې وایم، زېرزمینیو ته نارسیده تر پنجره هاخوا پیاده رو کې، ناري شوې:

– هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

– آآآ مردوم روزه راخورد...

چې ورومي کتل یو سرې کونډۍ ګیرې واله سړي هاخوا د دواخانې د دروازې په زینه کې ناست یو زېړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا نارې وهې، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر یې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه لیدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه یې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې یو ډبل ځوان چې دسمال یې تر سر تاو و، لاس یې ورواچولو د ابو بوتل یې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا یو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې یوه ډډې کې یې په لغت ووهلو له زینې نه یې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زیات شول، بلاخیره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړي منډې راوهلي برخه یې پکې اخیسته، په هلک یې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو یې څه پټه زما

ketabton.com - The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه ټکوهي، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، خنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګوڼه بېخي زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې وروړسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ګيرې هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټيلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيرې ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبې وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو، نور يې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړي لويه ساه واخيسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

ketabton.com - The Digital Library

زینه کې کېښولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخیسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشیان پرې راتول و ، د محشر ورځ یې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پولیسو د مجریمو کسانو په نیولو لاس پورې کړو ، ټول یې چېرې نیولی شوی، بسته ښار و ، صرف څلور پنځه کسان یې ونیول، نور نیم هسې وتښول، نیم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشیوه کړو ، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و ، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو ، کنه ما خو کوشش کولو چې د پیچکش نوکه یې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بیرو بار له وجه مې وس ونشو ، یوازې یو ، دوه ډېر کلک، کلک پیچکشه مې په دې سینه کې ووهلو د پیچکش نوکه تر ببخه ببخه پکې ننوتله. که څه هم دا دریم مړی دی چې داسې په سهوې سره یې قتل کې برخه رانه اخیستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو ، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې یې ډېر زړه وسو.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جيـب کــې مــې د مبايــل کړنګــار شــو، زنــګ د ورېمــې و، مخکــې تــر دې چــې بلــې وهايــم، ښــه پــه کــړس کــړس د خنــدا غــږ يــې راغلــو، شــيبه ورتــه غــوږ شــوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

- لکه چې ليونۍ شوې پخير!

د يوې بلې نرمې خندا په کولو سره يې کړل:

- نه، ولې به ليونۍ کېږم، دومره خوشې دې؟!

- بيــا دې نــو حتمــاً (ګــل لالا) درتــه ويلــي چــې عمــران تــه زنــګ وکــړه، پــرې پــاتې پيسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله يې!

نجلــۍ يــو ځــل بيــا يــوه خولــه ښــه پــه کــړس وخنــدل همــدې خنــدا کــې يــې راغبرګــه کړه:

- ګــوره کــوره يــادوه، خولــه بــه دې خــوږه وي، څــه اوبــو راوړې يــم، چــې خوشــې بــه مــې درکــړې؟ ۲۲ کالــه يــې خــوري راســره ايســتلې، دوه‌ی يــې راتــه راوړې، جامې يې راته کړې، ډاکتر ته يې بولې يم!

- نه وبل کېږي، ماوبل که مسلمان شوی وي!

ketabton.com - The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده یې کړل:

- ښا ، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تـــا ټوکـــه ده امـمـــم؟! کاشـــکې عقـــل خرڅېـــدلی یـــو مـــن مـــې درتـــه اخیستلو ، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- یـــو مـــن بـــه دې ځـــان تـــه هـــم اخیســـتی و ، اتـــي دې چـــې چاتـــه تلفـــون کـــولی، لمـړی بـه دې سـلام اچولـو ، د صـحت پوښـتنه بـه یـې دې کولـه، لکـه غلمینـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنیدلې!

په دې سره مې نجلۍ بیا لږ راموسکۍ کړه، وېل یې:

- غلمینه انا څوک ده!؟

- ورکـــه شـــه، غلمینـــه انـــا پرېـــږده، دلتـــه ډېـــر ښـــه انـــار دي، کـــه زړه دې ورتـــه کېږي؟ چې یو کارتن درولېږم!؟

-انااار، چېرته یې!؟

- کندهار کې!

- افففف رښتیا ووایه!

ketabton.com - The Digital Library

– بـل وخـت مـې دروغ درتـه ويلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راويـې ګټـو، اتـي خـو مـو د نـامزادۍ هـم کلمـې ور شـنې کـړې، دا دی، دوې مياشـتې وروسـته اوه کالـه پوره کېږي!

– ددې کنـدهار نيکمـرغ نـه خـو هابلـه ورځ راغلـې يـوه دې پکـې دوې نشـوه، ويـل دې کارونـه نـه و، اوس بيـا ولـې ولاړې، لکـه چـې کرايـې دربانـدې ډېـرې دي!؟

– نـه، کنـدهار کـې نـه پـاتې کېـږم، هـرات کـې مـې کـار پيـداکړی، ببګـا تـه حرکت کوم پخير، دعا کوه!

– هـرات هـم د همـدې بدبختـه وطـن يـوه برخـه ده، نـه بـه کـار وي، نـه هـېڅ هسـې به دې کرايې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

– بيا نو لکه چې راتښتي له خيره!

پـه دې سـره نجلـۍ يـو ځـل بيـا دلمـړي ځـل پـه شـان ښـه دزړه دخلاصـه وخنـدل، د خندا په وروستيو کې يې کړل:

– بـوووووو دا خوبونـه دې ابـو تـه وايـه، پـوه شـوې؟ ځـه خـدای ج دې تـر نکـه تير کړه!

– ښه درته وايم، چې ته هم نه راتښتې، کار هم ونکړم بيا نو څه وکړم!؟

ketabton.com - The Digital Library

- د څه شي کار دې پيدا کړی؟

- يـوه فابريکـه ده، زړې اوسـپنې وېلـې کـوي، د اطـاقونو د چـت لپـاره اوسـنيز ګاډر ترې جوړوي!

- اووووو هغـه تـه ورنشـې ډېـر خطرنـاک کـار يـې دی، زمـوږ يـو همسـايه د بخملـې خالـه زوی، کابـل کـې همداسـې يـوې کارخانـه تـه ورغلـو، يـوه مياشـت يـې پکـې ونـه وتلـه، د لاس کـوتې يـې ماشـين نيـولې وې، تـر غـوڅې کـړې يـې دي، بيچـاره اوس هـم پـه يـوه لاس معيـوب دی، مـور تـه يـې کيسـه کـړې وه، چـې هـره ورځ د دوو، دريـو نفـرو لاس يـا پښـې پکـې قطعـه کېـدل، ډېـر کاريګر په کې وسوځېدل، ان هډوکي يې ايرې شول!

- نـه انشـاءالله زه احتيـات کـوم، معاشـونه يـې ښـه دي صـرف چـې شـپږ اوه مياشـتې کـار پکـې وکـړم، کـه د الله ج رضـاء وه، بيـا دومـره کېـږي، چـې د ګـل لالا پـاتې حسـاب دې پـرې خـلاص شـي او هـم د دواړو د واده يـو متوسـط محفل پرې برابر شي!

- زه خـو وايـم مـه ځـه، هسـې بـه سـرګردانه شـې، تـه راشـه توکـل پـه خـدای ج يـو ځـل بيـا مـې ګـل لالا تـه ووايـه، چـې دا پـاتې روپـۍ قـرض درتـه پرېـږدي، کلـه چـې د وطـن حالـت لـږ ښـه شـو، کارونـه پيـدا شـول، بيـا بـه يـې درکـړم، دا ځـل بـه زه هـم ورتـه ووايـم، کنـه پـه خـدای ج داسـې شـرمېږم، د خپـل واده پـه اړه

ketabton.com - The Digital Library

معمــولي خبــره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ ووايــم، چــې دا پــاتې پيســې يــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده يــې وکــړي، بيــا بــه يــې کــرار کــرار درخلاصــه وي، موســکا کــې يــې پســې زياتــه کــړه: خو خير نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ يــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه يــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې يې ورغبرګه کړه:

- نــه مــرې! هــا مخکنــی ځــواب مــې يــې چــې پــه يــاد وي، ولاکــه بيــا ورتــه ووايــم، چــې اوه کالــه نــور هــم ووځــي، پســې اوږده مــې کــړه: دومــره بــې غيرتــه هــم نــه يــم، هــو رښــتيا تــه صــبر پــه دې اړه دې يــوه ټوکــه رايــاد کــړه وايــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم يــوه کليوالــل هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بيــا بــه يــې نــو کــه يــوه پيداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه يــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې يــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپــاره يــې يــوه روپــۍ نــه لرلــه، بــل ورځ پــه کــوم واده کــې د دريــا ســره پــه ټپيــو کــې، دکلــي نــورو نجينــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پيغــور ورکــړی و، نجلــۍ پــه زړا شــوې وه، پــه دې مجلــس کــې دموســی خــان خــور هــم ناســت ده، د موســی خــان خــور چــې دکليوالــو نجينــو پيغــور او د ورينــداري ژړا ليــدلې، دتسلې په پار يې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

ketabton.com - The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتینه!☺

ټپـی تـه دواړو یـوه شـیبه وخنـدل، پسـې زیاتـه مـې کـړه، مقصـد د موسـی خـان دخـور خبـره زړګـی دې ښـکته پورتـه نـه کـړې، څنګـه مـې چـې مخکـې درتـه ووېـل، دومـره بـې غیرتـه هـم نـه یـم، زه غـواړم چـې واده مـې پـه حلالـو پیسـو وکـړم، ځکـه دا دټـول عمـر سـودا ده، هسـې نـه بیـا مـو راتلـونکی خـراب شـي، کنـه منـه داسـې غلـه ملګـري لـرم، چـې یـوه شـپه ورسـره ووتلـم، ولا د پنځـو وادونو پیسې خو درته راپیداکړم!

– امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوې؟

– نـه، غلـه نـه دي، قسـم ده، هـر یـوه یـې تـر مـا ډېـر تعلیم کـړی، خـو کـار نشـته، تر مورې لویې لویې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړې!

– ښـا ، نـه غـلا دې ورکـه شـي، خـو ماوېـل کارونـه نشـته، پـه اوه کـالونو کـې دې، ایلـه دری لکـه روپـۍ ورخلاصـې کـړې، دا دوه لکـه نـورې ترڅـو ورخلاصـوې پنځـه کالـه خـو نـور هـم اخلـي، خبـرو کـې یـې د نرمـې خنـدا پـه یـو ځـای کولـو سـره زیاتـه کـړه: پـه خـدای ج زه اوس داسـې شـوې یـم، لکـه د اتیـا کالو بوډۍ هیڅ د ځوانۍ او پیغلتوب مستې نه ده راکې پاتې!

ketabton.com - The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

– د مستۍ غم مه کوه، زما یې چلونه زده دي، داسې به دې مسته کړم، که ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ویې خندل:

– څنګه چلونه!؟

– درته وښایم؟

– هو، خو ګوره، که بې حیا خبره دې وکړه، داسې به دې د خولې خوند درجوړ کړم!

– ښا، څه نو بیا دې وي!

– امممم زه پوه شم چې ته غواړې څه ووایې، خو ښه و چې ودې نه وېل کنه!!! خبره یې همدا د ګوانښ په نقطه پرېښوده، نور یې څه ونه وېل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

– لمونځ قضاء کېږي، څه فعلاً دې په خدای ج سپارم، ماښام ته انشاءالله که ژوند و، بیا زنګ درته وهم!

ketabton.com - The Digital Library

د خـدای پامـانۍ پـه کولـو سـره مـې تمـاس همدالتـه ورقطعـه کـړو، تـر سـرک هـاخوا جومـات کـې لـه لمانځـه کولـو وروسـته، کـرار کـرار د هـرات د سـه صـد چهـار (۳۰۴) مـوټرو اډې تـه ورغلـم، لمـړی مـوټر ډک و، یـوازې شـاته سـیټ کـې د دوو نفـرو ځـای پکـې پـاتې و، لـه دې تیـر شـوم، د دوهـم مـوټر د ډرېـور تـر شـا د شیشـې طـرف تـه د یـوې چـوکۍ ټکـټ مـې وکـړو، واپـس رانښـکته شـوم تـر څـو مـوټر ډکېـدو تـر څنـګ یـې یـوه هوټـل کـې ورتـه منتظـر شـوم، د شـپې آتـه بجې وې، کلینر را ناري کړې:

- بیا بخیر حرکت است!

مـوټر کـې کیناسـتو، د ډرېـور د حکـم سـره سـم مـو، د دعـا لپـاره لاسـونه پورتـه کـړل، خلاصـه ټولـه شـپه مـو پـه سـفر تیـره شـوه، د سـهار آذانونـو تـه کـم وخـت پـاتې و، هـرات تـه ورسـېدو لـه مـوټر نـه د رانښـکته کېـدو پـه محـال مـې مبایـل راویسـتلو، ترڅـو سـاعت څـو دی؟ چـې کتـل مـې ورېمـې لـس، پـنځلس زنګونـه وهلـي و، نیـت مـې وکـړو، چـې زنـګ ورتـه ووهـم، بیـا مـې ویـل اوس بـه ډېـره کلکـه ویـده وي، لـه خـوب نـه بـه یـې وباسـم، مبایـل مـې واپـس جیـب تـه کـړلـو، جیـب کـې یـې لا تکـرور نـه و نیـولی؛ چـې زنـګ ورتـه راغلـو، واپـس مـې راویستلو ورېمه وه، د اوکې سره سم یې په تونده ویل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

ketabton.com - The Digital Library

– مـوټر کـې وم نـه يـم پـرې خبـر شـوى، اوس مـې زنـګ درتـه وهلـو خـو ماوېـل ويده به يې، زه راورسيدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چيرته ځې؟

– دلتـه هوټـل شـته، تنهـا زه نـه يـم، ډېـر مسـافر دي، ځـه ارامـه ويـده شـه، سـهار بيا زنګ درته کوم، اتي مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

سـهار لـه لمانځـه وروسـته مـې د فـابريکې پوښـتنه وکـړه، لـه ښـاره لـرې يـوه دښـته کـې وه، د چـاى خوړلـو پـه محـال مـې وږمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر سـلام او حال احوال اخيستلو وروسته مې ورياده کړه:

– فابريکـه لـه ښـاره لـرې پـه کومـه دښـته کـې ده، وېـل کېـږي هلتـه مبايـل هـم کـار نـه کـوي، مقصـده چورتـه مـه وهـه، د جمعـې جمعـې پـه ورځ انشـاءالله ښـار تـه راښـکته کېـږم، احوالـل دې اخلـم، پـه همـدې سـره مـو د شـبکې د سـتونزې لـه کبلـه تمـاس قطعـه شـو، خبـرې مـو خلاصـې وې، اتـي زه هـم پسـې ونـه ګرځېـدم بيـا مـې زنـګ ونـه وهلـو، تـر چـاى څښـلو وروسـته مـې د فـابريکې پـه لـور حرکـت وکـړو، ډېـره لار وه، سـرک هـم خـراب و، ډرېـور د مـوټر سـره احتيـات کولـو، لنـډه دا چـې شـاوخوا پـه يولسـو بجـو فـاريکې تـه ورسـيدم، د کـوم کـس سـره مـې چـې رابطـه کـړې وه، هغـه مـې پيـدا کړو، نمـوړى د فـابريکې د بـرق رسـونې مسـول و، شـپه مـې ورسـره وکـړه، سـبا يـې دکارمنـدانو مشـر تـه

ketabton.com - The Digital Library

معرفـې کـړم، سـم د لاسـه يـې د فـابريکې دکـارکوونکو خـاص يـونيفرم راکـړو، سـلګونه کـارګر او مـوټر پـه کـار مصـروف و، بـېلا بېلـې دنـدې يـې مـخ تـه ورلـې، کـارونو تـه پـه کتـو د کارمنـدانو معاشـونو هـم فـرق لرلـو، تـر ټولـو ښـه معاشـونه د هغـو کسـانو و، چـې ويلـې شـوې اوسـپنه بـه يـې د اور لـه بټيـو نـه راايسـتله، د ګـاډرو قالبونـه بـه يـې تـرې ډکـول، پـه دوهـم قـدم کـې د هغـو کارمنـدانو معاشـونه ښـه و، چـې د ارې لـه خـولې نـه بـه يـې اوسـپنې راجګـولې د اور بټيـو تـه بـه يـې وراچـوې، دريـم ګـام کـې د اره کشـانو معـاش ښـه و، همداسـې پايـه پـه پايـه معاشـونه ټيټېـدل، خلاصـه مـا هـم د ۲۵ زره افغـانۍ مياشـتني معـاش پـه مقابـل کـې د هغـو کارمنـدانو سـره شـروع وکـړه، چـې د ارې لـه خـولې نـه يـې اره شـوې اوسـپنې راوړلـې، د اور بټيـو تـه يـې ورغورځـولې، کـه څـه هـم لمړيـو کـې ورسـره نابلـده وم، داسـې درانـه کارونـه مـې نـه ؤ کـړي، لـږ راتـه مشـکيله وه، خـو کـرار کـرار ورسـره بلـد شـوم، ان تـر دې چـې يـوه مياشـت وروسـته مـې د رسـمي کـار سـربيره دوه، درې سـاعته اضـافه کـاري هـم کولـه، چـې پـه دې سـره مياشـتانه تـر ۳۵/۳۰ زره افغـانۍ راتـه جـوړې دې، خوشـحاله وم، کـه څـه هـم زور بـاره و، امـا بيـا هـم ښـه پـه طبعيـت مـې کـار کولـو، د جمعـې، جمعـې پـه ورځ بـه ښـار تـه ښـکته کېـدم، ورمـې تـه مـې زنـګ وهلـو، ددې د حـال احوالـل اخيسـتلو عـلاوه، د خپـل

ketabton.com - The Digital Library

صحت او کـار پـه اړه بـه مـې هـم ډاډ ورکولـو، حتـا تـر هغـو پیسـو چـې ماتـه بـه جـوړې دې، څـه زیـاتې بـه مـې ورتـه ښـودلې، ترڅـو خوشـحاله اوسـي، بلاخیـره لـه پنځـه میاشـتې کـار کولـو وروسـته، د شـپږمې میاشـتې پـه لمړیـو کـې غالبـاً پـه دریمـه نیټـه یـو ځـل بیـا د جمعـې ورځ وه، د تـل پـه څیـر ښـار تـه ښـکته شـوم، حمـام مـې وکـړو، اتـې کـرار کـرار راغلـم د لیلـې پـارک د شـنه چمـن پـه مـنځ کـې مـې د اوږې دسـمال رالانـدې کـړو، لـه پاسـه پـرې کیناسـتم، سـم دلاسـه مـې وږمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر اولیـه سـلام کـلام وروسـته مـې بیـا هـم هیلـه ورکـړه، چـې ګویـا صـرف دوې میاشـتې نـور کـار وکـړم، د ګـل لالا د پیسـو دخلاصـېدو عـلاوه دې، د دواړو یـو سـپک د واده محفـل هـم پـرې جـوړېږي، اتـې پـه ډېـرو لیوني خوشحاله دي!

نجلۍ په موسکي انداز کړل:

– ښـا خـدای ج دې دا دوې میاشـتې نـور هـم خیـر درپـیښ کـړي، بیـا یـې فابریکـه کـې د شـپې د ځـای او خـواړو پوښـتنه وکـړه، ترڅـو مـې ځـواب ورکولو، کړل یې:

– ولې ارګمې کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب یې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې یې کړل:

ketabton.com - The Digital Library

- نـه، خـوب نـه راځـي د کـار سـره بلـد شـوی يـم، کومـه ورځ چـې بېکـاره شـم ټـول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

- اووو کاشـــکې رالنــــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپي مـــې زده ده، ددې شپږو میاشتو شخي مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

- کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپي کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي.............. مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

- خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا ، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه ویل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

- ورکه شه، ډېره مه ټربړه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډ شول کړل یې:

- ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره يـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـړ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اوربـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

ketabton.com - The Digital Library

اتــي لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، یــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممـــم! حقیقــت تــریخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتیا وایــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وایې چې...

بیا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبایــل کــې مــې چــارچ کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکــانو کــې ډېــر ښــه د چرمــو افغــاني کــالي ښــکاري، کــه خوښــېږي دې، چــې درتللم یو جوړ درته واخلم؟!

- هــو! خوښــېږي مــې، خــو دلتــه هــم پیــداکېږي، تــه دې اوس پیســې مــه ښــوروه، خیره بیا به یې واخلو!

- اووووو لیــونۍ! پــه دې نــه کمېــږي، چــې شــپږ اوه میاشــتې کــار کــوم، لــس ورځــې نــور یــې هــم نــه صــحیح، هغــه د چــا خبــره، ســل پــه لالــي ولاړې دا دوې یــې د بنګړو!

نجلۍ وخندل کړل یې:

- داسې نه وایي چې په لالي ولاړې، وایي په لالي پورې!

ketabton.com - The Digital Library

– افففـف! تـه هـم پـه خبـر کـې خبـره جـوړه وې، دواړه يـوه معنـا لـري، پسـې زياتـه مـې کـړه، هـر جـوړ کـالي دې چـې ښـه دربانـدې جـوړ وي، انـدازه يـې واخله بيا يې ماته ووايه، چې په همغو اندازه يې واخلم!

– وايم درته چې، مه يې اخله بيا يې دلته اخلو!

– نـه دا ډېـر ښـکلي دي، منـه چـې يـو جـوړ مـې نـه وي درتـه اخيسـتي، يـو ځـای کـې مـې ډېـر ښايسـته زنانـه يـې ساعتونه وليـدل يـو لـه هغـو نـه هـم درتـه اخلـم، پـه اخيـره ورځ د هـرات ښـار کـې ګـرځم، کيدشـي دې مـارکيټونو کـې نـور هـم ښـه، ښـه شـيان وي، کـه مـې کـوم بـل ځـه خـوښ شـول هـم دروړم يـې، خـو خـو...

– خو خو څه؟

– خـو، خـو يعنـي تـه بـه هـم نـور لـږ راهوښـيارېږې، اوسـنۍ ټـولې نجينـې خپلـو نـامزادانو تـه، مينـه آغـا، نـور چشـم، جيګـر او دې تـه ورتـه نـورو ښـکلو نـامونو غـږ کـوي، مقصـد لـه دې وروسـته، تـه هـم بايـد يـو څـه اخـلاق خوشـې کـړه، زمـا خـو شـيرآغا نـوم خوښـېږي، بيـا هـم کـه سـتا حافظـه کـې کـوم بـل ښـه نـوم وي هـم صحيح دی!

نجلۍ لمړی يوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم يې کړل:

ketabton.com - The Digital Library

– بــووووووو! بیخــي دې اشــتیا نشــته، بــې غمــه اوســه، پــه خــدای ج چــې ټــول هــرات راتــه راوړې، کــه خــو مــې پــه دې شــان هوښــیاره کــړې، زه بــه ښنګــه ښــه ښکارم شیرآغاااا!

نــور خبــره تــرې ولاړه یــو ځــل بیــا خنــدا واک تــرې واخیســت، ســاه مــې نیــولې وه، د خندا په وروستیو ځپو کې مې یې ورغبرګه کړه:

– ولــې خانــدې؟ د نګینــې بــابو خبــره مــرګ دې بوځــه، خــو ښــه درتــه وایــم، ولا دومــره ښــه بــه ښــکارې! قســم ده، ان پــه ګــل لالا او مورجانــه بــه دې خلــک آفرینونه وایي!

د خندا په ساتلو سره یې کړل:

– هــېڅ یــې دې نــه وایــي، ګــل لالا او مــور جانــه مــې د چــا افرینونــو تــه اړتیــا نــه لري!

– د فارســي زبــانو خبــره: ازمــن فقــط ګفــتن اســت، نــور دې خوښــه، مقصــد خپلــه بــه ښــه ښــکارې، شــیراغا ســتړی مشــې، شــیراغا لــږ رانــژدې شــه؟ شــیراغا هســې مې کړه، شیراغا داسې مې کړه!

نجلۍ یو ناڅاپه تونده شوه کړل یې:

– له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

ketabton.com - The Digital Library

- اوس مـې مبایـل کـې چـارج کـم دي، دا بـه بیـا کـه ژونـد و، د واده پـه اولـه شپه درته تشریح کړم، هغه هم پس له دریو بجو!

نجلۍ مې بیا لږ را موسکۍ کړه، کړل یې:

- چـې د واده اولـه شـپه پسـې مـړ نشـې بیچارګیـه! بیـا داسـې خوشـې دي، زه بـه تـر دریـو بجـو تاتـه ویښـه یـم، چـې تـه صـبر د خـان زوی هسـې او داسـې راتـه تشریح کړې، پس له دریو څنګه، ولې وختي؟

- لمـړۍ ډېـرې نـورې مهمـې کیسـې دي، د هسـې او داسـې تشـریح تـه ایلـه درې بجې نوبت ورسېږي!

- ښـا ، تـا لکـه چـې ښـې د ادم خـان او دورخـانۍ نقلونـه راتـه سـاتلي، د څـه شـي مهمې کیسې؟

- نـه ورکـه شـه، ادم خـان غریـب پـه هغـو شـپه چـا تـه وریـاد شـوی؟ هغـه د سمو کیسو شپه ده!

- اممـم! زه پـوهېږم چـې تـه غـواړې څـه ووایـې، خـو کـه لـه څړیـو دې ښـې ویستلې، چې بیا ونه وایې، زه نه وم خبر!

ketabton.com - The Digital Library

– نـه مـړې، اصـلاً تـه خپلـه غـواړې لـه ځړیـو مـې پښـې وباسـې، خاصـې کیسـې رانـه واورې، خونـد تـرې واخلـې، خـو بنـده یـې بولـه، دا ارمـان بـه دې ګـور تـه یوسې، زه دومره بې ادبه نه یم!

په دې سره مې یو ځل بیا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل یې!

– وی‌ی‌ی قربـان ځـومره ښـه سـړی یـې مـا خـو اوس وپیژنـدلې چـې تـه دومـره بـا ادبه یې!

موسـکی شـوم، مخکنـۍ ځینـې شـوخې خبـرې یـې یـاد تـه راوسـتلې، ولـې بیـا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

– هلکـان تـول باادبـه دي، خـو نجینـې یـې نـه پرېـږدي، غـړوي یـې، پسـې غـړوي یې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

– هـو! د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کیسـو یادونـه هـم مـا وکـړه کنـه، زه بـې ادبـه یم؟

– مهمـو کیسـو کـې خـو شـک نشـته او نـه هـم دا د بـې ادبـۍ پـه معنـا ده، صـرف سـتا فکـر منفـي دی، هـر څـه کـې بـې ادبـي درتـه ښـکاري او یـا هـم هغـه متـل دی چـې وایـي: د وږي نظـر پـه دسـترخوان وي، قصـداً یـې د بـه ادبـۍ خواتـه کاږې، خوښېږي دې!

ketabton.com - The Digital Library

د خندا سره ګډه يې کړل:

- امممم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی يـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رښـو سـترګو کـې دې د خپلـو بـامو واورې، زمـا پـه بـامو راواچـولې، تـه مهربـاني وکـړه، چـې بـې ادبـي نـه ده، بيـا نـو دا د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کيسـو يادونه څه معنا لري؟

- مـا خـو درتـه ووېـل چـې تـه پـه هـر څـه کـې د بـې ادبـۍ پـه لټـه يـې، همغـه مخکنـۍ خبـره ده، چـې د ورېي نظـر پـه دسـترخوان وي، کنـي د دواده د اولـې شـپې د مهمـو کيسـو لـه جملـې، مـثلاً زه پـوهېږم چـې سـتا لمـونځ او اودس نـه دي زده، لمـړی بايـد لمـونځ، اودس دروښـايم، بيـا د يـوې بلـې ډېـرې مهمـې کيسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان يوې خولې خندا وروسته کړل:

- بـوووووو داسـې ووايـه، چـې زه يـې درنـه زده کـوم، مـا شـکر پـه دری کلنـۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه يم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

ketabton.com - The Digital Library

- ماوېــل چــې نــه دې دي زده! پخــوا مکتبونــه نــه و، ســپينږيري ټــول بــې ســواد دي، نــه يــې شــوي کــولی ترڅــو لــه کتابونــه يــې مســتقيماً صــحيح لمــونځ زده کــړی وای، همغــه د پــلار او نيکونــو نــه يــې سلســله پــه سلســله رانقــل کــړی، تــر دوی پــورې پــه داســې حــال را رســېدلی چــې د هــر ســپينږيري لمــونځ **۸۵** فيصده مشکيل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

- الاااا جــارررر کاشــکې دا دوه ټکيــه مکتــب دې لــږ مخکــې وېلــی وای، تــه راځــه همــدا اوس بــه يــې زه هــم درتــه تيــر کــړم، تــه يــې هــم تيــر کــړه چــې د چــا صحيح دی؟

- نه اوس خوند نکړي!

پــه دې ســره نجلــۍ بيــا هــم ښــه پــه کــړس وخنــدل، چــې ګويــا خپلــه دې نــه دی زده پــه دې بهانــه ځــان رانــه خلاصــوې، لا يــې خولــه لــه خنــدا نــه وه راټولــه بدبختانــه مبايــل مــې چــارج خــلاص کــړو، د لــړزې پــه کولــو ســره همدلتــه پســې ورقطــع شــو، زړه مــې بــد شــو، ولــې چــې ســاعت تــه مــې وکتــل يــولس بجــې وې، تقريبــاً يــونيم ســاعت ســره غږېــدلي و، خــو وخــت بيخــي تېــز تېــر شــوی و، مــا داســې انګيرلــه لکــه لــس، پــنځلس دقيقــې چــې غږېــدلي و، همــدې ســره مــې زړه کــې راتيــره شــوه: دا نجينــې هــم الله ج عجيبــه مينــه نــاکې او خــوږې پيــداکړې، هــيڅ

ketabton.com - The Digital Library

سـړی نـه تـرې خسـته کېږي، څـومره یـې چـې غـږوې، خونـد کـړي، څـومره یـې چـې خنـدوې خونـد کـړي، حتـا غوسـه، ژړا، ګوتخنډنـه یـې ښـل کیـف لـري، همـدې وخـت کـې یـو فامیـل راغلـو دېګ بخـار او د چـایو ترمـوز د یـوې نجلـۍ لاس کـې و، نـورې ښـځې، ماشـومان لـه اخیـره پسـې و، زه تـر یـوه ونـه لانـدې ناسـت وم، ډېـره ښـه سـیره یـې لرلـه، خـو نـور مـې دکیناسـتو وخـت نـه لرلـو، راجـګ شـوم، ځـای مـې دوی تـه ورخوشـې کـړو، کـرار کـرار د مـوټرو تـم ځـای تـه راغلـم، د یـوې کـرولا یـو نفـر سـواري کمـه و، همـداې کـې کیناسـم، شـاوخوا یـوه بجـه وه، فـابریکې تـه ورسـېدم، طعـام خـورۍ تـه ننـوتلم ډوډۍ مـې وخـوړه، لنـډه دا چـې ورځ تیـره شـوه، سـبا سـهار مـې لبـاس کـار واغوسـتلو، دپخـوا پـه شـان خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، درې څلـور ورځـې مـې پرتـه لـه کـوم مشـکیل نـه کـار وکـړو، پنځمـه ورځ چـې د همـدې اونـۍ دچارشـنبې ورځ وه، د نـورو ورځـو پـه څېـر خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، د اره کشـۍ لـه خـولې نـه مـې ټوټـه شـوې اوسـپنې راپورتـه کـولې، د فـابریکې لخـوا پـه راکـړل شـو، مخصوصـو کراچیـو کـې مـې بـارولې هـاخوا د اور بټیـو تـه مـې ورغورځـولې، پـه دې ورځ یـې هغـه د روسـانو نـه دپـاتې شـویو ټانګونونـه، یـو لـوی شـین ټانـګ اره کـړی و، کـه څـه هـم حجـم بـه یـې د نـورو مـوټرو د اوسـپنو لـه ټوټـو سـره یـو شـی و، خـو وزن یـې نسـبت نـورو اوسـپنو تـه درې چنـده زیـات و، ډېـر

ketabton.com - The Digital Library

سـخت یـې سـتړی کـړم، څـو ځـل مـې اره کشـانو تـه هـم ووېـل، ترڅـو لـږ یـې وړې، وړې ټـوټې کـړي، خـو دا کـار ددوي پـه اختیـار کـې نـه و، اره لـه سـرکار نـه پـه همـدې انـدازه ورتـه برابـره شـوې وه، خلاصـه تـر یـولس نیمـو بجـو مـې کـار وکـړو، څـه هـوا ګرمـه وه، څـه کـار درونـد و، خولـو کـې لونـد خوشـت وم، پـه همـدې وخـت کـې چـې اتـي د غرمـې د ډوډۍ او زمـوږ د یـونیم سـاعته دمـې وخـت رانـژدې و، وروسـتۍ شـیبې وې، یـوه پنـډه اوسـپنه وه، لاس مـې تـر لانـدې کـړل، وس مـې ونشـو درنـه وه، دوهـم ځـل مـې څـه زیـات لاس تـرې ورلانـدې کـړل، پـوره زور مـې ورسـره وکـړو، دا ځـل هـم مـزې لـږ وښـورېده، خـو دا چـې د اري لـه دې یـوې منځنـۍ خـولې نـه د اوسـپنو جګـول، پـه هـر صـورت یـوازې زمـا مکلفیـت و، هـرو مـرو مـې بایـد پورتـه کـړې وای، چـون د همـدې دنـدې د ادا کولـو ټېـر مـې وهلـی و، معـاش مـې یـې اخیسـتلو، د دریـم ځـل لپـاره مـې سـمه پښـه ورتـه وخرلـه، چـې زور مـې ورسـره وکـړو تـر یـوې انـدازې مـې راپورتـه کـړه، خـو دپورتـه کېـدو سـره سـم مـې د نامـه تـر غـوټۍ لانـدې د سـپاخه پـه سـاحه کـې داسـې یـوه دردناکـه څړیکـه شـوه، لکـه چـا چـې خنجـر را اچـولی وي، پـورې ورې رانـه وتلـی وي، اوسـپنه واپـس رانـه ولوېـده، زه هـم پسـې ور ړنـګ شـوم، څـو لحظـې مـې تـر سـترګو سـره او شـنه سـپرغي، تاویـدل راتاوېـدل، بلاخیـره اسـمان مـې هـم پـه ورانـدې رنـګ بـدل کـړو، لکـه د اور

ketabton.com - The Digital Library

سـکروټه تـک سـور ښـکارېدو ، اتـې پـه ځـان نـه يـم خبـر شـوی، مګـر ماخوسـتن و ، چــې ســترګې مــې رارنــې کــړې، د هــرات ښــار پــه مرکــزي روغتــون کــې د بسـتر پـه چپرکـټ پـروت وم، د فـابريکې يـو کارمنـد (عصـمت) مـې تـر څنـګ پـه چـوکۍ ناسـت و ، فکـر مـې وکـړو ، پـوه شـوم هـر مشـکيل چـې دي، د همغـې اوسـپنې لـه پورتـه کولـو راجـوړ شـوي، ومـې غوښـتل لـه عصـمت نـه پوښـتنه وکـړم، چـې څـه راشـوي؟ دده پـه لـور د ورکړېـدو پـه پـار مـې معـاملې ټکـان وخوړلـو ، د سـپاخه پـه سـاحې کـې مـې بيـا داسـې يـوه خطرناکـه څړيکـه تيـره شـوه، ورسـره چيغـه مـې کـړل پـه سـترګو مـې تـوره شـپه شـوه، نـژدې و ، چـې بيـا بـې حالـه شـم، عصـمت مـې زر پـه سـينه لاس کېښـودل، څـو دقيقـې همداسـې ارام پـروت وم، درد کـرار کـرار ارام شـو ، خولـه مـې وچـه وه، لـه عصـمت نـه مـې اوبـه وغوښـتې، خپلـه مـو ترمـوز، ګـيلاس، مـيلاس څـه شـی نـه لـرل، هـاخوا د يـو بـل نـاروغ لـه ترمـوز نـه يـې نـيم ګـلاس چـای راتـه راوړو ، تـر يخېـدو وروسـته مـې همداسـې پـه پروتـو يـو ، دوه غوړپـه تـرې وڅښـلو ، بيـا مـې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

– د معايناتو نتيجه دي تر اوسه نه ده راوتلې!

ketabton.com - The Digital Library

لنـډه دا چـې سـبا مـازدیګر یـوې نرسـې د الـمـارۍ لـه پاسـه معاینـات راتـه کېښـودل، د دوهمـې شـپې تـر تېرېـدو وروسـته سـهار پـه نهـه بجـو ډاکتـران راغلل زما د معایناتو تر کتلو پس یې عصمت ته کړل:

– نـاروغ دې بایـد زر تـر زره پاکسـتان تـه ورسـوې دلتـه یـې اعـلاج نـه کېـږي، ډېـر سـخت خفـه شـوم، خـو لـه پیښـې تښـته نشـته، عصـمت مـې ورولېږلـو، لـه فـابریکې نـه یـې زمـا حسـاب راواخیسـتلو، د فـابریکې اداري صـرف دومـره مرسـته وکـړه، چـې عصـمت یـې د پـایواز پـه صـفت راسـره ولېږلـو، معـاش یـې حوالـه و، څـه سـر مـو خـوږوم، پـه دریـم سـهار مـې د ډیورنـډ تـر فرضـي کښـې یـو کـرولا مـوټر دربـس کـړو، چـوکۍ مـو پکـې چپـه کـړې وې، اوږد پکـې پـروت وم، کـه څـه هـم پـه دې وخـت کـې لـږ راکیناسـتی هـم شـوم، خـو پـه هـر حـال د ډیورنـډ تـر کرښـې هـاخوا مـو یـو بـل د پاکسـتان مـوټر دربـس کـړو، بلاخیـره ماسښـین پـاو بانـدې درې بجـې یـې د کـوټې ښـار پـه سـطحه د یـو مجهـز خصوصـي روغتـون مخکـې ښـکته کـړو، چـې خبـره اوږه نکـړم پـس لـه درې ورځې بستر او معایناتو تر تکمیلېدو وروسته ډاکتر کړل:

– نـن هـم دلتـه پـاتې شـه، دواه درتـه لـیکم، دا درد او پړسـوب بـه دې ښـه شـي، امـا پـه تاسـف سـره اساسـي عـلاج دې نـه کېـږي زور بـاري دې کـړې، خپلـه

ketabton.com - The Digital Library

جنسي قوه او يا هم مردي دې د تل لپاره له لاسه ورکړې، د عصر طبابت يې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر څېره ولاړ شي.

ففف دا خبره نه وه، د عزرايل ع ګورز و، پرې ووهلم، يوه خدای ج مې وضعيت ليدو، خو رښتيا يې ويلي چې انسان تر تيږه کلک دی، لا هم ناست وم ساه مې اخيسته، حيران حيران مې د اطاق چت او دېوالو ته کتل، زړه کې مې ويل کاشکې د اور په هغو سرو بټيو کې ورلوېدلی وای، مګر دا کيسه نه وای راشوې، لکه نشه مې چې کړې وي، تر ډېره مې داسې حساسه ولو لکه چېرکټ مې چې روان وي، په عيني حال کې مې د راتلونکي لپاره د خپلو هدفونو، هيلو او اميدونو يوه، يوه جنازه تر سترګو تېرېده، لنډه دا چې، ورځ د خفګان په انتها کې تيره شوه، مابنام ورمې زنګ ووهلو، البته له يادولو دې پاتې نه وي، کله چې د ډيورنډ تر کرښه راواوښتلو، لمړی مو يو پاکستانی سيمکارت واخيستلو د فابريکې سره مو تماس پرې نيولو، د ملګرو غوښتنه وه، همغه ورځ ما په لنډو کې د ورمې سره هم څو خبرې پرې کړې وې، خو د خپلې ناروغۍ او پاکستان ته د راتلو مې نه و ورته ويلي، شماره له همغو ورځې نه ورسره پاتې و، کله مې چې پخوانۍ شمارې ډېرې شپې کار نه و، کړی دې نمبر

ketabton.com - The Digital Library

تــه يــې زنــګ ووهلــم، د اوکــې ســره پيوســت مــې غــږ پــرې وکــړو بلــې! نجلــۍ غــوږ نيولی و، غږ يې ونه کړو، بيا مې کړل: بلې ورمې آورې؟!

ويــې پيژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته يــې د ورخطــايۍ پــه انــداز ســره کړل:

– چيرته يې؟

– فابريکه کې!

– تــا خــو ويــل چــې پــه فابريکــه کــې يــوه شــبکه هــم کــار نــه کــوي، اوس يــې څنګــه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتيا ووايه څه کيسه ده؟

– هيڅ خبره نشته، څه زه بيا زنګ درته وهم، اوس کار کې يم!

– نــه، څــه خبــره خــو حتمــاً شــته، د تيــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــيڅ رانــه پټــوې، رښــتيا، رښــتيا راته ووايه، څه شوي؟!

– د خــدای ج او رســول ص تــر نامــه قربــان شــم، چــې رښــتيا رابانــدې وايــې، بيــا نــو د الله ج رضــاء شــوې، اتــې مــې ټکــې پــه ټکــې د خپلــې نــاروغۍ، پاکســتان تــه د راتلــو او ډاکتــر د وروســتې ځــواب ورتــه ووېــل، پســې زياتــه مــې کــړه: زمــا لخــوا نــور کيســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

ketabton.com - The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختۍ خــاورې او د ظــالم کــور تــه بیــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زیاتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره بښــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې یــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښیو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چیغو له ژړا سره په جګ غږ کړل:

– دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وایه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلومیــت د افســوز زوررو چیغــو ســتونی ډ ف کــړی و، د نور څه ویلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانــه غــرز شــو؛ د ډکړکيــو شيشــې پــه شــتاب وشــرنګېدې نــژدې وې راماــتې شــي، ور فــوراً لــه شــاته دېوالــل ســره ولګېــدو، چــت کــې غچــا شــوه، خــړ ګــرد پــه غــولي راپرېوتــو، د بســم الله ســره ســم مــې راتــرف کــړل، لــه کــوټې راووتلــم، لا پــوه نــه وم چــې څــه دي؟ حــويلۍ کــې مــې پــه خــورا حيرانــۍ هــاخوا دېخــوا ورخطــا، ورخطــا ســترګې واړولــې، چــې کتــل مــې مــوږ لــه کورنــه، څــو کورنــه هــاخوا تــور دودونــه او دوړې هــوا تــه پورتــه شــوې پــه عينــي حالــل کــې دېــځو او ماشــومانو د چيغــو غــږ هــم ورســره جــګ شــو، زر واپــس دهلېــزه تــه ننــوتلم څپلــۍ مــې راپښــو کــړې، ورمنــډه مــې کــړل، چــې ومــې ليــدل، د الــف کاکــا پــه دروازه کــې يــې نوځــوان زوی پــه وينــو ســور پــور پــه داســې حالــل کــې چــې نيمــه تنــه يــې نــه وه، تــر موټرســيکل لانــدې پــروت و، ددې ســربېره هــاخوا مالــل ځــای کــې خــر هــم اګــر چــې لا ژونــدی و؛ خــو ســترګې يــې ســپينې تښــې وې، لغتې يې وهلې مرګ حال و.

راټولــو کليوالــو لمــړی موټرســيکل پورتــه کــړو، وروســته يــې تــرې لانــدې دشاپور نيمــه جســد تــر دروازه دننــه پــه ســپاچه د کمپلــې لــه پاســه کېښــودو، لــه جســد کېښــودو وروســته جنــت ګــل ددک مــخ راوړولــو کــړل يــې: هلکــانو! وګــورئ شــا او خــوا چــې غوښــې بــاد دي کمپلــې تــه يــې راټــولې يــې کــړئ، د امــر

ketabton.com - The Digital Library

مطـابق پــه غوښــو تولــو مــو پیــل وکــړو، لا مــو تــولې نــه وې تــولې کــړې چــې، الــف کاکــا د حنیــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمـړی سـم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې يـې د غــرز غــړ آوربــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه يــې پورتــه شــوې، وهمنــاک تــور دودونــه او دوړې لیــدلې وې، لکــه دســترې مرغــۍ وازه خولــه يــې نیــولې وه، لويــه لويــه ســاه يــې اخیســته، دېګــړۍ نــیم ولونــه يــې پــه ســر، نــیم يــې غــاړه کــې پراتــه و، يــو لاس يــې پــه تشــي نیــولی، بــل يــې پــه زنګانــه تکیــه کــوو، کوفــه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســترېا، وېــرې او ورخطــايۍ يــې د څــه وېلــو وس نــه و، صــرف زمــوږ مــنځ کــې دتېرېــدو پــه حــال يــې لاس خوځولــو، ګــواکې چــې څــه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لېــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پیدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا يــې د زوی بــاد بــاد غوښــو او وينــو تــه حیــران حیــران وکتــل، ورنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه يــې د شــاپور پــه نیمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــیب متــین پــرې راوړنــدې شــو الــف کاکــا يــې تــر مــټ ونیــوه، زر زر يــې ورتــه ووېــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پيښــه لــه دروازې بهــر رامــنځ تــه شــوې، لــه بدمرغــه يــوازې شــاپور ببچــاره چــې پــه همــدې وخــت کــې راســبدلی و، لا لــه موټرســیکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پیښــه رامــنځ تــه

ketabton.com - The Digital Library

شــوه پکــې شــهيد شــوی. نــور هــاخوا مالــ ځــای کــې غــوا او خوســی دې هــم جــوړ دي يوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الــف کاکــا دمعلــم صــيب دخبــرو پــه اورېــدو ســره يــو ځــل بيــا پــه ولاړه ســاه نمنــاکې خــړې چــوغۍ چــوغۍ ســترګې دشــاپور پــه وينــو ســره ټــوټې ټــوټې نيمــه جســد تــه ور واړولــې؛ جســد تــه تــر کتلــو وروســته واپــس راتــاو شــو لــه دروازې راووتلــو د مالــ ځــای پــه لــور ورکــوږ شــو، د اوږده غزېــدلي مــړه خــره تــر څنــګ کېناســتو جــوړه لاســونه يــې د خــره پــه اننګــي کېښــودل، غټــې غټــې ســلګۍ يــې کولې ځاځکی ځاځکی اوښکې يې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتــر ســلطان غــږ وکــړو: ســړی راونيســئ عصــبي تــوازن يــې لــه لاســه ورکــړی، نــه پــوهېږي، چــې خــر کــوم شــو، زوی مــې کــوم شــو؟ ســليم؛ مســعود او ځــو نــورو ځوانــانو ور منــډه کــړل الــف کاکــا يــې تــر مټــو ونيــو راپورتــه يــې کــړو، د راپورتــه کېــدو ســره ســم الــف کاکــا ځــان وځنــډولو پــه قهــرجن شــان يــې دخلکــو لاســونه لــه ځانــه ټېلــه کــړل، بيــا يــې پــه غريــو نيــولي، زنــدۍ آواز د بنــدو بنــدو خبــرو پــه کولــو ســره ووېــل: پــرې مېــږدئ پــوهېږم چــې خــر دی، پــه همــدې خــره مــې زړه درد کــوي، زه نــه ژاړم لــه ماســره همکــاري، وفــا ، خواخــوږي مــې يــې ژړوي، همــدا خــر و، چــې زنــدګي مــې پــرې راټولــه وه، لاس مــې پــرې ســپک و، دمــه مــې پــرې جــوړه وه، نــن بــه مــې دا ډېــره غټــه نمــک حرامــي او جفــا وي چــې

ketabton.com - The Digital Library

دهغـه چـا پــه ځـای چـې پـرې خــوار شــوای يـم، د درانــدو بـارونو ســربېره مــې، زه بـه يـې هـم پـه خپلـه شـاه لـه يـو ځـای نـه بـل ځـای تـه رسـولم، رارسـولم ايـا تاسـو مناسـب ګڼـئ؟ چـې اوس ددې نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې يــوه ورځ مــې ديــوې روپـــۍ خيـــر تـــرې ونـــه ليـــدو، لا مـــې د اوږو بـــار و، د تنهـــاکو لاســـو مزدوري به مې يې دڅښو په غوړو تلله؟

لــه دې خبــرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو يــوه لحظــه دځــواب پــه اميــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېچـا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه يـو بـل قـدم وړانـدې تلـو سـره پـه خـره د شـاه لخـوا راتـاو شـو دمـلا دتيـر سـره يـې دپښــو پــه ســر کېناســتو، لمــړی يــې دواړه لاس بيــا يــې د دواړو لاســو تــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبايــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کيســه، کيســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدايزده اخيــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

ketabton.com - The Digital Library

{ ته تکړه يې ماشاءالله }

څنګـه چې وايـي: لعـل پـه ايـرو کـې نـه پټېـږي، رښـتيا هـم همداسـې ده، چـا بـه ليـدلې وه، چانـه، خـو د شـغلې د ښـکلا انګېـزه تـر لـرې او نـژدې د هـر چـا تـر غـوږو رسـېدلې وه، همـدا و، چـې ډېـرې ځوانـانو د خپلـو ريبـارانو پـه ورلېږلـو سـره، خپلـه بخـت ازموينـه پـرې کـړې وه، مګـر نـاهيلي خـالي کچکـول تـرې راسـتانه شـوي و، خـو هغـه چـې وايـي هوښـياره مرغـۍ پـه دوه لومـو کـې نښـلي، پـه دې هـم همداسـې کيسـه وشـوه، د مـارګير ميربـاب زوى جـان بـاب، البتـه لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، خپلـه مـارګير ميربـاب ډېـر ښـه سـړى و، خـو ښـځه يـې چنګـړزادې ډېـره سـپکه او لوچکـه ښـځه وه، زوى يـې جـان بـاب هـم خپلـې مورتـه شـوى و، فارسـي ژبـان يـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، يـک مـادر خطـا" وقعـاً همداسـې ده نمـوړى مادرخطـا و، هـر کـار يـې پـه چـل ول، دوکـه او خيانـت ولاړ و، د شـغلې پـه وړانـدې يـې هـم همداسـې لـه لويـه دوکـې کـار واخيسـتلو، د ايـران لـه شـنو مزدوريـو يـې ځـان راواچولـو پـه دولـس زره افغـانۍ يـې کابـل کـې د يـوه خصوصـي پوهنتـون د طـب د پـوهنځۍ دلمـړي سمسـتر فـيس تحويـل کـړو، نـور نرغونـدې د معـالجوي طـب د پـوهنځۍ د محصـيل پـه صـفت لمـړي صـنف کـې کېناسـتو، زده کـړې يـې پيـل کـړې، د څـه شـپو ورځـو تـر تېرېـدو وروسـته، يـې ګلالـي د حـاجي طـاوس کاکـا لـور شـغلې

ketabton.com - The Digital Library

تــه ريبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــيه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ريشــتې تــه څــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ريبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه يــې شــړۍ، مــا قســم کــړی چــې روغتيــا پــال ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وايــي چــې: يــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه څنګــه مــې چــې وړانــدې يادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو يــې څــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــرو کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثريــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرويــۍ ســره يــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه يــاد شــوي دوهفتيــي ډاکتــر جــان بــاب ريبــارانو هــم دروازه ورو وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې ربښــتيا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان يــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپينه چپنــه بــه يــې پــه تــن وي، يــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاينــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پيســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، يعنــې ټــاکلی شــرط او هيلــه يــې

ketabton.com - The Digital Library

پـوره و، نـور یـې لـه چـون او چـرا پرتـه د ډاکتـر ریبـارانو تـه لبیـک ووېـل، لنـډه دا چـې دخپلـې نـامزادۍ ګـل یـې پـه لاس ورکـړو، ډاکتـر صـاحب چـې دخپلـو ریبـارانو لاس کـې د نمـوړې ښـاپیرزادې او پـه خپـل حسـن مغـرورې نجلـۍ لـه خـوا د خپلـې نـامزادۍ ورتـه رااسـتول شـوی ګـل ولیـدو، سـم دسـتي یـې د الله اکبـر پـه نـارې سـره، لانـدې تـه سـاتلی پسـه د ریبـارانو مـخ تـه راچپـه کـړو، چـاړه یـې پـرې کـش کـړه. څـه سـر مـو خـوږوم، یـاران دوسـتان یـې راټـول کـړل، یـوه هفتـه یـې مسـت آتڼونـه، نڅاګـانې وکـړې، لـه کـور نـه یـې د سـاز او سـرود یـو درز ختلـو، هفتـه وروسـته کیسـه کـرار کـرار سـړه شـوه یـاران دوسـتان پـه خپلـو کورونـو شـول، ډاکتـر صـاحب هـم دخپـل مطلـب تـر لاسـه کولـو وروسـته د پـلان مطـابق واپـس د ایـران پنـډوکی وتـړو، کـړل یـې: د دوه میاشـتو لپـاره مـې رخصـت راخیسـتی و، یـوه څـاه مـې نیمـایي کـې پرېښـې، نـور نـو روان شـو، پوهنتـون مهنتـون ولاړو، کلـه چـې د حـاجي طـاوس خـان کاکـا نـازولې او ډاکتـر پسـې اوبـه اوبـه لـورکۍ، دخپـل نـوي نـامزاد ډاکتـر صـاحب لـه سـفر نـه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لـه تاسـو دې بیـا هـم پټـه نـه وي، د نومـوړې ډاکتـر سـره تـر نـامزادۍ لـه مخـه بـار بـار مـا د مسـینجر لـه طریقـه زمـا سـره د ژونـد د ملګرتیـا جوړولـو هیلـه تـرې کـړې وه، پـه بـدل کـې مـې یـې د ډېـرو نـازونو او شـرطونو د منلـو ټټـر ورتـه

ketabton.com - The Digital Library

وهلـی و، مګـر ويـې نـه منلـه، دوهـم قـدم کـې مـې يـې مـور لـه دروازې ډېـره بـې خونـد راځــواب کــړې وه، نــو طبعــاً زړه مــې ســم ډک و، لــه همــدې طلايــي موقــع نـه پـه اسـتفاده، مـې يـې سـم دلاسـه يـو ځـل بيـا مسـېنجر پـانې تـه ورودنګـل، پکې ور وه مې ليکل:

- آغلــې شــغله جانــه دوه، دری مياشــتې وروســته مــې يــو وار بيــا ســلامونه او احترامــات قبــول کــړه! پــس لــه ســلامه، خبــر شــوم چــې ډاکتــر صــاحب دې ګوريخــت کــړی هاهاهــا صــبر جميــل درتــه غــواړم، خــو پــه غــم دې ځــان شــريک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسيج کې مې ورولیکل:

- نـه مـې درتـه ويـل؟ چـې ګـوره پـه نـوم پسـې مـه ځـه ولاکـه دې سـل ډاکتـران نــازولې رانــه وســاتی شــي! خــو ځــه ښــه شــو چــې د ډاکتــر ارمــان دې پــوره شــو هاهاها...

دريم کې مې ورولیکل:

- ماشــاءالله تــه تکــړه يــې قســم ده، کــه زه ســتا پــه ځــای وی، منــه وختــې بــه مــې د مورکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

ليکوال: محمدنعيم وردګ!

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English